

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HESIODVS.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ
Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

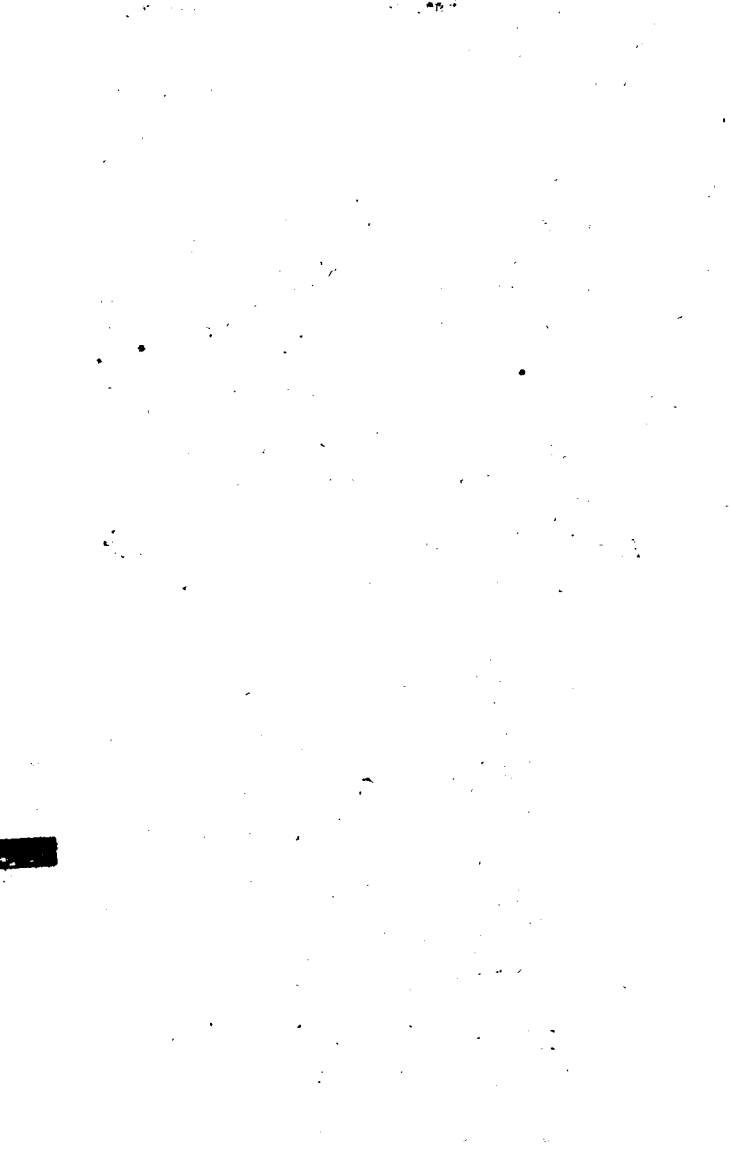
HESIODI ASCRÆI
OPERA QVÆ
EXSTANT.

*In eadem doctōrum virorū Annotationes, &
Lectiones variæ e MM. SS. Palat.*

E Typographeio H. Commelini.

CIO IO XCL

HESIODI VITA

E FVLVI VRSINI

Elogiis descripta.

HESIODVM Dio patre, & Pycimede matre natum Olympiade prima, LX ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus cum Græcis tum Latinis, colligimus. Patria illi, Cuma, Æoliarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem are alieno oppressum patrem Diu migrasse ferunt, Ascramque Bæotia vicum petisse; a quo Ascreum deinde Hesiodum dictum. Eius mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis conuiuio. Prouerbiū inde factum, Hesiodia senectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolitano gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex are positam fuisse, intelligimus ex his Christodori versibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum,

Ἡσίودος δὲ Ασκραῖ ὀρειάσιν εἶδες μέσσης
φθηγόμενον, χαλκὸν δὲ ἐβιάζετο θυάδι λύσσει
Ἐνθεὸν ἱμείρων ἀνάγκην μέλει. —

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

Hesiodusque choros Ascræus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.

Pausanias quoque in Bæoticis Hesiodo statuam æream a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit. qui & aliam Hesiodo statuam in templo Iouis Olympici collocatā narrat in rerū Eliacarū libro 1. De Hesiodo Velleius lib. 1. Huius temporis aequalis Hesiodus fuit circa centū viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenij, & mollissima dulcedine carminum memorabilis; otij quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitauit ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia malefactus ab ea erat, contumeliosissime.

ANNO-

ANNOTATIONES IN OPERA HESIODI EX *doctiss. virorum scriptis collecta.*

PAG. III. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur vter natu prior. dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotix, in Ascra pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorū scriptoribus imitatus est, dixit, *Ascraumque cano Romanæ per oppida carmen.* "Ερπαιος Ἡμῖραι.) Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu,

Quid faciat latus segetes: Quo sidere terram, &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per *Opera* significat agriculturam esse artem quæ non inertio otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per *Dies* autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur *Operum* libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam vero & ignauiam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum. v. 1. Μῆτορ.) Duplicem inuocationē ponit: prior hæc ad Musas, posterior (v. 8.) ad Iouem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator. v. 2. Διὶ π' Δι') Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δι' mihi magis probatur. & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita m. s. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μουσῶν δὲ Μουσῶν. v. 3. Οὐ π' Δι') Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in δι' potest intelligi, inquit Tzetzes, ἡρόπων,

more Attico, vt sit *δὲ ὅν τρεῖς*, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alij vero absque interrogatione intelligunt. Alij nō minus commodē exponunt, *δὲ ὅν*, vel *καὶ ὅν* *Δία*, secundum quem Iouem gubernantur homines. *φᾶτος* & *ρήτος* differunt vt apud Latinos loquor & dico. est enim *φᾶτος*, de quo magna fama est: *ρήτος* autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

v.4. *Διὸς*) Musarum respōsio. vel, vt alij volunt, poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus. v.5. *Ρεῖα μὲν*.) Contractio est in voce *ρεῖα*, vt Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *aluaria* pro alucaria. vide Guil. Canterum lib.7. c.17. AEsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: *πᾶ μὲν ὑψὲλ ἀπειροῖ, πᾶ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ*. v.9. *Κλυθεῖ*) Inuocatio ad Iouem. *ἑμεις* vocat praecepta de moribus. *ἑμεις ἐπὶ θεῶν*, *δικη* vero *ἐπὶ ἀνθρώπων*. v.11. *Οὐκ ἄρα*.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris; alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. *ἔλω, λῦ*, pro *ἔσιν*, Attice. v.15. *Οὐπὲς τῷ γε φιλεῖ*.) Ostendit non fieri per se, vt hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato. v.20. *ἀπάλαμνον*, inertem, qui manus nulli operi admouet. *παλάμην* enim & manum & ipsum opus significat.

PAG. IIII. v.1. *αἰζαρή*.) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in *Lyside*, & Aristot. 5. *Polit.* & 2. *Rhet.* & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit. v.4. *ὦ Πέρση*) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accomodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui prouentus nō adfuerint. v.5. *κατόχαρτος*, epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeat. ambigua enim huius vocis significatio. v.7. *ὦρην*) absque aspiratione, pro *φθηνίς*. alij legunt *ῶρην*, i. tempus. v.10. *τῷ πενηνταῖ*.) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec
animus

animus a malo reuocari potest, age per me licebit litiges
 quandiu voles. v. 15. Ἀρπάζων.) βασιλῆας vocat præfe-
 ctos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.
 v. 17. Νήπιοι.) Mediocritatem commendat, & redarguit
 iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, &
 a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν iniustam: &
 ostendit primum ipsos ignorare vim & vtilitatem iustitiæ
 longe potiore quam iniustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiã
 non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis
 victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum &
 damnum, quod est iustum, & honestius atque vtilius παν-
 τός, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocri-
 tate in statib. ciuilibus amplectenda. v. 19. Κρύψαντες γδ
 ἔχουσι.) pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt: Causam huius
 ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abs-
 condi ab intelligentia communi hominum hanc faciliore
 vitæ rationem. v. 20. Πηιδώς.) Illius primæ & melioris
 vitæ rationem cōmendat, ita vt ostendat in ea seruata posse
 facile quemque non admodum industrium vel vnus diei
 labore efficere quod sufficiat in integrum annum. v. 22.
 πηδάλιον) Quidam non pro nauis gubernaculo, sed pro
 stiuâ, stiâque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici
 instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, vt fu-
 mus ea corroboraret & induret. v. 24. Ἀλλὰ Ζῷς) Lon-
 gam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iouem iratum
 abdidiſſe ignem, i. veritatem, quæ penitus abstrusa est in
 natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta
 & honesta, misit Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quæ
 multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, &
 quamuis multis modis abblandiatur, malorum tamen o-
 mnium, morborumque causa est. Prometheus autem, i. sa-
 piens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem:
 at Epimetheus, i. sensus, non auscultans rationi, noxiam
 voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nō-
 nulli paulo aliter exponunt, vt mox patebit. Προμηθεύς, q.
 προμνηστικός, prospiciens, solers, industrius, eoque nomi-
 ne secundum quosdam intelligitur vis humani ingenij.
 v. 27. Κρύψι.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio

fere omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim solertem, vt simplicius viuerent homines.

PAG. VII. v.1. *Εἰ κούλῃ.*) Ignem ferulis optime seruari auctor est Plinius libr. 13. cap. 22. v.4. *Χαίρεις.*) Est quædam *νεύσις* πικρὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuū lætitia. v.7. *ἰὸν κακόν.*) Ea fere est humanarum rerum conditio, vt illæ ipsæ cupiditates quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent. v.9. *Ἡφαιστῆν.*) Recenset iam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum huius fabulæ sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lasciuia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicavit ingenij & cognitionis vim excitatorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & *κράσιν* corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cælestibus, sed quibus corporea sece contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variarum artium & inuentionum: & hoc sub spe & specie boni, & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non vnum esse genus voluptatis. v. 15. *Καὶ πόθεν.*) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, vt vehementer ametur. *γυμνάσιον*, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem vsque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animaduerto: *γυμνάσιον μελετώντας*, inquit, *ὡς τὰ γυμνασμομέσας. τὸ γὰρ γυμνασμεῖν καὶ καλῶν οἱ παλαιὸι κερεῖν ἔλεγον.* de curatura, quæ bonam virginum naturā corrumpit *ἐν τῷ καλῷ ἀπίζειν*, Proclum agere existimo. v.16. *Εἰ δ' ἤμεν.*) Impudentiā intelligit, quæ vtrique interpretationi quam attulimus cōmode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiorum,

tatores, & πλοῦνται varijs artib. & dolis lucrum captare. v. 20. Ζῶσι.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi. v. 21. Αρφί.) Παιῖς dea eloquentiæ est.

PAG. VIII. v. 3. Παῖδάριον.) Quidā (vt ante monuimus) voluptatē exponunt. Alij variam quandā ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ. ἀλφειὸς, intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt. v. 7. ἔδ' Ἐπιμηθεὺς.) Mittitur donū ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est σοφία animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius, -- *nocet empty dolore voluptas*. v. 13. Νόσφι ἀπερπ.) Hæ duæ particulæ quanuis idem denotēt, intendunt tamen hic significationem. v. 15. Αἰψα.) κακότης hic pro malo externo accipitur. v. 16. Ἀλλὰ γυνή.) Prouerb. γυναῖκων ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiua & sceminea affectio, & publice indulgentia δημαγωγική & ψυχαγωγική, atque υπερπτώδης, vnde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pædoræ, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro AEoli ventī & impetus affectuum, *Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant*, & nusquam non peruadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Quid.

Vinere spe vidi qui moriturus erat.

v. 20. ὠρεῖν γδ.) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuauissima sunt.

PAG. XI. v. 1. Εἰ δ' ἡτέλεις.) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subire de deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptio-

aem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. *ἐκθροφώσω*, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam. v. 4. *Χρύσειον*.) Aureum, vt inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. v. 7. *ὥστε*.) Cognouerat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dixit. v. 10. *ἐν θαλίῃσι*) *ἰορταῖς*, sacris epulis. v. 16. *δαίμονες*.) Hæc omnia non multum discrepant ab ijs quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. v. 21. *Δάπερον*.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro. v. 26. *ἡ ἑξ μεσσην*, vocat mediam ætatem, quæ Græcis *ἀκμή* dicitur.

PAG. XII. v. 5. *Ζεὺς Κρονίδης*.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum vt non conuerterentur quidem in diuinos spiritus, vt illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent. v. 10. *Ζεὺς* ῥ.) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit. v. 12. *ἐκ μελισσῶν*.) Fingit natos ex arboribus, vt significet duritiem & feritatem animorum, vtpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur. v. 13. *ὕδρ' ἐπ' ὄρν'*.) Non frumentum ederunt: sed primi pecudes laniant, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. v. 26. *Ἀνδρῶν*.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute diuina præditi essent.

PAG. XV. v. 1. *ἐπὶ τὰ πύλα*.) Ad differentiam Thebarum Aegyptiarum quæ dicebantur *ἱερῶν πύλοι*, & illarum quæ dictæ sunt *ὑποπλάκιοι*, a monte sub quo sitæ sunt in Cilicia. v. 2. *μήλων*.) id est, propter regnum ac potentiam, nam prisca reges pecoribus diuitias suas meriebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt. v. 9. *Ἐν μεσηρίῳ*.) De fortunatis insulis vide Plinium libro 6. cap. 32. & Homerum Odyssææ *δ'*. v. 12. *Μηκίτ'*

Descri-

Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impijs & deprauatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὠφελον vsurpatur aduerbialiter significatione optandi, & tamen formatur vt verbum, tribus personis. v. 21. Οὐ γὰρ ξείνῳ.) Eleganter hunc locum expressit Ouid. *nec hospes ab hospite tutus, Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est.* v. 25. θιῶν ὄπιν.) ὄπιν Poëtæ vsurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina: ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes præditi sint. v. 26. Γηράν πω.) Athenis capitale fuit, Γηρήνεια non persolvere parentibus. v. 27. Χειρὸν ἔχει,) violenti, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norunt.

PAG. XVI. v. 1. ὕβρις.) pro ὕβριστι, vt Latinis *scelus* prosclesto. v. 5. Ζῆλος.) Iam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum inuidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemeseim deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ vlciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit. v. 12. Νῦν δὲ αἶνον.) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores aduersus inferiores. αἶνον fabulam eiusmodi significat quæ figurate & recte contineat admonitionem seriam & grauem, & ex vsu vitæ petitam. v. 13. ἀηδὺν.) per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc auiculam. πικρὸν δάκρυ, gutture vario, propter soni & vocis varietatem. v. 17. Δαιμόνιον, τὴν δὲ αἶσαν.) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. v. 20. Ἀφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιον huius fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus. v. 23. Ὡς Πέρση.) Primum præceptum, quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia pro iniustitia vniuersali hæc vox vsurpatur: quanuis tamen sæpius accipitur pro insolentia quæ comitatur diuitias.

PAG. XIX. v. 2. πικρὸν.) Prouerbialis locutio, quæ si-

gnificat miserrimam esse prudentiam quæ ex malis nostris perdiscitur. v.3. *Αὐτίκα*.) Commoratur in collatione iustitiæ & iniustitiæ, vt hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per *ὅρκον* intelligit omnem fidei violationem : per *δικὰς ποταμὰς*, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes. v. 4. *ῥόδιον*.) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicum. v.6. *Ἡ δ' ἐπταται*.) Subintelligendum sortassis *καὶ*. *ἦμα*, i. cœtus, conuentus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine ciuili. v.9. *Οἱ δὲ δίκαι*.) Eruditissime insignia iustitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis. v.24. *Πολλὰ κεν*.) Hęc sententia totidē fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe vniuersa ciuitas mali viri poenā luit*. *ἐπαυρεῖν*, dicitur luere peccata.

PAG. XX. v.2. *Ἡ τῶν γὰρ*.) Hęc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moſis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt huiusmodi comminationes. v.7. *καὶ ἔτι*.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, vt potentior impotentior plane conterat, & ad nihilum redigat. v.19. *Ταῦτα*.) Principes dehortatur ab iniustitia, trib. peculiarib. argumentis, quorum primum est v. 21, *Οἱ αὐτῶν*: quæ sententia mire conuenit cum ista, *Incidit in foveam quam fecit*. Alterum, v.22, a prudentia & animaduersione diuina. Tertium, v.24, ab absurdo, & indignitate rei.

PAG. XXIII. v.2. *Ὁ Πίπρον*.) Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis. v.14. *Σοὶ δ'*.) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignauitiæ varijs argumentis declarat. v.15. *καὶ ὅτι*.) hic pro malo interno accipitur. v. 17. *Τῆς δ'*.) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, vt coniungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit. v. 21. *Οὗτ'*.) Tria hominum genera describit. Liuius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit : Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit : Secundum eum qui bene monenti obediat : Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

PAG. XXIII. v. 4. *καὶ ὄψις*.) *Κεῖται*, a *καθίστα*, abscondo, & *ὄψις*, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, vt Plato docet. v. 11. *Ἐργον*.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem. v. 14. *Δαίμων*.) Occurrit obiectioni de paupertate. v. 17. *Αἰδώς*.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum haec neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignauiam nostram praetexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos*. v. 21. *Εἰ γὰρ πῶς*.) Duo genera iniuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & periuria ditescere cupiunt. v. 26. *πῶς*. *Male partum, male disperis*. &, *De male quasitis non gaudet tertius haeres*. v. 27. *ἴσως*.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: vnde Iupiter *ξένος*.

PAG. XXVII. v. 9. *Καὶ δάμω*.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta tremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere. v. 17. *Εἰ γὰρ*.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improuisis. v. 18. *ἄζωτος*, i. sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte. v. 20. *πῆρ*) i. famam, honorem. v. 22. *Εὖ γὰρ*.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. *μετρεῖσθαι*, dimensum accipere, vel mutuo.

PAG. XXVIII. v. 9. *αἴθρηπα λιμὸν*.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat. v. 14. *Ἀρχορῶν*.) Extrema liberalitatis fugienda monet, vt neq; sis prodigus, neq; sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo seculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. v. 15. *ἴσως*.) Prouerbum in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. v. 17. *Καί τε*.) Non temere vlli fidendum monet, ita vt etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, vt etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per iocum,

fine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione. v.19. *πυρπάλῳ*.) De meretrice intelligit, quae immodicae elegantiae cultus sit dedita. v.27. *Σοὶ δὲ*.) Conclusio generalis: vel *παρακαλῶ* ad doctrinam sequētis libri.

I N I I . L I B R V M .

PAG. XXXI. v.1. *Πληιάδων*.) Hic secundus liber continet praecepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autē loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autē Pleiades, 7 stellae in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum trib. modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, *ηορμικῶς* oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, *ηροικῶς*. Quod autem Solis aduentu abituve occultatur aut emergit, *ηλιακῶς*. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, mēsem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Nouembre) arationis tempus adesse dicit. v.3. *Αἰδῶ*.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod est a Maio vsque ad Iunium. v.4. *ᾤειπλομένη*.) Epith. *ἄνι*, a *πίλομαι*, i. existo: vel *πάλιν*, verto: vel a *ᾤειπλόμην*. v.7. *ἄγρια*.) Palustrem terram significat. v.9. *γυμνὸν*.) vult vt hos labores perficiat mature & ante saeuitiem hyemis, atque sollicitate & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas. v.21. *ῥεμῶς*.) Alij fortasse melius *νόμῳ* legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. v.24. *Κτηνῶν*.) famulam intelligit iure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad vxorem refert.

PAG. XXXII. v.2. *ἐννηφιν*.) ab *ἐννῇ*, i. postremus dies mensis. v.9. *Σείρα*.) Stella est in ore canis maioris, ad latus Austri, vicina Leoni; dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas. v.11. *πλεῖον*.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem sole statim labitur sub terram. v.15. Per *ὄλμον* *τριπύδων* quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sunt pro mola. v.18.

δενκώρη

ANNOTATIONES.

δ' ἡγεμῶνα.) a δῶρον, i. palmus, quod munusculum datio δῶ-
ρον appelletur: id autem geritur per palmam manus. v. 22.
Ἀθλιώτης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeo-
que omnes homines, de frugibus docuerit. v. 25. Αὐτόρου.)
aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affi-
xum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

PAG. XXXV. v. 6. ὀκταβλῶρον,) octo morsuum, a βλα-
μὸς morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos mor-
sus. Seruum intelligit robustum, qui integrum panem in 4.
partes diuisum absumat in coena: vel cui opus sit pane cuius
quadrantes octonis, bolis seu partibus consistant. v. 7. Ὅς κ.)
Aetatis quam in seruo requirit, rationes addit admodum
grauis, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.
v. 10. ἐπισπορέη,) q. superseminatio, quæ usurpari solet cum
prior sementis non est rite peracta. v. 12. Φαλαγγ.) Tem-
pus arandi indicat per clangorem gruum auolantium, idque
(ut Poëta fingunt) in Aegyptum, ubi belligerantur cum
Pygmæis. v. 17. Πηδιον.) Occupatione negligentiam &
inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus o-
pus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet
ergo eadem opera posse aliquem petere & negare. v. 22.
Εὐτ' αὖ.) Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratio-
ne. Addit (v. 24.) signa & circumstantias, qualis terra sit a-
randa, sicca scilicet & humida, i. non lutosa, & tamen ma-
defacta. v. 26. Εἶαε.) Modus & ratio arandi traditur.
Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum
habent, terarant. Prima aratio est proficissio: secunda fit
mense Iunio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem
aratur, quæ est tertiatio. v. 27. Ναιον.) Cōcedendum est
suum interuallum terræ, quo interquiescat, ut deinde co-
piosiore fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alter-
nis annis seritur. κερρίζουσιν, id est, recens aratam, adhuc
elevantam. v. 28. ἀλεξιάρη.) pellens execrationem. So-
lent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia
non proueniunt. Ὀκλήτῃρα, liberos exhilarans, utpote
quibus suppeditet copiosum victum.

PAG. XXXVI. v. 3. Ἀρχόμην.) Quomodo sit arandum.
ἔχ' ἐτλη, stitua, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ δρόπος, quod eam manu
teneat arator. v. 5. Ἐνδρουν.) καρδία δένδρου, καὶ ὁ μίστον,

inquit Hesych. vet. c. Palat. ἔνδρυνον, i. δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσδοῖα. lignum esse dicunt quod est proximum temoni. v. 11. Ex δλ.) quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. v. 12. ἐρῶμνον.) cum inquisitione & delectu capiētem. v. 13. Εἰ ῥ.) Improbatur hic arationem dilatam ad solstitium hybernū. v. 16. Ἡμῶ.) ob culmorum breuitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem euentum tardæ arationis. v. 19. Ἀλλοτε.) Ἀνθυποφορε, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Iouis. v. 22. Ἡμῶ.) Pulchra Veris descriptio est.

PAG. XXXIX. v. 1. Παρ δλ' ἰθι.) id est, παράτρεχε, παρέρχε, vt gloss. & Prateri interpretandum, potius quam accede: licet vtramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentē agricolam ne vel tempus hibernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere studeat. Per χαλκίον θῦον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant conuenire ad colloquutiones friuolas, sicut apud Romanos in tetrastinis. Pro ἐπ' ἀλῖα, vt constat versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλῖα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλῖα. doctiss. G. Canterus ἐπαλῖα vno verbo. quē vide lib. 5. c. 23. Λέχαι quondam dicebantur conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus leuissimis agitabatur, factum est vt mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λέχαι dictæ sunt. v. 5. λιπῆ.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum iubet cauere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat. v. 6. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt. v. 12. Μῶνα.) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore grauissimum copiose & eleganter describit. Λυναιών, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέδρα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipsos boues. v. 15. Ὅς π.) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

rat. v.26. προχαλόν.) inclinatum, contractum vel prope-
rantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. v.28. Ἦτε
δὲ μιν.) Curam virginum in honestioribus familijs expo-
nit, quæ domi asseruabantur, nec in publicum prodibant.

PAG. XL. v.4. ὅτ' αὐόσι.) Polypi hæc natura est, teste
Plin. lib.9. c.19. vt fame laborās sibi pedes artodat; quo ma-
xima hyemis sæuitia notatur: & quia vehementer frigore
læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem
Polyporum αὐόσιον, quod cartilaginem pro spina habeat.
v.7. Ἀμ' ἰπν.) Sol tum cum est in Sagittario, diutius ver-
satur apud Aethiopas, qui sunt meridionales, quam apud
Græcos. v.13. γλαφν.) pro γλαφυρὸν. τρίποδ' βροτῆς, ho-
mini seni, tertio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide
prouerb. *Bæotica enigmata.* v.17. Χλαῖναν.) χιτῶν inter-
rior vestis erat, supra quam utebantur pallio. v.18. κερκί.)
pro κερκίδα. v.21. ἱφί κτεμνέοιο.) quem fuit difficile pro-
sternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. v.25.
Υεῖν.) ad pluuiā propulsandam: vt αἰὼν sit ab αἰθέρι.
Gloss. m. f. Palat. Ἐὐμβρὺ ἀεὶ θῆς αἰετῶν, ad propulsan-
dam pluuiam. Quare expungenda erit illa interpretatio
quæ habet αἰέτω, *terporem.*

PAG. XLIII. v.1. Ἀὐρ πυρρὸς.) Vapor ex terra in nu-
bibus percussus & in aquam resolutus, decedit: humectat
autem aër sata & arua. v.9. μεῖς γδ.) Repetit admonitio-
nem de vitādo hoc mense Ianuario: cuius difficultates hac-
tenus descripsit. v.11. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem
pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in no-
ctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, &
largius quidem. v.12. Διφρῆν.) Sic vocant Poætæ noctē,
παρὰ τὸ διφρεῖν ἡμεῖς ἐν αὐτῇ. vel, Διφρᾶν τὸ διφραίνειν τὸ σῶ-
μα Διφρῆς ἀναπαύσεως. v.18. Ἀρκτὺρ.) stella est sub
zona Bootæ: oritur vespere initio veris. v.20. Πανδίωνις.)
Hirundinem intelligit: respicit autē ad fabulam de Progne
& Philomela, Pandionis filiabus. v.24. Ες φά.) Poëta
videtur in ea opinione esse vt putet hirundines hieme lato-
re quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in re-
giones tepidiores. v.23. Ἀμ' ὀπός.) Messis tempus de-
scribit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum
suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligūt, quod

pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.
v.26. Φωγῶν.) Prohibet tempore messis somnum ad mul-
tam lucem protrahere.

PAG. XLIII. v.13. Βιβλινόν.) Biblinum vinum di-
citur a Biblia regione Thraciæ, vbi nobilissima vina sunt.
v.16. αἶνον.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit,
tenuiusque est, & facilius penetrat. v.20. Τεῖς ὕδατος.)
Græci nunquam inerum bibere solebant. Athenæus hanc
diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, vt ad duos vini
cyathos, quinque aquæ adderēt: nonnunquam ad quatuor
vini cyathos, duos aquæ. v.22. ὧτ' αὖ.) Id incidit in
mensẽ Augustum. v.24. Μένει.) Monet mensuran-
das esse fruges, vt sciat agricola quantum ex agro redeat.
v.28. καρχαρόδοντα.) a sono factum videtur. Sunt autem
canes asperimis dentibus, & omnium firmissime tenent se-
mel in fauces recepta.

PAG. XLVII. v.1. ἡμερόκηρι.) furem intelligit.
v.2. σαρφύον.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia
vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus quæ
pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulū.
v.4. γυνάλα.) Vsitatum est Poëtis vsurpare hoc vocabulū
pro potentia, viribus, & robore. v.5. Εὖτ' αὖ.) Tempus
vindemiæ describit. v.8. Δείξαι.) Hoc intelligunt non-
nulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem
faciendi vuas passas complexus sit. Alij generale præceptum
esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis
illis optimo. v.14. Εἰ δέ σε.) De nauigatione præcepta
quædam subijcit. Fuit enim illis familiare, deuchere fruges
& merces. v.22. Χείμαρρον.) clauum significat quo for-
amen in nauis carina obstruitur, quo amoto naues in siccum
tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

PAG. XLVIII. v.1. Πατήρ.) Exemplum patris sui pro-
ponit, quem dicit ex patria profugisse nō propter inuidiam
ex opibus conflātā, sed propter paupertatem. v.7. Νάσσα-
ρον.) Describit nunc patriam suam Poëta. v.11. Νῆ' ὀλ.)
Mediocritem tutiorem esse dicit. v.17. Οὐπὶ π.) Re-
mouet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus
σοφίζεσθαι primo vsurpatum fuisse cum laude, pro docere, &
tradere aliquid eruditius præ alijs. v.22. Ἀμφιδάμαντα.)

Amphi-

Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus Erythræos occisus fuit: in cuius obitū filij eius certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

PAG. I. I. v. 3. "Ημεῖς.) Tempus nauigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet. v. 9. Εἰ τοῖς.) Prouerbialis est hic versiculus & valde pitus, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse. v. 10. Δυσχερῆς αὔρας vocat faciles & leues flatus, vt sunt Etesij & similes placidi. v. 18. "Αἶψα.) Ver-nam nauigationem describit; quam ipse quidem non probat, vt periculosam, sed quæ tamen est vsitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

PAG. I. I. v. 6. Μίτρα.) Epiphonemate generali cōcludit modū esse seruandum. v. 7. Ωραῖ.) Tradit tempus cōiugio maturū in mare & femella. v. 10. πέτρο.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi. v. 16. Δειπνολόγος.) quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit cō-uiuia. v. 17. ἄπερ δαλῆ.) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν πικρὰν νεμερὴν vocat & præcocem. v. 18. Εὖ δ'.) De religione præcipit. ὅπῃς, in Deo significat inspectionem & gubernationem re-rum, iustamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam. v. 19. Μηδὲ) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitia præponendam esse sanguinis coniunctioni. v. 23. Δὲς τό-σαι.) Iubet offensionem amici duplici vindicta pensare, id-que eo vt agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire ve-lit, benigne recipiendum docet. Alij sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitū relinqui. v. 26. σὺ δ'.) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec pro-das animum tuum minus quam conueniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo eijcias omnem pristinarum iniuriarum memoriam. v. 27. Μηδὲ πολυξ.) Vtraque extrema liberalitatis fugienda mo-net. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

PAG. L V. v. 6. δουρίμφιλ.) morosus, id est, non sis

difficilis accessionis & collationis. v. 11. Μηδ' αὐτ'.) Non esse mingendum contra solent. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterue & irreuerēter agendū. v. 15. Ἐζ' ἄλμπος.) Turcis etiam nū hodie religiosum est vt sedentes mingant, & ingens flagitiū designari credunt si quis in publico cacaret aut mingeret. v. 17. Μηδ' αἰδοῖα.) A cōgressu vxoris ne sacra accedas. v. 19. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilariorē conuiuio, nō a tristioribus sacris accedendū ad vxorem docet. v. 26. Μηδ' ἀπὸ πινύζ.) Ungues nō esse præcidēdos in conuiuio, præsertim solenni. πινύζον vocat manū, quod quinq; digitis tanquā ramis constet. v. 28. Μηδ' ἐπὶ οἶνοχ.) Duplex potest esse sensus: vel, vt prohibeat paruum poculū supra craterem magnū collocari, vt ita potantib. inde haurire liceat quantū velint: vel vt ne velit paruum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur: Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præpōsueris, neque partem toti: ex hoc enim infortuniū sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

PAG. LVI. v. 2. Μηδ' ἐδομ.) Spartam quā nactus es orna. In quocunq; genere verferis, in illud incumbē, & in eo perseuera. v. 3. κρώνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κιλάρυζα. v. 4. Μηδ' ἀπὸ.) Ex ollis nondū sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυττόπιδας ἀντιπρήξεις intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt. v. 6. Μηδ' ἐπ' ἀκιν.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moueantur, vel non sint mouenda,) quod priscis infaustū videbatur. Vel allegorice prohibet ignauiam, ocium & delicias in prole xii annorum. v. 13. Μηδ' ἐπὶ πόντ'.) Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant. v. 16. δφινύ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 17.) nulla fama prorsus euanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quādam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. AEneid. Fama ma-

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex Ph. M. & Frisio T.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sunt, item alia alijs dieb. licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionib. Sunt autem eatenus discrimina seruanda quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania non habere naturæ rationem, cum illa nobis vñi sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

PAG. LVI. v. 22. Περὶ δὲ μένους.) Τεττακτὸν μὲνός. Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, vt patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus in ferijs vt iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

PAG. LIX. v. 1. Εὖ τ' αὖ.) Quidā Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κείνωσιν οἱ ἀνθρώποι ἐν ἡμέραις ἥτοι ὅταν τὴν ἀληθὴ ἐπίσανται, ἀνύοδον, καὶ μετ' ἀκελθείας χανομένην. v. 3. Πρῶτον ἐν) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἱσαμῆνον μὲνός, secundam μισοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam καμηνίαν, secundam ἀσπέργην ἱσαμῆν, tertiam, πρίν τινι ἱσαμῆν, & ita deinceps vsque ad δακρύτιν ἱσαμῆν. Secundæ decadis diem primam, πρίν τινι ἐπὶ δίνῳ, secundam, ἀσπέργην ἐπὶ δίνῳ, vsque ad

ἡμέρῃς siue ἐκγίδα, i. xx. diem. Tertia primam, πρῶτῃς
ἐπὶ ἐκγίδι: vel Solonis inuentu, numeros dierum ad Lunæ
decrementum minuendo, ἐνάτῃς φθίνοντι, secundam,
ὀγδόῃς φθίνοντι, tertiam, ἑξοδόμῃς φθίνοντι, vsque ad
τριεκγίδα, i. 30. diem, quam etiam ἐντὺν καὶ νέαν vocabant, id
est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis
prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ iam apparen-
tis, & tertia a coitu digressæ. Cæterū Hesiodus hic, nec sin-
gulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appel-
lationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter,
nonnullis interim velut *μετὰ ἑπτὰ καὶ ἀκχρίων* prætermis-
sis: quod suo quoque loco notabimus. "Ἐν ἰgitur primus
dies est, pro ἐντὺν καὶ νέαν, nempe metri causa. Hunc dicit esse
sacrum: sunt enim omnia initia sacra: πρῶτῃς, pro τετάρτῃς,
quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu
Luna, primumque tunc conspicitur. v. 5. ὀγδοάτῃς.) Pre-
teritis 2 & 3, itemque 5. & sexto, diebus, vt medijs, venit ad
octauum & nonum, quos recte vtiles dicit crescētibz: nam
humores alit crescentia Lunæ. v. 7. Ἐνδεκάτῃς.) Decimo præ-
terito, vndecimum & duodecimum varie laudat: quia Lu-
na Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficū vocant.
v. 8. Ἡμερῇς.) οἷς per synæresin pro οἷας. v. 10. Τῇς.) i. ταύ-
τῃς. ἀερισπότης, pro ἀερισπότης, in ære pendens. v. 11.
Ἡμερῇς.) Quidam legunt ἀπώλεις, vnico vocabulo, &
dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulatū & cadauētum.
v. 13. Μηνὸς.) Ait xvij. diem sationi obesse, nimirū propter
immodicum humorem. vetant enim sementem facere in
solo humidiorē iusto. Contrā plantas ferere præcipiunt plu-
uijs etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισημέ-
ρην ἡμέρῃς μινὸς ἡμερῇς, qui dicitur alias τριτῇ ἐπὶ δέκα. v. 15.
Ἐκτῇς.) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἑκτῇς μέ-
σῃς, quum alias dicatur ἑκτῇς ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies,
contra quam superior, incommoda plantis, decrescēte ni-
mirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humi-
do semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescē-
te Luna semen minus humidum est quam crescente. v. 17.
Ὀὕτῃς.) ἔτ' ἀρ' γαίῃς ἀνέπῃς. id est, non est vtile puellis vt
tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit iam hu-
mor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ
omnia

omnia ad quadratū aspectū pertinere videntur. v.24. Τα-
μεν ἔμειν hoc loco ἀναχέζειν, nō Occidere, vt vulg. interpr. v.25.
Εἰς ἡμέραν.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit
μεν ἔμειν, diebus ἔφθινοντο continuo insequen-
tibus. v.26. Γένεσις.) Hic pro πεπνησμένον nonnulla
exemplaria habent πεπνησμένον. v.27. Εὐλα.) περὶ αὐτῆς, vo-
cat diem 14. περὶ αὐτῆς μέσων, qui puellæ gignēde bonus est,
quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidū
magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia,
cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, faci-
lius cicurantur.

PAG. LX. v.3. Τετάρτη.) Quartum diem a fine mensis
& decimum quartum, vel (vt alij volunt) quartum & vi-
gesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & in-
terlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis,
ad postremam quartam magis languent; phlegmatici con-
tra. v.7. Πέμπτη.) Quintos dies monet fugiendos, nem-
pe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem natura-
lem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia
ambulet, & poenas expetât a sceleratis hominibus. v.10.
Μέση δὲ.) Monet Poëta fruges ventilandas a plenilunio,
quia sub id tēpus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest
autem importari frumentum siccius: nam madidum im-
portatum statim corrumpitur. v.12. Βάλλειν.) ὕλον. Iu-
bet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ ce-
ditur decreſcente Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna,
illico putrescat. v.13. Νηία.) In quibusdam exempl. in-
terijcitur hic versus, τῇ μὲν ἀδελφότητι πέλειται τελευτῆσαι σι-
δήρων. Sed quoniam is supra habetur pag.34. v.12. abundare
omnino videtur. v.15. Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix.
meridiana, melior est. ἐπιδείλα adverb. pluralis numeri,
vt πρῶτα. Quidam legunt ἐπιδείλα. Deriuatur a δείλον,
crepusculum. v.16. Πρωΐση.) Prima nona dies, scilicet a
principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectū
cum Sol abest a signis. v.18. Ανίει.) ἔποτε πάγκ. Pro-
uerb. Nullus dies omnino malus. v.19. Παῦροι.) Loqui-
tur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἐν λυ καὶ νέαν. v.20.
Ἀξιοῦ.) Græcissimus pro aperire dolium. v.23. Εἰρύμ.)
παῦροι δὲ τ'. &c. id est, pauci certe seruant hoc dierum

discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet. v. 24. Τε-
 τράδι.) Diem xiiij. intelligit. v. 25. Μίον.) πῶς γὰρ δ' αὖτε.
 "Εμμελῆς hic est: nam ad dies referri debet, vt sit sensus: Pau-
 ci post vigesimam mensis optimam probāt sequentes dies.
 Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes
 fiunt principio postremæ quartæ. v. 27. Αἰδὲ πῶς.) Epi-
 logus est præceptorum. Est igitur considerandum quid re-
 ligio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus.
 Quod enim secus se habet, superstitio est. v. 28. Αἰδὲ.)
 μετὰ δ' ὅποι, promiscuum sonat. ἀνέμοι autem videtur Po-
 litianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀ-
 νέμοι, quasi dicas inania.

PAG. LXIII. v. 1. "Αἰθρ.) Hic videmus Hesiodum
 non vbiq̃ secutum certam rationem, sed in plerisque su-
 perstitionem & consuetudinem hominum. v. 2. "Αἰθρ.)
 Prouerb. Dies nouerca & parens. v. 3. Τάων.) Bene, in-
 quit, habebit qui seruauerit discrimina rerum. Adiecit ta-
 men Correctionem, quod alij alias probent ac laudent. Ve-
 rum iste inculpabilis est, i. ille non peccabit, qui non violabit
 ea quæ religiose & vtiliter constituta sunt. Nam Dij fauent
 ijs qui natura recte vtuntur.

BREVES ANNOTATIONES

in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poëma proprio nomine Herculis
 Scutum, quod eius præcipua sit hic descriptio. Rei autem
 argumentū sic habet. Taphij facta expeditione in Electryo-
 nis boues, interemerunt fratres Alcmenæ qui armenta a vi
 illorum defendere conabantur. Cum autē Amphitryo cum
 ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœ-
 nas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfe-
 cit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Am-
 phitryo: hic reuersus a prælio, ille vero hominibus auxilia-
 torem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone qui-
 dem Iphicium, ex Ioue vero Herculem: qui cum auriga Io-
 lao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui deci-
 mas ducentes ad Pytho, depraedabatur. Profectus igitur scu-
 to per

to per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interimit, Martemq; pro filio suo pugnantiem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

PAG. LXIII. v. 6. Η' οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἡοῖα initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius euidenter adferemus (cuius ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem r. paulo altius repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam μῆλας ἡοῖας, ut vocat idē Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebrauit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel vnam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοῖαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἡοῖαι posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, & alij alias. Earum igitur ἡοῖων fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo vna comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἡ οἷη, sicut etiā reliquæ, incipit. Exemplum vnum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: Η' οἷη Ὑρῆη πυκινόφρων Μηκιονίχη, Η' τίκιν Εὐφρομένη γαμήλοχον, &c. & Η' οἷη Φθίη Χαρίτων ἀπὸ κλέος ἔχουσα Πλωεῖς παρ' ὕδαρ καλὴ ναῖσσι Κυρλήνη, &c. His omnino simile est nostrum illud, Η' οἷη ἀετλιπύου, &c. Vnde patet error scholiastis Græci Tzetzis, qui non ἡ, sed ἡ legit, ac οἷη vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sane interpretes, qui *Henqualis*, vel *qualis illa* exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aut qualis*. Inapte quoque ὡς ἡοῖας quidam *Matutinas* vertit. Et quāuis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea

diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac cōparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initij. Orditur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. v. 20. Νέσφιη.) Declarat, occasione suscepti belli ab Amphitryone.

PAG. LXIII. v. 11. Ανδράσι.) Legitur etiam φυτάσιον. v. 18. Εὐνή.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνή ἐν φιλ.

PAG. LXVIII. v. 19. Ὁς περὶ λιπ.) Multa exemplaria & quædam m. s. pro δῶμεν hic habent δῶμε, nō sine magno fœdoq; errore: cui tamen facillimū erat m. s. erri, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὁς περὶ λιπὶ δῶμε σφίτερον σφίτε. v. 21. Σχέτλι.) Hic etiam pro μάλα c. Palat. cod. reposuimus πολλὰ, vt constet versus. v. 23. Αὐτὴρ.) pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ legitur etiā ἐπὶ τῷ αὐτῷ. m. s. Palat. priori assentitur.

PAG. LXXI. v. 6. Ηθῆ.) ita c. Palat. Alij ὁ θῆ. v. 17. Φυλόπιδαν.) Palat. φέρτερον. v. 19. Οὐμῶ.) Nonnulli co-
dices habent μύθον.

PAG. LXXII. v. 7. Κάββαλ.) Est alia lectio, quæ pro δ' ἐν τοῖσιν, vt est in Palat. habet δ' ἐν τοῖσιν. v. 16. Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In m. s. Palat. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Αρχὴ δ' ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος. quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus. v. 20. Λαμπρόμορον.) Alias κυανῶ.

PAG. LXXV. v. 3. Σειρῖν.) Quidam malunt, μιλαίην: eadē tamen signif. v. 4. Εὐνή.) Est hic ἐπὶ τῷ πῶσι acerrime pugnæ περὶ ὧν q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν ταῖς φασὶν ἡ καὶ περὶ ὧν καὶ ὁ ποδοδῶνις, ὡς πῶσι καὶ ἐξ ὧν ἀφῆλθον καὶ γὰρ οἱ πολέμοι πατὴρ μὲν δῶκεν, καὶ καλείται τῷ περὶ ὧν, πατὴρ δ' δῶκεν, καὶ καλείται τῷ περὶ ὧν. Igitur παλῶνις est quum ij qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea infestantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugnae ciet simulacra sub armis: Inde alios ineunt cursus alioque recursum Aduersis spatijs: Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt Insensī, &c. v. 15. Αμφιπύ.) Sunt cum Palat. qui legant γαυμῶ. v. 17. Κυανῶ.) idem Pal. & quædam alia exempl. habent Κυανῶν.

PAG. LXXVI. v. 3. Τοι δ'.) Alij malunt ὅτιόν τε, & irascabantur, seu incendebātur. & ita Palat. v. 5. Εὐ δ' ὡς.) Alludit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptijs Pirithoi. v. 13. Ἀρχον.) Alia exempl. habent Θέρον τε.

PAG. LXXIX. v. 1. Ἰμερύν.) Deest fortasse articulus ε, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat. v. 15. Εὐ δ' ὡς.) Perseum clypeo anteuolantem fingit. v. 21. Χάλε.) Quædam exempl. habent, ῥήμα ποτάρ. Palat. ῥήμ' ἐπ' αἶψα. v. 26. Κῆτ.) Orci galeam inuisibilem facit.

PAG. LXXX. v. 15. Μάρνανθ.) Quidam legunt ἀπὸ π, v. 18. αἰδρες.) Alij malunt, γῆρας τ' ἐμείμαρτον. v. 25. Αἶμα.) Legitur etiam μάρποις. sed cum μεμάρποις melius fuit versus. Et supra etiam pag. 80. est ἰέρμαυ μαρίειν. & pag. 84. ἰέρμοι μαρίειν.

PAG. LXXXIII. v. 4. Ἀτροπ.) Vel, ἀπ' ἄρα ἤμα, vt Palat. v. 21. Χερσίν.) vel ἀγλαΐαις, vt idem liber.

PAG. LXXXIII. v. 9. Αἰχμῆς.) Nōnulli codices habent κερυνίσεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδωδὴ, καὶ δι' ἑκαρπίαν εἰσορμα. v. 11. Οἱ δ' ἄρ' οὔ.) Pro ἐπιπλοῦ. Palat. & alij legunt ἐπιπνον. v. 13. Οἱ δ' αὐτ'. In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς παλάρως est in nōnullis codicib. ἐκ παλάρως. v. 24. ἰέρμοι.) Legitur in Palat. ἀπαλύξαι.

PAG. LXXXVII. v. 21. Καί σφ.) Alias φωνήσας. v. 25. Ἀλλο.) Legitur etiam, Ἀλλο δ' ἐπεὶ ἐκ ἐξέρειν.

PAG. LXXXVIII. v. 3. Αὐτὸς.) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ ῥῶτα, pro ἐπὶ ὄντα. v. 14. Αἰγίδ'.) ὡς ἐστὶν ἀχρηστὶ, idem cod.

PAG. XCI. v. 8. Παντ.) Notandum est hic πᾶν, quāni priore longa, vt & infra pag. 98. quum tamen alibi soleat. Hesiodus alios Poëtas in corripiēda illa syllaba sequi. v. 16. Ἡνίοχοι) scribe cum Palat. ἑμπαλῶ. v. 18. Ὡς δ' ὅτ.) Comparatio hæc est Homero frequens.

PAG. XCII. v. 1. Καδ δ'.) Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est. v. 16. Τὲς) ἀνείρωσι Palat. v. 18. πλὴν ὧν.) lege ὀρυμναγδός.

PAG. XCV. v. 5. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Seleucum quendam legere χαλκὸς, vt de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum. v. 15. Αὐ-

τὸς) Aut retinendum ἐπιόντα, vt supra, aut ἐπιόντα
vt in Palatino. v. 21. Οὐρῇ.) Legitur etiam μακρόν.

PAG. XCVI. v. 12. Ὡς ἴφ.) Palat. Ἀρηος. v. 20. Εἰσὺτ')
m. f. Ἡρακλῆϊ. editi quidam Ἡρακλεῖ.

BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

PAG. III. v. 5. Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus
est Τερμῆσοιο. Et vers. sequenti quidam diuidunt ἵπῳ
κρῶνῃς.

PAG. IIII. v. 8. Θείλω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα
κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque
Poëta vtatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοι-
μι; v. 24. Ἀρχόμε.) Altera lectio, ἀήγησαι, videretur for-
tassis melius conuenire, si mensura versus ferre posset. Sen-
sus certe est manifestus, idem nempe qui est. v. 10. Σφῶς
δ' αὐτὰ πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἶναι αἰείδ' ἔν' qui commodè effici
non potest, si legamus ἀήγησαι, nisi ita exponamus: καὶ ἀή-
γησιν αἰοιδῆς, sub. αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

PAG. VII. v. 8. Ἡ δ' ἔτεκ') Secundum quosdam esset
scribendum κῆρας, quod ρας corripiatur: sed nō assentiun-
tur veteres codices. v. 9. Μέμβλ.) Ald. edit. habet μέλει):
Germ. μέλιται: Venet. μεμίληται. Sed notum est ex Ho-
mero, μεμίληται contrahi in μέμβλεται.

PAG. XII. v. 5. Βερίντ.) Hæc lectio Latinorum Poëta-
rum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀπερόπῳ ha-
bet pro σερῶπῳ. v. 10. Κυκλ.) al. ἰών, al. ἔσσιν. patet au-
tem legendum esse ἔς, pro εἰς per diæresin.

PAG. XV. v. 25. Μήδ' α' θ') Non video quomodo ἀδά-
μῳντον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exem-
plari Venetiis excus. ἀδάμῳν, & in interpretatione Lat. pro
ferrum, ferro reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequun-
tur, de ipsis genitilibus omnino intelligenda sunt. Ibidem
q. Ηπειρεπου-

PAG. XVI. v. 19. Φάσις.) Τιταίνοντες quidam expo-
nunt nocentes. sed iudicet lector num potior sit interpreta-
tio, extendentes, scilicet manum.

PAG. XIX. v. 9. Αἰθῶν.) Alij legunt λιμὸν & fortasse non male. Sic ut etiam vers. sequenti magis conuenire videtur φόβος quam φόβος, quia supra in Aspide coniunxit etiam Poeta hæc duo φόβος & ἀνδροκτοσίη p. 75. v. 20. Γαίη.) Lege Κητώ. v. 25. Πρωτὶ τ'.) Quædam exemplaria habent Εὐκραύτη.

PAG. XX. v. 24. Ωκείης.) Alias, καλλιπάρη.

PAG. XXIII. v. 15. Μιχθείς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Εὐμελακῶ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane conuenit, quæ tota repetitur pag. 72. v. 19. Κέρη δ' Ωκεανοῖο.

PAG. XXVII. v. 17. Εὐλ.) In nonnullis exemplaribus est "Αλδισκ, pro "Αρδισκ.

PAG. XXVIII. v. 14. Οἱ δ' ἔκ.) Legitur etiam ὄσσε αἰετῶν. v. 19. Κεῖν.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείν δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Coeli & Terræ, p. 11. v. 27. Eurybiæ autem mulieris sit mentio p. 19. v. 21. Εὐρυβ. vbi ex Ponto & Terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro ἔκπειν, legitur etiam πίκειν ἐν φιλ. v. 21. Πέρσιν θ'.) Legitur etiam ὅς πάσι μοι. v. 23. Αργέτω.) Alias λαυψηροκέλευθον.

PAG. XXXI. v. 9. Μήπν.) ἀποβράσιον reposuimus pro ἀποβράσιον, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt procarere, accipere.

PAG. XXXII. v. 5. Ἐρδων.) vel Πέζων. v. 18. Εἰ τ' αἶγ.) Hic pro ἔνθ' reposuimus ἐν τ', & pro ὅν κ', ὧν κ. v. 24. Εἰθω.) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρέστωται sensui aptissimum esset. v. 26. Ρεῖα.) Quidam malunt, φέρεται χαίρων πε, τοκεῦσι ᾧ κῦθ.

PAG. XXXV. v. 5. Βυγλ.) Fortasse pro βυγέλια metri causa repositum.

PAG. XXXVI. v. 14. Κρήτη.) Iudicet lector, num recte additum sit ἐν. v. 27. "Ηυξίτη.) Nonnulli codices habent ἐπιπλομήων δ' ἐναιωνῶν.

PAG. XXXIX. v. 10. Οἱ οἱ.) Pro ἀπειμένης. legitur & ἐπειμένης.

PAG. XL. v. 17. Δασάμην.) Finis huius versus sic legitur in Ald.&Flor.edition. Ζῶδες νόον ἐξαπατήσας· ubi Ζῶδες nullo modo ferri potest. de ἐξαπατήσας autem (quod tanquam ab ἐξαπατήω deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

PAG. XLIII. v. 4. Ἀμφι.) pro νεοθήλειας quidam reponunt νεοθηλέει, ut iungatur cum ποίης. v. 19. Οὐλόμην.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλόμην πενίης ἀσύμφορον, ἀλλ' ἀκέραιο. Perperam etiam σύμφορον exponitur in vulgat. interpr. Cominoda, cum significet Comitātia, ut in illo eiusdem Poëte loco, in Εργ. pag. 24. Λιμὲς γάρ τοι πάμπαν. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxur sunt affectæ.

PAG. XLVIII. v. 20. Φαίνετε.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον. v. 22. Ἐς φάει.) Pro δὲ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

PAG. LI. v. 1. Σῆς δ'.) Est & alia lectio, Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν. v. 2. Ἀψορρόν.) Coniunximus δὲ cum præcedenti voce ἄψορρόν, ut videlicet sit aduerbium motus, non autem coniunctio ῖ, quæ iam est in præcedenti versu. v. 18. Πέττας.) pro πῶταρης, Steph. editio πῶταρας. quæ minus placet. vide pag. 55. v. 4.

PAG. LI. v. 18. Πάνατον.) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δ' ἔκ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus p. 48, v. 22. Ἐς φάει. v. 21. Σὺ δ'.) Quidam malunt ἐσφροσύνον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδάνουσι, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita cōstet versus.

PAG. LVI. v. 9. Ἀσμεφ.) legitur & ἀσπονδίσου.

PAG. LVIII. v. 25. Τῷ.) σιδηρέη scribendum, sed per τιωίζουσι legendum σιδηρῇ.

PAG. LX. v. 14. Ἀχιλῆη.) Alij malunt Ἀχιλῆος quod

videretur tum in foeminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum *ἐνταυθα*. Quid si vero ἀγχιλῆς legeremus? v. 26. Ὅς κιν.) ἀπολείψαι, ab ἀπλείβω. Quidā tamē ab ἀπολείπω deducūt, & relinquentes exponunt.

PAG. LX. v. 8. Εὐηρίδι.) Legitur & λάϊν.

PAG. LXIII. v. 2. nonnulli legunt κρατερόιο δράκ.

PAG. LXIII. v. 1. Τρίσσι.) melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρίσσι δ' αἰδῆς, cum qua lectione versus constare non potest. v. 21. Νόσφι.) Malim Ζεφύρου cum plerisque alijs. Nam superius pag. 28. separauit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius coniungenda hæc duo Ἀργέτω & Ζεφύρου. v. 23. Αἱ δ' ἄλλαι.) Multa exempl. habent μεταῦραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἱ μετὰ τὰς ἄμμοι, ἢ καὶ φαι προαί.

PAG. LXVII. v. 7. Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῳα. v. 26. Δίτ.) Quidam scribunt ὠραίεσι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

PAG. LXXI. v. 6. alij παίδιμον Ἑρμῶ. v. 22. Ὀλβι.) Legitur quoque ἀθανάτοισι πλίσσας.

PAG. LXXII. v. 1. Ἡ δὲ οἱ.) in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis. v. 26. Αὐτῆρ.) Reperitur etiam Νηρηίδες.

PAG. LXXV. v. 25. Ἀγρίον.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κράτερον, scribuntur ut propria nomina.

VARIÆ LECTIONES AD HESIODI
OPERA ET DIES, QUARVM IN AN-
notationib. nulla facta mentio.

P. 3. v. 17. ὡς τεργν.	θανάτης ὃ θεὸς εἰς ὧπα ἱίσκει
P. 4. v. 25. ποικιλομήτης	Παρθενικῆς. i. παρθένης, ut ha-
sed alteram præfert Proclus,	bent glossæ.
auctore Plutarchum laudās.	P. 11. v. 7. θεοὶ ζώισκον: ut
P. 7. v. 11. m. f. Palat. — α-	paulo ante p. 8. v. 12.

P.12.v.8. ἐπιχθόνιοι.

P.15. v. 11. elegantius Palatinus, Τελὲς ἔτεθ'. i. πολ-
λάκις, inquit interpretes. v.24.
βάζοντ' ita m. f. Pal. βάζον-
τε αὐτὸν βάζοντες, dualis pro
plurali, inquit Tzetzes: vt ap-
ud Homer. Ωἷ' Ἀνκίοι πόσε
φάσγετ' νυῦθ' οἱ ἐστίν; alij, βά-
ζοντες ἐπέωσι & ita legisse vi-
detur Moschopulus, qui alias
in grāmaticis istis observa-
tionib. nimis est. alij ἐπωσι.

P.16.v.9. m. f. Pal. ἴτλω.

P.19.v.15. πολλῆς vterq; Pa-
lat. v.24. vet. c. Palat. ἀπηνυρεθ',
quemadmodū & Eustathius.

P.20.v.17. βασιλῆων syni-
zelis Ἔη καὶ Ἔω. in Palat. su-
pra ἡ adscriptum erat ἔ.

P.23. v.28. δέ σ' εὔς.

P.24. v.19. vet. Pal. ἀνάλ-
βην, γάρ σ' ὃ αὖθ' ὄλβον. in
altero tamen dandi casu.

P.27.v.3. in v. Pal. ἀλιταί-
νε), in alio ἀλιταίνων.

P.28.v.7. malim cum vet.
& recentiore Palat. ἐπὶ σμι-
κρῶ: quum apud Platonem
& Plutarchum ita legatur.

P.31. v.10. hic versus in Ho-
meri & Hesiodi certamine,
ab H. Steph. edito, ita legi-
tur, Γυμνὸν τ' ἀμείβειν ὅταν ὤ-
ρεα πάντ' ἐπὶ λωνται. in m. f. P.
ἀμείβειν ἰσυναγροῖζεν ἢ περιζεν.

P.35. v.15. m. f. & Palat. &
alij ὁμῶς ἔρῃ.

P.39, 1, Eustathij lectionē

ἐπ' ἀλῆα, propter teporem, seu
teporis captandi gratia, cōfir-
mat simile hemistichiū in-
fra, 43, 26, καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ ἵπκ.
vbi vt quinta versus regio
spondæū habet pro dactylo,
ita in superiori hemistichio
anapaestū habet pro dactylo
seu spōdeo: quomodo & pri-
ma regio apud Homerū Bo-
ρέης καὶ ζέφυρ': item, Πλῆ-
νὲς καὶ μενηστῆρες: & apud Vir-
gilium, Fluviorum rex Eri-
danus. Quamquam & syni-
zelis in istis potest statui; vt
in Homérico illo, Θώρηκας
ρήξεν δῆϊων ἀμφὶ στήθεσσι. qua
de re monuit etiā Hephæstio.

P.44. v.18. pro αὐίμυ di-
serte Palat. ζιφύρω legit, &
gloss. εἰδ' αὐίμυ. v. 26.
Θῆται, Venet. & Steph. exēpl.
edit. Θῆτ'. reponendum ex
mm.ss. Palat. Θῆτ' τ'. & ita
legisse Moschopulum liquet.

P.47.23. m. f. c. ἐνικέτ' θεο.

P.51.v.28. in vno ὡς σ' ἀγ-
ρόω. in altero, ὡς σε κελόω.

P.52.v.8. al. τριήκοντα.

P.55.v.5.v.c. Palat. κακόν γ'
εἶπης: & mox ἀκύνος. al. π'
εἶποις. v.12. αἰόντ'.

P.56. v. 20. φημίζουσι. ita
c.v. alij φημίξουσι. D. v. τοι.

P.59.v.26. MM.ss. Γείνασθ'
μάλα-

In Erg.3,24, scribe αὖ θιάξ
& 91, 21, πανύρριζοι.

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΠΙΣΚΟ-

μενα ἅπαντα.

HESIODI ASCRAEI

OPERA QVÆ SVPER-

sunt omnia.

I
HESIODI ASCRAEI
OPERA ET DIES.

MVsæ ex Pieria carminibus celebrantes,
Agite, Ioué dicite vestrū patrē laudātes,
Quomodo mortales homines *sunt* pariter ob-
scurique, clarique,

Nobiles, ignobilesque, Iouis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatū deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileq; corrigit incuruum, & superbū desiccāt
Iupiter altitonans, qui sup̄imas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & *pro iustitia tua* diri-
ge iudicia

Tu *Iupiter*. Ego vero Persā *fratrē* vera monebo.
Non sane vnum est contentiōnū genus, sed
super terram

Sunt duo. alteram quidē probauerit qui nouerit,
Altera est vituperabilis: in diuersa autē animum
distrahunt. (auget,

Nam hæc *contentio* bellū exitiosum, & discordiam
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consilijs litem colunt molestam.
Altera vero, priorē. *i. prius* genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius altiugus, in æthe-
re habitans, (liorem.

Terræ in radicib. & *quidem* hominib. longe me-
Hæc & quantumuis inertē, tamē ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens ociosus
Diuitē, qui festinat arare, atq; plantare,
Domumq; recte gubernare, æmulatur vicinum
vicinus,

Addi-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ³

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ

Ἡμέραι.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίηθεν αἰοιδῆσι κλείεσσι,
Δεῦτε δ' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείεσσι·
Ὀν τε Διὸς βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοῖ τε φατοῖ τε,
Ρηγί τ' ἄρρητοῖ τε, Διὸς μεγάλοιο ἑκλή.

Ρῆα μὲν γὰρ βεράει, ρέα γ' βεράοντα χαλέπλει·

Ρῆα δ' ἀρίζηλον μινύθη, ἔα δὴλον αἶξι·

Ρῆα δέ τ' ἰδυίει σκολιόν, καὶ ἀγνώορα κάρφει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει·

Κλυθεῖ δ' ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἰδυει θέμιστας

Τιῶν· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθυσάμεν.

Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔλεω ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν

Εἰσὶ δύο· τίω μὲν κεν ἐπαγνέσσει νοήσας,

Ἡ δ' ὅππῃ μωμητή· Διὰ δ' αἰδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρ' ἐν ὀφέλλει,

Σχελίην ἔπ' ἑπὶ τίω γὰρ φιλεῖ βροτῶς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Αἰθανάτων βουλῆσιν ἔρ' ἐν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τίω δ' ἐπέρω, περτέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρε-

βεννή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ' αἰθέρα ναίων

Γαίης τ' ἐρρίξῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε καὶ ἀπὸ λαμνόν περ ὁμῶς ὅππῃ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἔπερον γάρ τις τι ἰδὼν ἐργοιο χαπίζων

Πλῆστον, ὃς ἀπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἡδὲ φυτῶν,

Οἶκόν τ' εὐθέαται. Ζηλοῖ δέ τι γέγονα γείτων

Εἰς ἄφρονον ἀπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκλονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω Πέρση, σὺ γ' ταῦτα τεῶ ἐνικάτθης θυμῷ.
 Μηδὲ σ' ἔρις κακὸς χαρὶς ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νεῖκε' ὅπι πλῖθοντ', ἀγορῆς ἐπακροῦν ἐόντα.
 Ωρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγορέων τε
 Ωἱ πινὶ μὴ βίῃ ἐνδον ἐπηεταυδὸς κατὰ κειται
 Ωραῖς, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτῖν.
 Τῶ κε κορεσάμενος, νεῖκεα ἔδῃεν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἐκέτι δούτερον ἔσται
 Ωδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις διακρινώμεθα νεῖκος
 Ἰθύνῃσι δίκαις, αἱ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασάμεθα· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπαγῶν ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τῶνδε δίκλιν ἐθέλουσι δικάσαι.
 Νῆπιοι, ἐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλεονήμιον πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε ἔσσοφον ἔλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ως τί σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχῃν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο ἑμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τὸνε κ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε γ' πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετιῷ
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντι.

Ad diuitias festinantem: bona vero hæc contentio hominibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo,
Neque malis gaudens contentio animum tuum
ab opere abducatur,

Lites spectatam, foriq; auscultatorẽ existentem.

Cura namq; parua est *esse debet* litiumq; forique,

Cui non sit victus domi in annum repositus,

Tempestiuus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moueas (iterum

De facultatib. alienis. Tibi vero nõ amplius erit

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, quæ ex Ioue sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium diuisimus: aliaque multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quãto plus dimidiũ sit toto;

Neq; quam magnũ in malua & asphodelo bonũ.

Occultatum enim habet dij victum hominibus:

Facile .n. alioqui vel vno die tantũ operatus esses

Vt in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam:

Statimq; temonem quidẽ super fumũ poneres,

Opera .v. bouũ cessaret, mulorumq; laboriosorũ.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus parauit tristia mala.

Abscondit vero ignem, quem rursus quidem bonus Iapeti puer

Surripuit ad hominum vsum, Ioue a consulto.

In caua ferula, fallens Iouē fulminib. gaudentem.
Huncq; indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
Iapetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum
deceperis?

Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitq; pater hominumque deumque.
Vulcanum vero insignem iussit, quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominilque imponere
vocem,

Et robur, immortalib. vero deab. facie assimilare
Virginum pulchram formam peramabilem. at
Mineruam,

Opera docere, ingeniosam, & telam texere:
Et gratiā circumfundere capiti, aureā Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes
curas: (res

Imponere vero caninamq; mentē, & furaces ino-
Mercurium iussit, nuntium Argicidam.

Sic dixit. illi. a. obtemperarūt Ioui Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus vtrinq; claudus
Virgini verecundæ similem, Iouis consilijs.

Cinxit vero & ornauit dea glaucocula Minerva:
Circum vero Charitesq; deæ, & venerāda Suada,
Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptauit
Pallas Minerva.

At in pectore sane nuncius Argicida,
Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores
Collo-

Ενχαίλων ἀνάρθῃσι, λαθῶν Δῖα τερπικέραυνον.

Τὸν ᾗ χολωσάμεν Θ· προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

Χαίρες πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπύσας·

Σοίτ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἔ' ἀνδράσιν ἐσομένοισι.

Ταῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὥ κεν ἄπαντες

Ἐρπώνται, καὶ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαπαπώηες.

Ὡς ἔφατ'· ἔκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε.

Ἡφαίστων δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι πᾶσι

Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδλῶν

Καὶ δένει· ἀθανάτους ᾗ θεῶς εἰς ὧπα εἵσκειν

Παρθενικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθλιῶν

Εργα διδασκῆσαι, πυλυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν.

Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῶν Ἀφροδίτης·

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυχοκόρους μελεδῶνας·

Εν ᾗ θέμεν κύνεόν τε νόον ἔ' Ὀπίκλοπον ἦθ' Ἑρμείῳ

ἦν ὡς Δαίκτορα δ' Ἀρξάφοντι.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' Ὀπίκην Διὶ Κρονίωνι ἀνακλῖ.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένω αἰδοίη ἱκελον, Κρονίδεω Δαί Βελάς·

Ζῶσε ᾗ ἔ' κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλιώη·

Ἀμφὶ δέ οἱ Χάρεις τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ

Ὀρμονς χρυσείους ἔθεσαν χροῖ' ἀμφὶ ᾗ πύγῃ

Ὡραι καλκίχομοι σέφον ἄλγεσιν ἐις ἐρνοῖσι·

Πάντα δέ οἱ χροῖ' κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθλιώη·

Εν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι Δαίκτορ Ἀρξάφοντος

Ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους ἔ' Ὀπίκλοπον ἦθ' Ἑρμείῳ

Τεῦξε, Διὸς Βαλῆσι βαρυκτύπη. ἐν δ' ἄρα Φωνῇ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε ᾗ τῷδε γυναιῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ἐλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἔξετέλεσεν,
 Εἰς Επιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν δ' ἄφ' ὀντην,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄγγελον. ἐδ' Ἐπι-
 μηθῶς

Εφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ Ζηνὸς ὀλυμπία, ἀλλ' ἀποπέμψῃ
 Εξοπίσω, μή πως τὴ κακὴν θνητοῖσι γῆρας.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἴππ' ἡ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πίνου,
 Νῆσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτὶ καταγεγρασκούσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πύθ' ἔμεγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Εσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μόγη δ' αὐτόθι ἔλπις ἐν ἀρρήκτοις δόμοις
 Ἐνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε
 Εξέπη. πρῶθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγίοχου Βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ᾗ μυχία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γὰρ κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἴππ' ἡ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φαιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρονται
 Σιγῇ, ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μηλίστα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πού ἐστι Διὸς νόον ἐξαλείασθαι.

Collocauit Iouis consilijs grauistrepi. sed vocem
vtique

Imposuit deorum præco. appellauit autem mul-
lierem hancce

Pandorâ: quia omnes cœlestium domorū incolæ
Donū contulerūt, detrimentū hominib. curiosis.
At postquam dolum perniciosum & inuitabi-
lem absoluit,

Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem, deorum celerem nuncium. ne-
que Epimetheus (do munus

Cogitauit vt illi præcepisset Prometheus, ne quā-
Susciperet a Ioue Olympio, sed remitteret

Retro, necubi mali quippiam mortalibus fieret.

Verum ille suscipiēs, cū iam malū haberet, lensit.

Præ namq; in terra viuebant familiæ hominum
S. & absque malis, & sine difficili labore,

Morbisq; molestis, qui hominib. senectā afferūt.

Mox enim in afflictione mortales consenescent.

Sed mulier manibus vasis magnum operculum
dimouens, (graues.

Disperfit, hominibus autem machinata est curas

Sola vero illic Spes in infracta dæmo *dolio*

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Ægiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidē terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominib. tam interdiu quā noctu

Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Cæterū si voles, aliū tibi sermonē paucis absolutū
Belle ac sciēter: tu vero præcordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesque homines,
Aureum quidem primum genus diuersiloquen-
tium hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incolæ.

Ij quidem sub Saturno erāt, cū in cælo regnaret

Sed vt dij viuebant, securo animo præditi,

Plane absq; laborib. & ærumna: neque molesta

Senecta aderat, semper vero pedibus ac manibus
similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona
vero omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsiq; vltro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multi

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ij quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium ho-
minum:

Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,

Aerem induta, passim euntes per terram,

Opū datores, atq; hoc munus regale cōsecuti sūt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteū fecerunt cælestium domorū incolæ,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centū quidē annis puer apud matrem sedulā

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ.

Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum
attigisset,

Pauxillum viuebāt ad tempus, dolores habentes

Ob

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκαρυφώσω
 Εὖ κ' ὀπίσσεσθαι. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμοθεὺν γράασι θεοὶ θνητὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσεον μὲν πρῶτα γῆν ὅ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ὅτι Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλθουν·

Ὡς πε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων· ἐδὲ πειδελὸν

Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ᾗ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων·

Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δ' ᾗ ποίησιν

Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ ἄρουρα

Αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ

Ήσυχον ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γῆν κ' γαῖαν κάλυψεν,

Τοῖ μὲν δαίμονες εἰσι, Διὸς μεγάλου Διὰ βελάς,

Εσθλοὶ, ὀπίχθονιοι, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἳ ῥα φυλάσσειτε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,

Ἡέρα εὐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλετοδότῃ καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δεύτερον αὖτε γῆν πολὺ χειρότερον μετόπισθεν

Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσέῳ ἔτε Φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ

Ετρεφέετ' ἀπάλλων, μέγα νήπιον, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ καὶ ἡβης μέτρον ἴκηται,

Παυρὸν δὲ ζώεσκον ὅτι χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Αφραδίαις ὕβριν γὰρ ἀπείδαλον οὐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχειν οὐδ' ἀθανάτους θεραπείην
 ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακαρῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ θέμις αὐθρῶποισι κατ' ἤθεα. τὰς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολῶμεν ὅσιν οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδου μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὰ το γῆν ὅσ' ἰαχῆα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ εἴσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς ἣ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ ἔδεν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη
 Ἔργ' ἐμελε σπινόεντα καὶ ὕβριες· ἔδ' ἐπὶ σῖτον
 Ἥοτιον, ἀλλ' ἀδάμαντι ὅσ' ἔχον κρατεράφρονα θυμὸν,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη ἣ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτου
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τόλχεα, χάλκεοι δ' ἐπεὶ οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἔργαζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σιδήρῳ.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν εἰς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ αἵδαο,
 Νώνυμοι· θάνατ' ἣ καὶ ἐκπάγλης περ ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὰ το γῆν ὅσ' ἰαχῆα κάλυψε,
 Αὐτίς ἐτ' ἄλλο τι τάρτον ἐπὶ χθονὶ παρυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θείον γένος, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, παρτέρη γένε', κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὰς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,

Ob stultitias. iniuriam .n. prauam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neq; sacrificare beatorū sacris in aris,
Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem
deinde

Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater tertiū aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quib. Martis
Opera cura erant luctuosa, ac iniuriæ: neque vl-
lum cibum

Edebant, sed adamantis habebant durū animum,
Ferores: magna vero vis & manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super validis membris.
His erant ænea quidem arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum autem nondum
erat ferrum.

Et hi quidem manibus proprijs domiti,
Descenderūt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero tametsi stupendos existētes
Cepit atra, splendidū vero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram mul-
torum alumnā

Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius,
Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generationi, per infinitā terram.
Hos quoque bellumq; malum & pugna grauis,

Alios quidem ad septiportos Thebas, Cadmæam
terram,

Perdidit pugnantes, propter oues *opes* Oedipi:
Alios vero & in nauib. super magnū fluctū maris
Ad Troiam ducēs, Helenæ gratia pulchricomæ:
Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
Ijs autem seorsim ab hominibus victum & sedem
tribuens

Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animū habentes
In beatorum insulis, iuxta Oceanū profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum
Ter quotānis florentem profert fœcunda tellus.

O si neque iam quinto ego interessẽm
Hominum generi: sed aut mortuus essem prius,
aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
Quiescent a labore & miseria, neque nocte
Corrupti: graues vero dij dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie lo-
quentium hominum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi *patri*,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, vt antehac.
Statim vero senescentes dehonorabūt parentes.
Incusabunt autē illos molestis alloquētes verbis
Impij, neq; deorum oculum veriti, neque hi sane
Senibus parentib. educationis præmia reddent,
Violenti, alter vero alterius ciuitatem diripiet:
Neque vlla pij gratia erit, neque iusti,

Neque

Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήῃ Καδμηΐδι γαίῃ
 ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τὸς ἣ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Εἰς Τροίῳ ἀγαγὼν Ελένης ἕνεκ' ἠυκόμεοιο.
 Ἐνθ' ἦρι τὸς μὲν θανάτου τέλῳ ἀμφοτέρωθεν·
 Τοῖς ἣ δὴ χ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ εἰς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἐν μακάρων νήεσσι, πᾶρ Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἔτῳ θάλλοντα φέρει ζείδωρ ἄρρεα.
 Μῆκετ' ἐπὶ τ' ὥφειλον ἐγὼ πέμπησι μετέϊνα
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεὸν θανεῖν, ἢ ἐπὶ τῷ χυμένῳ.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆν ἐστὶ σιδήρεον· ἔδδοτ' ἡμᾶρ
 Παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύνῳ, ἔδδοτ' ἐνύκτωρ
 Φθιρόμενοι χαλεπὰς ἣ θεοὶ δώσασσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἐμψὺς καὶ τοῖσι μεμίζετα ἑσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσσει καὶ τῷτο γῆν μερόπων αἰθρώπων.
 Εὖτ' αὖ γινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παυδέσιν ὁμοῖον, ἔδδοτ' ἐνύκτωρ,
 Οὐδὲ ξείνῳ ξεινοδόκῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Οὐδὲ κασίγνητ' φίλῳ ἔσεται, ὡς τοπάρους περ.
 Αἰψὰ δὲ θηράσκοντας ἀτιμήσασσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τὸς χαλεποῖς βάλλοντες ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἔδδοτ' ἐπὶ τῷ ὅπιν εἰδότες, ἔδδοτ' οἷον
 Γηράντεσσιν τοκεῦσιν δὲ τῷ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκῃ· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῳ χάρις ἔσεται, ἔπειτα δίκαια,

Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον ᾧ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
 Οὐκ ἔστι· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα Φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἔπι δ' ὄρκον ὁμῆϊ).

Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσῃ συζερῶπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπόν δ' ὁ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λαοχθῆσιν Φαρίεσσι καλυψαμένω χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν Φῦλον ἴτον παρλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις. τὰ δ' ἡ λείψει ἅλγιστα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸς δ' οὐκ ἔστι αἰκλή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ
 αὐτοῖς.

Ὡς ἱρήξ' προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
 Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρον, ὀνύχεσσιν μεμαρπῶς·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσιν,
 Μύρετο· τίω δ' ὄγ' ἔπι κρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀ-
 ρείων.

Τῇ δ' εἰς ἧς· ἀνέγ' ὧ περ ἄγω καὶ αἰοιδὸν ἔχουσιν·
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιεῖσθαι, ἢ ἐμεθῆσω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀνὴρ φερίζων·
 Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἰχμασιν, ἅλγιστα πάχρει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ' πανυσιπῆρος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μή δ' ὕβριν ὀφείλῃς.
 Τβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶν· ἔδ' ἐμὲν ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως φερέμεν διώσθαι. βαρύνθ' δέ θ' ὑπὸ αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἀτῆσιν. ὁδὸς δ' ἐτέρη φησὶ παρ' ἐλθῆν

Κρείσσων

Neque boni. magis vero maleficum & iniurium
Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
Verbis obliquis alloquens, periuriū vero iurabit.
Liuor autem homines miseros omnes,
Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
Tumque demum ad cœlum a terra spacioſa,
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiā abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores
graues (dium.
Mortalib. hominibus. mali vero non erit reme-
Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi
ſapiant.

Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
Alte in nubibus ferens, vnguibus correptam:
Illa vero misere, curuis confixa vnguibus
Lugebat: eam autem imperioso ille sermone al-
locutus est,

Infelix, quid ſtrepis? habet certe te multo for-
tior: (tem.

Hac vadis, qua te ducō, etiā cantatricem existen-
Cœnā vero, si quidē et, faciam, vel dimittam.
Imprudens vero, quicumque velit cum potentio-
ribus contendere (patitur.

Victoriaque priuatur, & præter conuitia dolores
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita anis.

O Persa, tu vero audi iustitiā, neque iniuriā foue.
Iniuria enim pernicioſa est misero homini, ne-
que bonus quidem

Facile ferre potest, grauaturque ab ipsa,
Illapsus damnis. Via vero altera perueniendi

Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriâ valet,
 Ad finem progressa. passus vero stultus sapuit.
 Cito. n. abit iusiurandū vna cum prauis iudicijs.
 Iustitiæ vero impetus, tractæ quocunque homi-
 nes duxerint

Doniuori, prauis autem iudicijs iudicarint leges.
 Hac vero sequitur flens, urbemque & mores po-
 pulorum,

Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerūt.
 At qui iura tam hospitib. quam popularib. dant
 Recta, neque a iusto quicquam exorbitant,
 Iis viget vrbs, populi que florent in ipsa:
 Pax vero per terram alma, neque vnquam ipsis
 Molestum bellum destinat late cernens Iupiter,
 Nec vnquā iustos inter homines fames versatur,
 Neq; noxa, in cōuiuijs vero partis opib. fruūtur.
 His fert quidem terra multum victum: in monti-
 bus vero quercus

Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigeræ autem oues velleribus onustę sunt:
 Pariunt vero mulieres similes parentib. liberos.
 Florent autem bonis perpetuo. neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Sed quib. iniuriaq; mala curæ est, prauaq; opera,
 Ijs pœnâ Saturnius destinat late cernens Iupiter:
 Sæpeq; vniuersa ciuitas malum ob virū punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Sa-
 turnius,

Famem simul & pestem: intereunt vero populi.
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familię,

Iouis

Κρείσσων ἐς πᾶ δίκημα. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴαχε,
 Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δὲ τὴν ἡπιότητα ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεσιν ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δ' Δίκης ῥόθος ἐλκόμενης ἢ κ' ἄνδρες ἄγασσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δ' δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἔπετα κλαίεσσι πόλιν τε καὶ ἡγεαλαῶν,
 Ἥερα ἑσταμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρεσσι
 Οἳ τὴν μὴν ἐξέλασσι, καὶ σὺν ἰθὺς αὖτις ἔνειμαν.
 Οἳ δ' δίκας ζείνοισι καὶ ἐν δῆμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνεσι δικάει,
 Τοῖσι τὴν πόλιν λαοὶ δ' ἀνθεύουσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' ἀνάγλυψεν κροτοφόρος, ἔδδ' ὅτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Οὐδὲ ποτ' ἰδυδίκασιν μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλὴς δ' μεμηλότα ἔργα νέμον.
 Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολλὴν βίον· ἔρρεσι δ' ὄρεσιν
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρεται βαλάνους, μέσση δ' μελίστας.
 Εἰροπόκοι δ' ὅτις μαλλοῖς καπαβεβρίθασιν.
 Τίκτουςιν δ' γυναικὲς εὐκλείας τέκνα γενεῦσιν.
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἔδδ' ὅτι νῆα
 Νείσσονται, καρπὸν δ' φέρεται ζείδωρος ἄρεα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Πολλὰ κὶ καὶ ζυμπασαὶ πόλιν κακῶς ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλιτρεῖν καὶ ἀπάσθαι μηχανάσται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήραγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δ' λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὲς τίκτουςιν· μινύθουσι δ' οἴκη,

Ζῆνός Φραδμοπῶνῃσιν Ὀλυμπίῃς. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡτῶν γε σφατὸν εὐρυὸν ἀπώλεσεν, ἣ ὅ γε τείχε' ἔχουσα,
 Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης δ' ἀποτίννυσται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἣ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῶνδε δίκῃ. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λῶσασιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρέβασι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν Ἰππὶ χθονὶ παλαιοτέρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῆνός, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένη ἔστι Δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπῃ τ' ἀνὴρ τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὸς πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμῳ ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοεῶντες
 Ἀλλή παρλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδυῖε τε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ἣ δίκῃν Ἰππιπάγχευ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτὰ κακὰ τ' ἔχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τ' ἔχων.
 Ἡ ἣ κακὴ βεβλήτῳ βεβλῶσιν κακίῃ.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας,
 Καί νυ τάσδ', αἴ κ' ἐβέλησ', Ἰππιδέρκε', ἐδὲ ἐλήθη
 Οἴῳ δὴ καὶ τῶνδε δίκῃ πύλις ἐντὸς ἔεργη.
 Νῦν ἣ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἴλω, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Εμμεναί, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.

Iouis Olympij consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitū ingentē perdidit, aut murū,
Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hāc. prope .n. inter hominēs versantes
Dij vident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, deorum animi uersionem
non curantes.

Innumeri enim sunt in terra multorum alumna:
Dij Iouis, custodes mortalium hominum:
Qui sane & iudicia obseruant, & praua opera,
Aerem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraque & veneranda dijs qui cœlum habitant.
Et certe cum quis ipsam læserit, oblique iniuriās,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Cōqueritur hominum iniquam mentem: vt luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Alio deflectunt iudicia oblique pronuntiantes.
Hæc obseruantes o reges corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum vero iudiciorum prorsus
obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
Malum vero consilium consulenti pessimum.
Omnia videns Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (si quidem vult) inspicit: neq; ipsum
latet

(ceat.

Qualenam hoc quoq; iudiciū ciuitas intus exer-
Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
Esse velim, neque meus filius: quando malum est
iustum

Esse: siquidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nōdum finem arbitror impositurum Iouem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc animo tuo repone,
Et iustitiæ quidem animum adice, violentiæ vero obliuiscere prorsus.

Namq; hæc hominib. legem disposuit Saturnius:
Piscibus quædam & feris & auib. volucris.

Se mutuo vt deuorēt, quādoquidē iustitia carēt:
Hominib. aut dedit iustitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,

Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns
Iupiter.

Qui vero testimonijs volens periurium iurando
Mentietur, in ius delinquens immedicabiliter
læsus est:

Eius vero obscurior posteritas postea relicta est:

Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Cæterū tibi ego bona sciēs dico, stultissime Per-
Malitiam quidem cumulatim etiam capere (sa-

Facile est: brevis quippe via est, adeoq; proxima:
Ante virtutem vero sudorem dij posuerunt

Immortales lōga vero atq; ardua via est ad ipsam,
Primumq; aspera: vbi v. ad summū ventū fuerit,

Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.
Ille quidē optimus est, qui sibi ipsi p omnia sapit,

Cogitās quæcūq; dein & postremo sint meliora.
Rursus & ille bonus est, q bene monēti paruerit.

Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Animum adijcit, rursus hic inutilis vir est.

Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, o Persa, diuinum genus, vt te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres

Vene-

Ἀλλὰ τὰ γ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία περ πικέροισιν.
 Ω Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Καὶ νυδικῆς ἐπάκχε, βίης δ' Ὀπλήθης πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖ καὶ αἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐοθεὶ ἀλλήλας, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀείρη
 Γίγνηται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκην ἀγορεύειν
 Γνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ος δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν Ὀπίορκον ὁμόσας
 Ψεύσεται, ἐν ἣ δίκην βλάψας, νήκεσσι ἀάσθη,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γυνὴ μετ' ἑταίρῳ λείπειται·
 Ἄνδρὸς δ' εὐόρκου γυνὴ μετ' ἑταίρῳ ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔοδ' ἀνοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τί μὲντοι κακὸν ἔστι καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παρὰ τοῖσιν ἔθηκαν
 Ἀθάκατοι, μακρὸς ἢ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῶν.
 Καὶ τρηχὺς τὰ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἤπεται πέλει, χαλεπὴ περ ἔσσα.
 Οὐτ' οὐ μὲν πανάρετος ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φρασάμενος τὰ κ' ἐπὶ τὰς εἰς τέλος ἥσιν ἀμείνων·
 Ἐοδὸς δ' αὐτὸς καὶ κείνος ὅς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Ος δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλ' ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὐτ' ἀχρεΐος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφ' ἐτμήης.
 Ἐργάζεαι Πέρση διὸν γῆρος, ὁφρά σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, Φιλήῃ ἢ εὐσέφανος Δημήτηρ.

Αἰδοίη· βιότῃ δὲ τελὴν πῖμωλησι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τι πάμπαν ἀεργῶ σὺμφορῶ ἀνδρί.
 Τῶ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφῆνεσσι κοθ' ἔροισι ἱκελ' ὀρμύ,
 Οἵ τε μελισσάων κάματον τεύχουσιν ἀεργοὶ
 Εὐθόνητες. σὺ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια χρυσμεῖν,
 Ως κέ τι ὥραίς βιότῃ πλῆθωσι καλαιά.
 Εξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργαζόμεν' ὦν, πολὺ Φίλτερ' ἀθανά-
 τοισιν

Εὐσεαὶ ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέχουσιν ἀεργάς.
 Εργὸν δ' ἔδεν ὄνειδος· ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδ' ὦν.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς
 Πλουτεῦντα· πλάττω δ' ἄρετῇ καὶ κῦδ' ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷ' ἔησθαι τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἐργὸν τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.
 Αἰδῶς δ' ὅκ' ἀγαθὴν κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Αἰδῶς ἢ τ' αἰδρας μέγα σίνετα ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδῶς τι πρὸς αἰολεῖν, θάρσ' δὲ πρὸς ὄλβω.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἄρπακτα, θεὸς δόλα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγα ὄλβον ἔληται,
 Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσεται, (οἶα τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναγδείη κατ' ἀνδρῶν)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσιν ὅς οἱ κεῖ
 Ἀνέρι τῶ, παῦρον δέ τ' ὅππῃ χρόνον ὄλβ' ὀπηδεῖ.
 Ἴσθι δ' ὅς θ' ἰκέτῃ ὅς τι ξείνον κακὸν ἐρξῇ·

Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
Fames namque perpetuo ignauo comes est viro.
Atque eundem & dii oderunt, & homines, qui-
cunque ociosus

Viuat: fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absument ociosi, (esto,
Vorantes. tibi vero opera mediocria obire gratū
Vt tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
Ex laborib. aut viri euadunt pecorosi & opulēti.
Et laboras multo etiam charior iam immortalib.
Eris, quā hominibus. valde enim oderūt ociosos.
Labor v. nullū dedecus, sed ignauia dedecus est.
Quod si laboraueris, mox te æmulabit & ociosus
Ditescens: diuitias vero & virtus & gloria co-
mitatur:

Deo autem similis fueris. Laborare quidē melius:
Si quidem ab alienis facultatib. stolidū animum
Ad opus conuertens, victus curam habeas, vt te
iubeo.

Pudor autem nō bonus indigentem virum tenet.
Pudor qui viros valde & laedit & iuuat.

Pudor quidem ad paupertatem, audacia vero ad
diuitias. (liores.

Opes vero non raptæ, diuinitus datæ, multo me-
Si quis. n. & manib. per vim magnas opes traxe-
Aut lingua spoliarit (qualia multa (rit,
Fiunt, quamprimū lucri amor mentē deceperit
Hominū: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illū obscurant dii, minuuntur. v. familiæ
Viro illi: exiguū vero ad tempus diuitiæ adsunt.
Par est *delictum*, si quis & supplicem & hospitem
malo afficiat:

Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti *causa* lecti vxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cuiuspiam fraude, deceperit or-
 phanos liberos:

Quique parentē senem misero in fenestæ limine
 Probris affecerit, grauib. incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stul-
 tum animum.

Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
 Caste & pure, splendidaque crura adurito.
 Interdum certe libaminibus atque hostijs placa,
 Et quādo cubitū ieris, & quādo lux sacra venerit:
 Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeāt,
 Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero
 finito. (habitat.

Eum vero potissimū vocato, quicumq; te prope
 Si. n. tibi & negociū aliquod domesticū accidar,
 Vicini discincti accurrūt: cinguntur aut cognati.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum
 bonus commodum. (bonum.

Sortitus est præmiū, quicumq; sortitus est vicinū
 Neque sane bos interierit, nisi vicinus malus sit.
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe,
 rectaque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
 Vt indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, & iuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori

Ος τε κασιγνήτοιο εὐδ' ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπιάδης εὐνῆς ἀλόχου, παρκαίερα ῥέζων·
 Ος τέ τ' αὖ Φραδῆς ἀλιτρεῖνεται ὀρφανά τεκνα·
 Ος τε γυνῆα γέρονται κακῶ ἔπ' ἡ γῆρα· ὅ· εἰδῶ
 Νεικίη, χαλεποῖσι κατὰ πῆμα ὅ· ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἦ τι Ζεὺς αἰτὸς ἀγοίεται, ἐς ᾗ τελευτῶ
 Εργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπέθηκεν ἀμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδδωῖα μιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ κατάρως, ἔπ' ἡ δ' ἀγλαὰ μερῖα καίειν·
 Ἀλλοτε δ' ἂν σπονδῆσι θυέεσσι τεύχασκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅτ' αὖ φά· ὅ· ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ως κέ τοι ἴλαον κραδίεν καὶ θυμόν ἔχουσιν·
 Οφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τ' ἔν τεόν ἄλλ· ὅ·
 Τὸν Φιλέοντ' ἔπ' ἡ δαῖτα καλεῖν, τ' ἔν δ' ἐχθρὸν ἑᾷσαι.
 Τὸν ᾗ μάλιστ' ἀκαλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι καίει.
 Εἰ γάρ τι καὶ χεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γλῆται,
 Γείτονες ἄζωσοι ἐκίον ζώσαντες δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσων τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Εμμορέ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμερε γείπον· ὅ· εἰδ' ἄ·
 Οὐδ' ἂν βοῦς δόπελοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτον· εὐ δ' ἀποδοῦ-
 ναι,

Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶτον, αἶκε δωῆσαι·
 Ως αὖ χεῖρ' ἵζαν, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν.
 Τὸν Φιλέοντ' ἀκαλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Δώτῃ μὲν πρὶς ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δὲ ἔτις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπάζῃ κακὴν, θανάτιο δότιον.
 Ὅς μὲν γάρ κεν αὐτὴν ἐθέλων, ὅγῃ καὶ μέγα δῶν.
 Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπετ' ὅν κ' ἔσθ' ἱμῶν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλθῃ ἀναιδείῃφι πηήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἔον, τοτ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἴππ' σμικρὸν καταθεῖο,
 Καὶ θαμὰ τ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γρόιστο.
 Ὅς δὲ ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅδ' ἀλύξει αἴθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ γὰρ εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφι.
 Εὐθλὸν μὲν παρέοντ' ἔλεσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπείοι'· ἅ σε φράζεσθαι ἀνωγα.
 Ἀρχομένε' ἢ πῖθ' καὶ λήγοντ' ἑκρέσσασθαι,
 Μεσότη φείδισθαι· δεινὴ δὲ εἰς πυθμῆνι φειδῶ.
 Μισθὸς δὲ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἄρκι' ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἴππ' μάρτυρα θέσται.
 Πίστις δὲ ἄρα ὁμῶς ἑἀπίστια ὤλεσται ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυροσάλλ' ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλουσα, τελευτῶσα καλλιῶ.
 Ὅς ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγῃ φιλήτησι.
 Μοινογυρῆς ἢ παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον
 Φερδέμεν. ὥς γὰρ πλεῖστοι αἰέξουσιν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ἢ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρῆα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δὲ ἴππιθήκη.
 Σοὶ δὲ εἰ πλεῖστον θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσι,
 Ὡς δὲ ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Datori namq; est qui dat, non danti v. nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lerifera.
Quilquis etenim vir sponte sua *dederit*, etsi mul-
tum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quauis id sit exiguū, tamen vexat charū animū.
Si quidem enim & paruum paruo addideris,
Et frequēter istuc feceris, mox quidem magnum
& hoc euaserit.

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
Neq; vero quod domi repositū est, virum lædit:
Domi melius esse, quoniā noxium quod foris est.
Bonū quidem de præsentī capere: noxa v. animo
Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
Incipiente vero dolio, & desinente saturato te,
Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
Merces aut viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.

Ne v. mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tūgurium,
Qui namq; mulieri cōfidit, cōfidit is quidē furib.
Vnicus verō filius seruarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingen-
tes opes:

Maior autē plurium cura, maior quoq; accessio:
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.

L I B E R I I.

• **P**Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipit mellem, arationem vero occidētibus.
 Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursum vero circumuolvente se anno
 Apparent, primum vt acuitur ferrum.
 Hæc utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiua
 omnia voles

Opera ferre Cereris, vt tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti, ego vero tibi non
 amplius dabo,

Neq; amplius mutuo tradā. Labora stolide Persa,
 Opera quæ hominibus dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis vxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos, hi vero negligent.
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero am-
 plius molestes,

Rem quidē nō facies, tu vero inania multa dices:
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionē, famisq; euitationē.
 Domum quidem primum, vxoremque, bouem-
 que aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur:

• Utensilia vero domi omnia apta facito: (reas:
 Ne tu quidē petas ab alio, illeq; recuset, tu v. ca-

Tempus

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πληιάδων Ατλαγμέων ὀπιτιλλομένων
 Αρχεὸν ἀμνητῶν δρότιο δέ, δυοσομένων.
 Αἰδὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πασαρχένηα
 Κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ πειπλομένεσσι αὐτῶν
 Φαίνονταί, ταπρῶτα χαραιομένοιο σιδήρε.
 Οὗτος τὴν πεδίων πέλας νόμος, οἳ τὴν θαλάσσης
 Εγγύθι ναυτάς, οἳ τὴν ἄγκυρα βησσηνται
 Πόντος κυμαίνοντ' ὅσοντες θύσσονα χῶρον
 Ναύκων. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτεϊν,
 Γυμνὸν δ' ἀμῶσαι, εἰς ὅρα πάντα ἐβέλθου
 Εργασίαν Διμήτερ' ὥς τοι ἔκαστα
 Ωρεῖ ἀέξεται. μή πως τὰ μεταξὺ χαλῶν
 Πτώσεως ἀλλοτρίως οἴκῃ, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴν ἦλθες· ἐγὼ δὲ τοι σὺν ὀπιδῶσω.
 Οὐδ' ὀπιμετρήσω. ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρση
 Εργασίαν αἰθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο·
 Μήποτε σὺ πάθεος γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητεύης βίον καὶ γείτονας· οἷδ' ἀμελῶσιν.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τάξασθαι· ἐπὶ λυπῆς,
 Χρήμα μὲν ἐκπύρρει· σὺ δ' ἐτώσια πᾶσι ἀνδρῶν
 Αχρεῖ' ὅσοντες ἐπέων νόμος· ἀλλὰ σὺ αἰῶνα
 Φεράσαις χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρίην.
 Οἶκον μὲν πρῶτα γυναικί τε, βοῶν τ' ἀνδρῶν
 Κτηνῶν καὶ γαμῶν, ἥ τις καὶ βοῶν ἐπιτῶν.
 Χρήματα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμενα ποιήσασθαι·
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀνῆται, σὺ δὲ τητῶν.

Η δ' ὥρη παρὰ μείβοιται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖρον ἔς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτασοιοεργὸς ἀνὴρ πῖμ' ὡλησι καλῇν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἅπασι παλαίει.
 Ἡμεῖ δὴ λήγῃ μὲν ὅξ' ἡελίοιο
 Καύμα' ἰδάλιμου, μετοπωρὸν δὲ μὲν ὀμβρήσας
 Ζηνὸς ἐραθενέ, μετ' ἣν τρέπεται βρότος ἄρως
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε σείρι' ἀστὴρ
 Βαυὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρεφείων ἀνθρώπων
 Ἐρχεται ἡμάτι, πλεῖον δὲ πενυκλὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖ ἀδὴκ' ἀτάτῃ τελετῇ τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Τλῆ, Φύλλα δ' ἔραζε χέει, πύρροιο τε λήγῃ.
 Τῇ μ' ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημέν' ὥρον ἔργον.
 Ολμον μὲν τριπόδῳ τάνυσιν, ὑπερον δὲ τριπήχιον,
 Ἀξονά θ' ἐπιπόδῳ. μάλα γὰρ νύ τι ἄρμενον οὕτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδῳ δὸτὸ καὶ σφύραν καὶ τῆμοιο,
 Τεταπίδαμον δ' ἄψιν πάνυσιν δεκαδῶρον ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα καὶ λαφύρῃ ἢ γύην, ὅτ' ἀν' εὐρύς,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρ' ἀδίζημεν ἢ κατ' ἄρουραν,
 Περλίνον. ὅς γὰρ βουσὶν ἀρουῶν ὀχυρώτατός ἐστιν.
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας περσαρήρεται ἰσοδοῇ.
 Δοιὰ δ' ἴσθαι ἄροτρα πονησάμεν καὶ οἶκον,
 Αὐτόγυον καὶ πηκτὸν ἐπεὶ πολὺ λῶιον οὕτω.
 Εἴχ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἴππ' βουσὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιδώτερι ἰσοδοῇ.
 Δρυὸς ἑλυμα, πρίνθ' γύλῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne vero differas inq; crastinum, inq; perendinũ.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
 Semper aut dilator operũ vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorũ hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylua, folia autẽ humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tẽpestiui operis.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum ve-
 ro tricubitale, (niens sic.
 Axemq; septempedalem. valde .n. certe conue-
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curuaturam secato decem
 palmarum curui.
 Multa præterea curua ligna: ferto autem dentale,
 cum inueneris,
 Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Iignũ: hoc .n. bobus ad arandum firmissimũ est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni in-
 Clauis adiunctum stiux adaptauerit. (figens
 Bina vero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatũ & cõpactum: quoniã multo optimũ sic.
 Si quidẽ alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E lauro autem, vel vlmõ firmissimæ stiux sunt.
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boues vero
 duos nouennos

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contendentes in sulco aratrum Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint. Hos aut simul quadragenarius iuuenis sequatur, Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum, Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat, Nō amplius respectās ad cœtaneos: sed in opere Animum habens. hoc v. neq; iunior alius melior Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitandum.

Iunior enim vir ad cœtaneos euolat animo. Considera vero, cum vocem gruis audieris Alte ex nubibus quotannis clangentis, Quæ & arationis signū affert, & hyemis tempus Indicat pluuiæ: cor autē rodit viri bobus carētis. Tunc sane pascere curuos boues, domi detinens. Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum: Facile autem recusare, instant vero opera bobus. Inquit aut vir mētis cōpos: fabricato plaustrū. Stultus, etiā hoc nescit, centū esse ligna plaustri. Horū ante curā habere oportet, domi reponēdo. Cum primū igitur aratio mortalibus apparuerit, Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse, Siccam & humidam arans, arationis ad tempus, Summo mane festinans, vt tibi se impleant arua. Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat. Noualem vero serito adhuc leuem terram. Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.

Ἀρσενε κεκτῆσθαι τῶν γὰρ δένει οὐκ ἀλαπαδνόν·
 Ἡβης μέτρον ἔχοντε, τὸ ἐργάζεσθαι δρῖσιν.
 Οὐκ ἂν τῶ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 Ἀξίαν, τὸ ἔργον ἐτώσιον αὐτὶ λίπνεν.
 Τοῖς δ' ἅμα πρῶτα κενταύτης αἰζήτος ἔπιτο,
 Ἀρτον δειπνήσας πετράτρυφον, ἐκταβλωμον·
 ὅς κ' ἐργὸν μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαυνοί,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ὅππῃ ἐργῶ
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρμα λαδᾶσθαι, καὶ ὅππῃ πορρίνῃ ἀλῆσθαι.
 Κερρότερος γὰρ αἰὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
 Φεράζεσθαι δ' εὐτ' αὖ φωνὴν γράψας ἐπακέρσῃ
 Τυφόνει ἐκ νεφέων ἐν αὐτοῖς κεκληγυγῆς·
 Ἡ τ' ἀροτῖός τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμα ὥρην
 Δεικνύει ὁμβρίῳ κ' κρᾶδίῳ δ' ἔδακ' αἰδρὸς ἀβέπαι·
 Δὴ τότε χορταίνει ἑλικας βόας ἐνδον ἑόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπ' εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαίηναι, πάρα δ' ἔρχα βόεσσιν·
 Φησὶ δ' αἰὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν·
 Νήπιος, ἔδδ' ἐγὼ οἶσ', ἐκατὴν δέ τε δέρεθ' ἀμάξης,
 Τῶν προδέν μελέτῃν ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.
 Εὐτ' αὖ ἡ πρῶτις ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερεῖν δρόων, δρόπιον καθ' ὥρην·
 Πρῶτ' ἄλλα σπᾶδων ἵνά τι πλῆθυσιν ἄρτρα.
 Εἴαρε πολῆν· θέρεος ἡ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νείον ἡ σπείρειν ἐπὶ κερφίξουσιν ἄρτρα.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων εὐκηλήτρεα.

Εὐχεσθαι ᾗ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Εκτελέα βρίθην Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῶ.
 Ἀρχόμεν' ἑταπρῶτ' ἀρότρῳ, ὅτ' αὖ ἄκρον ἐχέτλης
 Χερσὶ λαβῶν, ὄρπηκα βῶων δ' ἅπ' ἰῶπιν ἱκηαι
 Ενδρυσον ἐλκόντων μεσσίβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὅπιθεν
 Δμῶ, ἔχων μακέλλιν, πόνον ὀρνίθεσσιν ἐπίειπε.
 Σπέρματα κακὰ κρύπλων. εὐθημοσυνὴ γὰρ δέρις
 ὀνητοῖς ἀνθρώποις, κακὴ θημοσυνὴ ᾗ κακίῃ.
 Ωδὲ κεν ἀδρουσὴν στήχους νύοιεν ἔραζε,
 Εἰτέ λ' αὐτὸς ὅπιθεν Ολύμπῳ ἐοδλὸν ὀπάζοι,
 Εκ δ' ἀγγίων ἐλάσας δ' ἄχνια· καί σε ἔολπαι
 Γηθήσῃν, βιότιοι ἐρεῦμενον ἔνδον ἔοντ'.
 Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· ἐδὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλ' αἰὴρ κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δ' ὀφθῇ χθόνα διαν,
 Ἡμεν ἀμήσῃς, ὀλίγον πρὶ χειρὸς ἔργων,
 Αντία δεσμεύων πεπονιμέν', ἐμὰ λαχαίρων·
 Οἴσῃς δ' ἐν Φορμῶ· παῦροι δὲ σε θήσονται.
 Ἀλλότε δ' ἄλλοι Ζεὺς νόσφι αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλέῳ δ' αὐδρεῖσιν ἔσθ' ὀνητοῖσιν νοήσῃ.
 Εἰ δὲ κεν ὄψ' ὀφθῇ, τί δὲ κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἡμῶς κ' ἐκκνύει κ' ἐκκνύει θρυσὸς ἐν πεπύλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπῃ τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῇ μ' Ζεὺς υἱὸς τρίτω ἤματι, μή δ' ὀππλήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βόος ὀππλή, μήτ' ὀππλείπων·
 Οὕτω κ' ὀφθαλμοῦ πρῶτηρότητος φάει.
 Εν θυμῷ δ' εὐπᾶντα φυλάσσει· μή δὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριον ὄμβρον.

Supplica vero Ioui terrestri, Cererique castæ,
 Prouentum vt impleant, Cereris sacrum munus.
 Vt primum incipis arare, cum extremum stiux
 Manu capiens, stimulo bouum terga attrigeris
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis
 autem pone

Seruus, ligonem tenens, negocium auib. facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est signauia vero pessima.
 Sic quidem vbertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit.
 E valis autem eijcies araneas. & te spero.

Gauisurum, victu potitum domi existente.

Lætus aut peruenies ad canum ver, neq; ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.

Si vero ad solis cōuersionē araueris terrā aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendēs,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde
 gaudens.

Feres autem in sporta, pauci vero te suspicient.

Alias vero alia Iouis mens Ægiochi: (cile.

Sed mortalibus hominibus eā deprehēdere diffi-
 Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi reme-
 dium fuerit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum delectat mortales super immensā terrā:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non vtique superans bouis vngulam, neque re-
 linquens:

Ita & serotina aratio tempestiuæ equalis fuerit.

Animo autem bene omnia recōde. neq; te lateat

Neq; ver exorietur canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede autē æneam sedē, & ad calidā tabernam,
 Tempore hyberno, cū frigus homines vehemēs
 Detinet: tūc sane impiger vir valde domū auget:
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate: macilentæ vero crassum pedem
 manu premas.

Multa vero ignauus vir vanā ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.

Spes vero non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autē seruis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, facite nidos.

Mensem vero Ianuarius malos dies, bobus nocentes omnes,

Hunc virate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,

Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas vero quercus alticomas abietesq; densas,
 Montis in vallibus deijcit, terræ multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.

Feræ autē horrent, caudasq; sub pudenda ponūt:
 Eæ etiam quæ vellere cutis densa est, & quæ
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.

(cohibet.

Quinetiā per bouis pellem penetrat, neq; ipsum
 Etiamque per capram flat hirsutam: ouium autem
 greges non item,

Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum vero senem facit.

Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ ædes intra charam apud matrem manet,

Non-

Πὰρ δ' ἴδι χαλκείον θῶκον χ' ἐπ' ἀλῆα λέχῳ
 Ωρη χ' μερῇ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἶργον.
 Ἰχάνει ἐνθα κ' ἄοκλ' αἰὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μῆ σε κακῶ χειρῶν ἀμνηχανὴ καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ, λεπτῇ ᾗ παχυὴ πόδα χερὶ πηΐσεις.
 Πολλὰ δ' αἰεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ὅπ' ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότῳ, κακὰ πρὸς ἐλέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἡμενον ἐν λέχῳ, τῷ μὴ βίθ' ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε ᾗ δμῶεσσ' ἵερ' ἐπ' ἐμῶν ἐόντ' ὅ,
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἐοσείπῃ, ποιεῖσθαι καλίας.
 Μῆνα ᾗ λυσιπῶνα κακὴ ἡμαῖα, βέδδορα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύαοθ', καὶ πηγάδας αἶτ' ὅπ' ἰαῖαν
 Πνεύσασθ' ὅ βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Ὅς τε Διὰ Θρήκης ἰπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὤρνε· μέμυκα ᾗ ἰαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς ᾗ δρῦς ὑψιόμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὐρεὸς ἐν βήσσης πλυνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τῷ τήρετ' ὕλη.
 Θῆρες ᾗ Φερίσους, ἔρ' αὖ δ' ὑπὸ μέζ' ἐΐηνιο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλ' ἄνυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν Διᾷσι δασυστέρων περ ἐόντων.
 Καί τε Διὰ ῥινὴ βοὸς ἔρχε', ἔδ' ἐμιν ἴχει.
 Καί τε δ' αἰγὰ ἄσιν πανύτριχα· πῶτα δ' ἔπι,
 Οὐνεκ' ἐπ' ἡεταναι τρίχες αὐτῶν, ἐ Διᾷσιν
 Ἰς ἀνέμου βορέε· τροχαλὸν ᾗ γέροντα πῆψι.
 Καὶ Διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρου ἐ Διᾷσιν.
 Ἦτε δάμων ἐνταῦθα Φίλη παρὰ μητέρ' ἰμῖνοι.

Οὐπὼ ἔργ' εἰδὺα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖτε λοεσαμένη τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσωμένη, νυχίη καταλέξεταί ἐνδοθεν οἴκῳ,
 Ἡμαπ χεῖμερ ἰώ, ὅτ' αἰόσῃ Θ' ὄν πίδα τένδει.
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡῃσι λυχαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελι Θ' δέικνυ νομόν ὀρμητῆναι.
 Ἀλλ' ὅππῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται, βερέδιον δὲ πανελλήνῳ ἐστὶ φαίνειναι.
 Καὶ τότε δῆ κεραεὶ καὶ νῆκεροι ὕλη καῖται
 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βηοσθέντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ Φρεσὶ τῆπι μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαχόμενοι πυκινούς κέθμῳνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δῆ τρίποδι βροτῶ ἴσι,
 Οὐτ' ὅππῃ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀράται,
 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλδόμενοι νίφα λυκλεύ.
 Καὶ τότε ἔδσαδαί ἔρυμα χροῖος, ὥς σὲ κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακλεύ καὶ τερμιόαντα χιτῶνα.
 Στήθεσσι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασατα
 Τὴν πείεσσαδαί, ἵνα πῖ τρέχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρέστωσιν ἀειρόμεναι κτ' σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πύδῃλα βοῶς ἱφὶ κατεμένοισι
 Ἀρμενα δῆσαιταί, πῖλοις ἐντῷδε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότεαι κρύθ' ὤρον ἐλθῇ,
 Δέρμαϊα συρράπην νεύρῳ βοῶς, ὅφρ' ὅππῃ νῶτω
 Τετὲ ἀμφιδάλη ἀλέειν. κεφαλῇ φιν δ' ὑπέρθεν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὴν, ἵν' ἔαλα μὴ καταδέυῃ.
 Ψυγὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόνθ' ὅ.
 Ἡὼθ' δ' ὅππῃ γαῖαν ἀπ' ἔρανε ἀστρόεντ' ὅ.

Nondum opera sciens aureæ Veneris.

Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vincta, noctu cubat intra domum

Tempore hyberno, quando ex ossis *polypus* suum
pedem arrodit,

Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.

Non enim illi sol ostendit pabulum vt inuadat,
Sed super nigrorū hominum populūq; & vrbe
Vertitur, tardius autem vniuersis Græcis lucet.

Et tūc sane cornutę bestię & incornutę syluicubę
Misere dentib. stridentes per quercetū vallosum
Fugiant, & passim omnibus id curæ est:

Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cauernas petrosas, tunc vtique tripodi homi-
ni similes,

Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimen-
tum spectat:

Huic similes incedunt vitantes niuem albam.

Et tunc indue munimētum corporis, vt te iubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.

Stamine vero in paucō multam tramam intexo,
Hanc circuminduito, vt tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.

Circum vero pedes calceos bouis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.

Primogenitorum vero hædorum, cum frigus
tempestiuum venerit,

Pelles consuito neruo bouis, vt super humerum
Pluuiæ arceas teporem, supra caput vero

Pileū habeto elaboratum, vt aures ne humefiāt:
Frigida enim aurora est Borea cadente:

Matutinus vero super terram a cælo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alce supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdū flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne qñ te cœlitus tenebrosa nubes circumtegar,
 Corpusque madidum faciat, vestesq; humectet:
 Sed euitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque homi-
 nibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonix: longæ enim validæque noctes sunt.
 Hæc obseruans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum pro-
 ferat.

Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc fane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctū Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hi-
 rundo.

Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc præuertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi portā testudo a terra plantas ascen-
 derit,

Pleiades fugiens, tunc nō amplius fodiendæ vites,
 Sed falcesque acuito, seruosque excitato.
 Fugito vero vmbrosas tabernas, & ad aurorā eu-
 Tēpore messis, quādo sol corpus exiccat: (bile,
 Tunc festina, & domum fruges congrega,

Dilucu-

Ἀὖρ πυροφόρος, τίταται μακάρων ὅππ' ἔργις·
 Ὅς τε δρύσαιμεν, ποταμῶν δ' ἀπὸ ἀεναόντων,
 Τυφῶν ὑπὲρ γαίης, δέ θ' εἰς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν θ' ὕψι πολὺ ἑσπερον, ἄλλοτ' αἴῃσι
 Πυκνὰ θρηγίξιν βορέα νέφεα κλονέοντες.
 Τὸν φθάμεν, ἔργα τελέσας, οἴκονδ' ἐνέαθ',
 Μή ποτίσ' ἔρανόθεν σκοπῇν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέην θείῃ, κατὰ θ' εἴματι δάσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλεύαθ', μίς γ' ὅσον χαλεπώτατ' ἔσθ'·
 Χθμέριος, χαλεπὸς προσάποις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ὠμισὺν βουσὶν, ὅππ' ἂν ἀνέρι πῶλεον εἴῃ
 Ἀρμαλιῆς· μακρὰ γ' ὅππ' ἰρροθοὶ εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθ' ὅσοντας τε καὶ ἡμάτι, εἰσὶν κεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο
 Χεῖμερ' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάτι, δῆρα τ' ἂν αἴσῃ
 Ἀρκτοῦρος, πωρλιπῶν ἱερὸν ῥοσὶν Ωκεανεῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅππ' ἐπὶ λήγεται ἀκροκνέφαι.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὥρ' ὅσον χελιδῶν
 Εἰς Φάρος ἀνδρώπεις, ἑαρος νέον ἰσαμένοιο.
 Τὸν φθάμενος, εἴνας πῶς τιμνέμεν ὥς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅππ' ἂν φερέεικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυτὰ βαίῃ
 Πληιάδας φάγῃ, τότε δὴ σκάφος ἐκ ἐπ' οἰνέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσασμέναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν
 Φεύγαν ὅσον σκιερὸς θῶκος καὶ ἐπ' ἡῶ καῖπιν,
 Ὄρη ἐν ἀμῇ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα κάρφῃ.
 Τημῶτος πῶς οἶκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγείρειν,

Diluculo surgens, vt tibi sufficiens sit:

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

Aurora tibi promouet quidem viam, promo-
uetque laborem:

Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam

Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,

Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillimi

Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,

Siccum vero corpus obestum. Sed tunc iam

Sit petrosaue vmbra & Byblinum vinum,

Libumque lacteum: lacque caprarum non am-
plius lactantium,

Et bouis arboriuorę caro nondum enixę,

Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bi-
bito vinum,

In vmbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obuerso vultu,

Fœtemq; perēnem, ac defluentē, quiq; illimis sit.

Tertiā aque partē infunde, quartā v. misce vino.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Triturare, quādo primū apparuerit vis Orionis.

Loco in ventoso, & bene planata in area. (quam

Mensura v. diligenter recondito in vasis. sed post-

Omnē victum deposueris sufficientē intra domū,

Seruū domo carentem conducere, & sine libe-

ris ancillam

(bet ancilla.

Inquirere iubeo: molesta est aut. quæ liberos ha-

Et canē dentib. asperum nutrito: nec parcas cibo.

Ne quando tibi interdiu dormiens *fur* vir facultates auferat.

Fœnum autem importato, & paleas, vt tibi sit Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea Serui refocillent chara genna, & boues soluatur.

Quum vero Orion & Sirius in mediũ venerit Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,

O Persa, tunc omnes decerpe domum vuas: Exponito vero soli decē dies, totidemq; noctes, Quinq; autem adumbrato, sexto in vasa haurito Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquã utique Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tempestiuæ. annus v. per terram accõmodus sit.

Quod si te nauigationis piculosæ desiderium cepe-

Quãdo utiq; Pleiades robur validũ Orionis (rit,

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorũ stridunt flamina,

Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.

Terrã autem operari memor esto, ita vt te iubeo.

Nauem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus (flantium,

Vndiquaque, vt arceant ventorũ robur humide

Sentina exhausta, vt ne putrefaciat lous imber.

Instrumenta v. congrua omnia domi tuæ repone,

Recte contrahens naus alas pontigradæ.

Clauũ v. fabrefactum super fumum suspendito.

Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem dum veniat. (onus

Tuncq; nauẽ celerẽ ad mare trahito. intus vero

Aptum imposito, domum vt lucrum reportes:

Quemad-

Μὴ ποτὶ σ' ἡμερόχαιτος ἀνὴρ διπὸ χεῖμαθ' ἔλῃ.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηρεζανόν· αὐτὰρ ἐπεὶ
 Δμῶας ἀναψύξαι Φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.

Εὖτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ω Πέρον τότε πάντας διπὶ ὄρεπε οἴκαδε βότρυς·
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας·
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄλγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθείος. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ
 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε, τὸ τε σθένος Ωρίωνος
 Δμύωσιν, τὶτ' ἐπὶ τ' ἄροτ' ἐμνημένος εἶναι
 Ωραί'· πλειὸν γὰρ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυπλῆης δυσπεμφέλας ἡμέρος αἰρή,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ωρίωνος
 Φάγῃσι πίπῃωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Γλῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελύει.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθιοι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰένων·
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὐλα δ' ἐπ' ἄρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτ' ἱερὸ οἶκῳ,
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πλερὰ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσειας·
 Αὐτὸς δ' ὠραίῳ μίμνειν πλόον, εἰσέκειν ἔλθῃ.
 Καὶ ἔτε νῆα θολὴν ἄλα δ' ἐλκέμεν· εἰ δέ τε φόρτῳ
 Ἀρμενον ἐντιυάσθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·

Ως περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέλαιν' ἦπι Πέρσῃ,
 Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίη κεχρημένος ἐσθλῇ.
 Ος ποτε χ' τῇ δ' ἦλθε, πλοῦν Δία πόντον ἀνύσσει,
 Κύμῳ Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νῆϊ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενος Φεύγων, ἔδ' ἐπ' ἄλγ' ἔν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσας δ' ἄγ' Ἑλικῶν ὅς κ' ὕρῃ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ. θέρει δ' ἄρ' ἀλγέῃ, ἔδ' ἐπ' ἐσθλῇ.
 Τιμὴ δ' ὧ Πέρσῃ ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ωραίων πάντων, πρὶν ναυτιλίας δὲ μάλιτα.
 Νῆϊ ὀλίγῳ αἰνεῖν. μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσται.
 Μείζων μὲν φόρτος, μῆζον δ' ἴππ' κέρδει κέρδι
 ἔσσι, εἰ κ' ἀνεμὸς γὰ κακὰς ἀπέχωσιν αἴτας.
 Εὐτ' ἀνέπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Βάληαι δὲ χρεῖα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε π' ναυτιλίας σεσοφισμένος, ἔτι ἢ νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπὶ πλῶν εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πλοῦν σιὴν λαὸν ἄγειραν
 Εὐλάδος ἐξ ἰσθμῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυνάικα.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος ἀμφιδάμαστος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησε. τὰ δ' ἔπειτα φραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλῃτορες. ἐνθά με Φημί
 Τμῶν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μάχησ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ενθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέθεσαν αἰοιδῆς.
 Τόσσοι τ' οἱ νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυγόμεφρων.

Quemadmodū meusq; pater, & tuus, stultissime
Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Perſa,
Qui olim & huc venit, immenſū pontū emenſus,
Cuma Æolide relicta, in naui nigra:
Nō reditus fugiens, neq; opulentiā ac facultates,
Sed malā pauperiem quā, Iupiter hominibus dat.
Habitaui autē, prope Heliconem miſero in vico
Aſcra, hyeme malo, æſtate a. moleſto, nunq̃ bono.
Tu vero o Perſa operum memor eſto (me.
Tempeſtiuorum omniū: de nauigatione v. maxi-
Nauem paruā laudato, magnę v. onera imponito.
Maius quidem onus, maius v. lucrum ad lucrum
Erit, ſi quidem venti malos abſtineant flatus,
Quando ad mercaturā verſo imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamoenā.
Oſtendam autem tibi modos multiſoni maris:
Etiſi neque nauigandi peritus, neque nauium.
Neque enim vnquam naui proſectus ſum ad la-
rum mare,
Niſi in Eubœam ex Aulide, vbi quondam Græci
Expectata tempeſtate, magnum collegerunt
exercitum, (tam.
Græcia e ſacra ad Troiā pulchris ſceminis prædi-
Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis,
Chalcidemque traieci. prædeliberata v. multa
Certamina inſtituerunt iuuenes magnanimi, vbi
me dico
Carminē victorem tuliffe tripodem auritum.
Quem ego quidē Muſis Heliconiadibus dicaui,
Vbi me primū ſonorum aggredi fecerunt cantū.
Tantum nauium expertus ſum, multos clauos
habentium.

Sed tamen dicam Iouis cōsiliū Ægiōchi:
Musę .n. me docuerunt diuinū carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe
nauem

Fregoris, neque homines perdiderit mare,
Nisi sciens Neptunus terrę quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
In his .n. summa est simul bonorumq; malorūq;
Tunc vero facilesque aurę, & mare innocuum,
Tranquillum: tūc nauem celerem, ventis fretus,
Trahitō in pontum. onus v. omne bene colloca.
Propera aut quam celerrime iterū domū redire.
Neque vero expectato vinumque nouum, & au-
tumnalem imbrem,

Et hyemem accedentē, Notiq; molestos flatus,
Qui concitat mare, securus cœlestem imbrem .
Multum, autumnalē: difficilem v. pontum facit.
Sed alia verna est nauigatio hominibus:

Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in situ, tum sane peruium est mare.

Verna aut hæc est nauigatio. non ipsam ego tamē
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia rapax: ægre quidem effugeris malum. sed
tamen & hæc

Homines faciunt stultitia mentis.

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserū vero est mori in fluctib. Verum te iubeo

Considerare hæc omnia in animo quęcunque ti-
bi consulo.

Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῦθον γάρ μ' ἐδίδαξας ἀθέσφατον ὕμνον αἰείδην.

Ἡμεῖα πεντήκοντα μὲν τροπᾶς ἡελίοιο,
Ες πᾶλ' ἔλθοντ' ἰθὺς καματώδε' ὥρης,

Πραῖος πέλεται θνητῆς παλὸν. ἔτι κε νῆα

Κανάξαις, ἔτ' αὐδρας δαποφθίσις θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρὸ Φρων γὰρ Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἡ Ζεὺς ἀφαιάτων βασιλεὺς ἐβέλησιν ὀλέσσαι.

Εν τοῖς γὰρ τίλ' ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῆμος δ' Ὀκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντ' ἀπήμων,

Εὐκηνλ'· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθῆσας

ἑλκόμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὖ πάντας τίθεσθαι.

Σπείδον δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·

Μηδὲ μένειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

Καὶ χερμῶν ὀπιόντα, νότιό τε θήϊας αἰήτας,

Ὅς τ' ὤρνε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὀμβροῦ

Πολλῶν, ὀπωρινῶν χαλεπὸν δὲ τι πόντον ἐθήκεν.

Ἀλλ' ἔπειθ' ἐπεί τοι πέλεται παλὸν ἀνθρώποισι,

Ἡμεῖα δὴ τοπρώτον ὅσον τ' ὀπιόσασα κορώνη

Ἰχθυῖν ἐπείησεν, ῥοσὸν πέταλ' ἀνδρὶ Φανείη

Εἰς κράθην ἀκροπέτην· τότε δ' ἄμβρατ' ἐς θάλασσαν.

Εἰς ἐπεί τοι πέλεται παλὸν, ἔμιν ἐγὼ γε

Αἴνημι· καὶ γὰρ ἐμῶν θυμῶν κεχαρισμέν' ἐσὶν,

Ἀρπακίης χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ νῦν καὶ πᾶς

Ἀνθρώποις ῥέζουσιν ἀνδρείησι νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται θελοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὲν κύμασιν. ἀλλὰ σ' ἄνωγα

φράζεσθαι τάδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύει.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κέλησι π' ἔαται·
 Ἀλλὰ πλέω λείπην, τὰ δ' ἢ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντος μὲν κύμασι πῆμα καὶ κύρωται·
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβόιον ἄχθος αἰέσῃ,
 Ἀξονα καυάζεις, τὰ δ' ἢ φορτὶ ἄμαυρωθείη.
 Μετρεα φυλάσσεσθαι. κείρος δ' ὅππῃ πῶσιν ἄρῃσι.
 Ωραιὶ δὲ γυναιῖκα τιὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 Μήτε τρηκέντων ἐτίων μάλα πολλὰ δόπε λείπων,
 Μήτ' ὅππῃσι μάλα πολλὰ· γάμος δὲ ποιῶριος ἔσται.
 Ἡ δὲ γυνὴ τίτορ' ἠδωή, πέμπῃω δ' ἰαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δ' ἰαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξῃς.
 Τίω δ' ἢ μάλιστ' ἰαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ· (μετρεα.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μή γένοιτο χάρμα βαλῶν·
 Οὐ μὲν γάρ π' ἰαμακὸς ἀνὴρ λήζῃτ' ἄμεινον
 Τῆς ἀραξῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἐρίγιον ἄλλο,
 Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
 Εὖναι ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν. (ναί.
 Εὖ δ' ὅππῃ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ·
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐπῆρον·
 Εἰ δ' ἢ κε ποιοῖσθης, μή μιν πρὸτερος κακὸν ἔρξῃς.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
 Ἡ π' ἐπ' αἰπῶν δόποθ' ἴμιον, ἥε καὶ ἔρξῃς,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένῳ. εἰ δέ κεν αἰετὶς
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλότῃ, δίκῃ δ' ἐθέλῃσι παραχῆν,
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοι π' ἄλλον
 Ποιεῖται. σὲ δ' ἢ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδ' αἶ.
 Μηδὲ πολυζέεινον, μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔσπερον, μηδ' ἐσθλῶν νεκεσῆρα.

Ne v. intra naues omnem substantiã cauas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum .n. ponti in fluctibus in malũ incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande
onus imponens,

Axem freris, onera vero intereant. (optima.
Mediocritem obserua: occasio vero in omnib.
Maturus autem vxorem tuam ad domum ducito,
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neq; superas multũ: nuptiẽ v. tibi tempestiue hæ.
Mulier a. quatuor annos pubescat, quinto nubat:
Virginem vero ducito, vt mores castos doceas.
Eam vero potissimũ ducito quẽ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicini
ludibria ducas.

Neque .n. muliere quicquam vir fortitum melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: quæ virum tamen si fortem.
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero animaduersionem immortalium deo-
rum obseruato.

Neque fratri æqualem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias,
Ne v. mentiaris linguę gratiã. Sin autẽ cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestũ, aut faciens,
Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnã autem velit præstare,
Sutcipe. miser namque vir amicum alias alium
Facit. te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes
dicaris:

Neve malorum socius, neq; bonorũ cõuiciator.

Neque vnquam miseram pauperiem animi consumptricem homini (lium.

Sustineas exprobrare, diuorū munus immorta-

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parce, plurima vero gratia ad mensuram euntis.

Quod si malū dixeris, forsā & ipse maius audies.

Neque publici conuiuij grauis accessor esto,

Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque minimus.

Neq; vnquam de mane Ioui libato nigrū vinum

Manibus illoris, neque alijs immortalibus.

Neq; .n. illi exaudiunt: respuunt v. etiam preces.

Neque contra solem versus erectus meijto.

Sed postquam occiderit, memor vsq; ad oriētem,

Neq; in via, neq; extra viam progrediendo meias,

Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero diuinus vir, & prudens,

Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum iuxta reuelato, sed caueto.

Neque ab ominoso sepulchro reuersus

Seminato progeniem, sed deorum a conuiuiio.

Nec vnquā perennium fluuiorū limpidā aquam

Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra fluentia,

Manus lotus amœna aqua limplda.

Qui fluuium transierit, malicia v. manus illorus,

Ei succensent dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu deorum in celebri conuiuiio

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque vnquam patinam libatoriam pone super craterem

Biben-

Μηδέ ποτ' ἔλαμένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρῶν
 Τέθλαθ' ἀνειδίξιν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν αὐτῷ ῥά ποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' ἡ χάρις καὶ μέτρον ἰότητος.
 Εἰ δ' ἡ κακὸν εἰποῖς, πῆχαι κ' αὐτὸς μείζον ἀκέραιος.
 Μηδὲ πολυζέειν δαιτὸς ἀναπέμφεσθαι εἶναι.
 Ἐκ κείνου· πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπλοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τίς κλύουσιν, δόποπύσσι δέ τ' ἄρας.
 Μηδ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὄρθος ὁμιχέειν.
 Λύταρ ἐπεὶ καὶ δὴ μνησθῆναι ἔστι τ' αἰὼν ἔσθαι.
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τὸς ὁδοῦ περὶ βῆδον ἐρήσης.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι τύκτις ἔαοσθαι.
 Ἐξομένον δ' ὅγε θεῶς αἰὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πλάσας εὐεργέειν αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονὴν πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
 Ἐπὶ ἐμπελαδὸν περὶ φαινόμεν, ἀλλ' ἀλέαδαται.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφου δόπονοςήσασθαι.
 Σπερμώμεν γυνήν, ἀλλ' ἀθανάτων δότ' δαιτὶς.
 Μηδὲ ποτ' ἀνέων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδωρ
 Ποσσὶ περᾶν πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ρέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενον πολυηράτῳ ὕδασι λάσκω.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δ' ἡ χεῖρας ἀνιπτήσθαι.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλλα δῶκαν ἐπίσταναι.
 Μηδ' ἀπὸ πενιχέοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλεῖν.
 Λύων δότ' ἡλῶναι τῶν αἰθωνι σιδήρων.
 Μηδὲ ποτ' αἰναχόην σιγῆμεν κρητῆρ' ὑπερθεῖν

Πινόντων, ὀλοὴ γὰρ ἔστω αὐτῶ μοῖρα τίτυκται.
 Μηδὲ δομον ποιῶν, αἰετίζεσθαι κατελείπειν,
 Μητοὶ ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κεράνη.
 Μῆδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπὶ ῥέκτων αἰελέοντα
 ἑαθεῖν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μῆδ' ἔστω ἀκινήτοισι καθίζειν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκατῶν, ὅτ' ἀνὲρ ἀνλώορα ποιῇ·
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τὸ τετύκται.
 Μηδὲ γυναικείῳ λατρεῶν χρόα φαιδρύνεσθαι
 ἄνδρα· λούραλή γὰρ ὅππῃ χρόνον ἔσ' ὅππῃ καὶ τῶ
 Ποινῇ μῆδ' ἱεροῖσιν ἔστω αἰδομένοισι κυρῆσας,
 Μωμᾶ εἰν αἰδέσθαι. θεὸς νύ τί καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν περὶ χοῇ ποταμῶν ἄλαδε περρεόντων,
 Μῆδ' ὅππῃ κελύων ἔρῃν, μάλα δ' ἐξαλείεσθαι·
 Μῆδ' ἐναπύχειν· τὸ γὰρ ἔστι λώϊον ἔστιν
 ὦδ' ἔρδην· θνητῶν ὅ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φημὲν αἶραι
 ῥῆα μάλ' ἀρεσκίην ὅ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀπὸ θείας.
 Φήμη δ' ἔστις πάντων ἀπὸ λυταί, ἵνα πολλὰ
 λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αἰτή.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέρας.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὐχῆ
 μοῖραν

Περφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥ δ' ἄρμαλιν δατίασθαι,

Εὐτ'

Bibentium: perniciosum .n. in ipso fatū est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.

Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neq; lauator: quia & hūc noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec vnquā in alueo fluuiorū mare influentium,
 Neque super fontes meijto: quin valde euitato:
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. grauem v. mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem leuatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama v. nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quædam est & ipsa

HEIODI ASCRÆI

Dies.

DIES vero ex Ioue obseruans , bene secundum decorum

Præcipe seruis, trieesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, diuentumque diuidendum.

Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
Hæ enim dies sunt Ioue a prudente.

Primū. nouiluniū, quartaq; & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
Octauaque & nona ambæ dies mensis
Egregie crescentis, ad curandū opera mortalium.
Vndecima v. duodecimaq; ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ouibus, illa latis segeti-
bus metendis.

Duodecima tamen vndecima multo melior.
Hac enim fiet fila in aere suspensus araneus,
Die expleta, quum & prudens formica aceruum
colligit.

Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
Mensis autem inchoati decimatertia cauero
Sementē incipere: plantis v. inferēdis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona, puellæ vero non utilis est.
Neque gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis, & gregib. ouium,
Stabuloq; circumsepiēdo pastoralī, benigna dica
Bona v. viripara, amatque conuicia loqui, (est.
Mendaciaque & blandos sermones, & occulta
colloquia.

(gientem
Mensis vero octata caprum, & bouem valde mu-
Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima v. in magna, plena die, prudentē virum
Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona autē viripara decima, puellæ vero & quarta
Media: hac veto & oues, & curuipedes retortis
cornibus boues,

Ἐὗτ' αὖ ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς παρὰ μητίεنت' Θ.
 Πρῶτον ἔην, πτεῖας τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμάρ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χερυσιόρα γείνατ' Ἀητῶ.
 Ογδοάτη τ' ἐνάτη τε δὺν γὰρ μὲν ἡμάτῃ μνηὸς
 Εξοχ' ἀεξομένοιο βροθήσια ἔργα πίνεσθαι,
 Ενδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἐσθ' λαί,
 Ἡ μὲν, οἷς πείκειν, ἡ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ πινει νήματ' ἀερσιπότητ' Θ' δρεάχνης
 Ἡματ' Θ' ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶσθαι.
 Τῇ δ' ἴσθ' ἐστὶν ἐστὶν γυνή, πρὸ βάλου τε ἔργον.
 Μνηὸς δ' ἴσθ' ἐστὶν τρισκαίδεκάτῃ ἀλῆασθαι
 Σπέρμα Θ' ἄρξασθαι φυτὰ δ' ἐνθ' ῥέψαδ' ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτῶσιν.
 Ἀνδρογόν' Θ' τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἀσύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γυνεῶν πρῶτ', ἔτ' ἀργαίμην ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ, κέρη τε γυνεῶν
 Ἀρμεν' Θ', ἀλλ' ἐρίφους αἰμυνοῖν καὶ πῶτα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμάρ.
 Ἐσθ' λή δ' ἀνδρογόνος· φιλεῖ δέ τε κέρτομα βάλλειν,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίης πελόγης, κρυφίης ἰσχυροῦς.
 Μνηὸς δ' ογδοάτῃ κάπρον καὶ βοῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δυωδεκάτῃ παλαιεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐστὶν μεγάλη πλείων ἡματι ἴσθ' αὖτ'
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμέν' Θ' ἐστίν.
 Ἐσθ' λή δ' ἀνδρογόν' Θ' δεκάτῃ, κέρη δέ τε πτεῖας
 Μείσθαι. τῇ δὲ πλείων ἀλῆασθαι ἑλικας βοῶν.

Καὶ κινῶα παρχαρόδοντα χ' ἐρῆας παλαεργῆς
 Πρηύειν, ἔπι χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο ἧ θυμῷ
 Τετράδι' ἀλεύαδαι Φθιναντός θ' ἰσμενέτε,
 Ἀλγασ θυμοβορῶν· μαλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 Ἐν ᾧ πετάρτη μηνὸς ἄγχαδαι εἰς αἶκον ἄκσιτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τέταρτοι·
 Πέμπτης δ' ἐξαλέαδαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε χ' αἰνά·
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Εὐρυνύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρκον πνυμένους ἔν Εὐρὺς τέκε πῆμ' Ὀπιόρχοις.
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῆν·
 Εὐμάλ' ὀπιπύουσα εὐτροχάλαυ ἐν ἀλωῇ.
 Βάλλειν· ὑλοτμόν τε παροῖν θαλαμήϊα δῶρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, πρὶ τ' ἄρμενα κηυσι πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχαδαι νῆας πῆγνυδαι δρυάας.
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση Ὀπιδείλα λῶιον ἦμαρ.
 Πρωτίῃ δ' εὐφὸς παναπήμων αὐθράπιοισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυτρώμεν ἡδὲ γλυκάδαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔπειτ' ἀγχακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισνάδα μηνὸς δρύϊνη
 Ἀρξαδαί τε πύθχ, καὶ Ὀπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆκαρ
 Βυσὶ καὶ ἡμιόνισι καὶ ἵπποισι ὠκυπέδεσσιν·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴκοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κυκλήσχεσι.
 Τετράδι δ' οἶχε πύθον. πρὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μέσση· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκάδα μηνὸς δρύϊνη,
 Ἡῶς γνομένης Ὀπιδείλα δ' ἐστὶ χερσίων.
 Αἰδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν Ὀπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μετ' ἰδέσθαι, ἀκήροισι, ἔτι φέρουσαι.

Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
 Cicurato manum imponēs. cautus v. esto animo,
 Ut quartam vites delinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accom-
 moda est dies.

Quarta autem mensis vxorem domum ducito,
 Obleruatis auibus quę ad hanc rem sunt optimę.
 Quintas v. enitatio: quia difficiles sunt & graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Contentio
 genuit periuris.

Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area (gna,
 Vētilato: roborumq; sector incidito cubilaria li-
 Naualiaq; ligna multa, & quę nauib. cōgrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiātes.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona siquidē est ad plantandū, & ad generādum,
 Tam viro quam mulieri: nec vnquam prorsus
 mala dies. (ptimum

Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mēsis o-
 Implendis dolijs, & sub iugum pouendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.

Nauem bene clauatam celerē in nigrū pontum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta v. aperi dolium. præ omnib. sacra dies est
 Media: pauci vero rursus post vicesimam men-
 sis optimam,

Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
 Et hæc quidē dies sunt hominib. magno cōmodo.
 Ceterę autem incertę sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria obseruans, & delicta euitans.

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

AVt qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritū Amphitryonē,
 Alcmena, filia seruatoris populorū Electryonis:
 Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
 Forma; & proceritate. mente utique nulla cum
 ea certabat (cumbentes.
 Illarum quas mortales mortalibus peperere con-
 Cuius & a vertice, & a palpebris nigricantibus
 Tale quiddā spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum cole-
 bat coniugem, (nearum,
 Perinde ut nulla vnquā coluit mulierum fœmi-
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi
 domitum, (tellure
 Ita cōmotus propter boues. relicta aut ille patria
 Thebas venit, supplicans scutātis Cadmeis,
 Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge,
 Scorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim
 licebat ipsi
 Ante lectū conscendere formosæ Electryonidis.
 Quam cædem vltus esset fratrum magnanimorum
 Sux coniugis, flagrantiq; combussisset igne vicos
 Virorum

ΑΛΛ' ὅς ἄλλοί μιν ἀνεί, παῦροι δέ τ' ἴουσιν.
 Ἀλλοτε μήτηρ ἡ πάλαι ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων πὺς ὅλβιος ὅς τὰδε πάντας
 Εἰδὼς ἐργάζεσθαι ἀνάγκη ἀθανάτοισιν,
 Ορνίθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ
 Λαοῖς Ηερκλέους.

Η ΟΙ Η περιπῆσαι δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ηλυθεν ἔς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυόνα,
 Ἀλκμήῃ, θυγάτηρ Λαοσόου Ἠλεκτρυώνος,
 Ἡ ῥα γυναικῶν Φύλαν ἐκαίνετο θηλυπράων
 Εἰδεῖτε μεγίστην νόον γὰρ μὲν ἔτις ἐλχε
 Τάων ἅς θνητὰ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ δ' ἀπὸ κρήνης, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἤθ' οἶόν τι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς καὶ θυμὸν ἐν πίεσκεν ἀκρότιον,
 Ὡς ἔπω πὺς ἔτισε γυναικῶν θηλυπράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατὴρ ἐσθλὸν ἀπέκτανεν Ἰφιδάμειος καί,
 Χωσάμενος πρὶ βουσί, λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέλευσε φεροσάκειας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὅγε δῶματ' ἔναυσεν αἰδοῖη περὶ κρητι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλόπτητος ἐφικέρον. ἔρῳ οἱ ἦτο
 Πρὶν λεχέων σπινθῆλαι εὖσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
 Πρὶν γὰρ φόνον πῶσαι κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ, μαλερῶς καταφλέξαι περὶ κόμης

Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίωνιδε Τηλεβοάων.
 Ὡς γάρ οἱ διέκετ'· θεοὶ δ' ὀπιμάρτυροι ἦσαν,
 τῶν ὅγ' ὀπίζετ' μῆνιν· ἐπέειπε δ' ὅττι τάχιστα,
 ἔκτελέσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
 βοιωτὶ πλῆξιπῶσι, ὑπὲρ σακίων πνείοντες,
 δοκροῖτ' ἀγχιέμαχοι καὶ φωκῆες μεγάρυμοι
 ἑσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαίοιο,
 κυδιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μὲν Φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδρασι τ' ἀλφειῇσιν δῆξας ἀλκίτῃρα φυτεύσει.
 ὦρτο δ' ἀπ' οὐλύμπιοιο δόλον Φρεσὶ βυασοδο-
 μέων,

ἱμείρων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικός,
 Ἐνύχῃ· Τάχα δ' ἔξε τυφάονιον, πῆνεν αὖθις
 φίκιον ἀκρότατον προσεθήσατ' μητιέτα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζομεν· Φρεσὶ μῆδετο θῆσπελα ἔργα.
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρονώνης
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγη, τέλεισεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσγό· ἀγλαὸς ἦρας
 ἔκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δέμονδε.
 οὐδ' ὅγ' ὀπι δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρτ' ἰέναι πρὶν γ' ἢς ἀλόχου ὀπιθήμεναι εὐνῆς·
 τοῖ· γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτ' ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 Νῆσσε ὑπὸ δὲ γαλῆς, ἢ χ' κρατεροῦ ὑπὸ δεσμῷ,
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πύσας,

Virorū heroum Taphiorum atq; Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti
fuerant. (celerrime

Quorū ille verebatur iram, festinabatque quam
Exequi magnū opus. qđ ipsi a Ioue cōcessum erat.
Hunc autem vna cupidi bellicque praelijque,
Bœotij acres equis sub clypeis anhelantes,
Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
Sequebātur. ducebatur eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumq; deo-
rumque (riter

Aliud consilium rexebat intra mentes, vt dijs pa-
Et hominib. rerum indagatoribus Martis depul-
sorem plantaret. (meditans,

Profectus aut ab Olympo est dolum mentib. altis
Desiderio concubitus elegantis mulieris, (rursū
Per noctē, celeriterq; venit in Typhaoniū, vnde
Ad Phiciū summū accessit consiliarius Iupiter,
Vbi residens mentibus versabat diuina opera.
Nā eadē quidē nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desi-
derium. (didus heros

Eadē a. & Amphitryo populorū defensor, splen-
Perfecto magno opere, redijt domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Cœpit ire antea, quam suę coniugis cōscendisset
lectum. (pulorū.

Tale siquidē corde desiderium ceperat pastorē po-
Vt autem quando quispiam magno affectu effu-
git afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

Magnoque affectu, lubentique animo domum
suam reuersus est,

Totaq; nocte concubuit cum veneranda vxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illa autem a deo pariter domita, & ab homine
longe optimo, (pueros,

Thebis septem portas habentib. geminos pepit
Haudquaquam eadem sapiētes, quanquā fratres
essent. (tiores virū,

Alterū siquēdē inferiorem, alterum a. lōge præstā-
Sæuum ac validum, vim Herculanam.

Hunc quidē subiecta nubiū offuscatori Saturnio,
Iphiclum autē, hastarū concussori Amphitryoni,
Diuerſa generatione: alterum quidem, cum viro
mortali concumbens: (omnium,

Alterū autē, cum Saturnio deorum imperatore
Qui & Cygnū occidit, Martis filiū magnanimum.

Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis
Ipsum, & patrē ipsius Martē, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stātes in curru: terram a. pulsabant veloces equi,
Feriētes vngulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,
Excitatus cōpactis a currib. & pedib. equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus cir-
cum resonabant, (patus,

Equis festinantibus. gaudebat aut Cygnus incul-
Sperās se Iouis filium, Mauortium se aurigamq;
Ferro interēpturū esse, & inclyta armadespoliatu-
Sed ipsius vota nō exaudiuit Phæb⁹ Apollo. (rū.

Ipse. n. contra illum concitauit vim Herculeam.

Torus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
Et qua-

Ασπασίως τε Φίλως τε ἔον δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχι Θ' δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρὰ κείῃ,
 Τερπόμεν Θ' δώροισι πολυχεύσου Αφροδίτης.
 Ἡ δέ, θεῶν δμηθεῖσα καὶ αἰέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
 Θῆβη ἐν ἐπαπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὅμᾳ φρονέοντε· (κασσιγνήτω γὰρ μὲν ἦεν)
 Τὸν μὲν χήροτερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα Φῶτα,
 Δεινόν τε κρατερόν τε, βίβω Ηρακληΐδω.
 Τὸν μὲν· ποδομηθεῖσα κελαίνει Φεῖ Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυασὶ ἄμφι τεύχεσσι,
 Κεκριμένῳ γυρεῖν· πέν μὲν, βροτῶ αἰδρὶ μιγῆσαι,
 Τὸν δέ, Διὶ Κρονίῳνι θεῶν σμάντορι πάντων·
 Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδῳ μεγάρτυμον.
 Εὖρε γ' ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπίλλων Θ'
 Αὐτὸν καὶ πατέρ' ὃν Ἀρίω ἄτον πολέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐσσιότ' ἐν διφρῶ χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκείας ἵπποι,
 Νύκτοσι χηλῇσι κένις δέ σφ' ἀμφιδεδέη,
 Κοπήομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵπ-
 πων.

Ἀρματα δ' εὐποίηται καὶ αἵ τυγες ἀμφαράβιζον
 Ἰππῶν ἱεμένων· κεχάρητο δ' Κύκν' ἀμύμων,
 • Ελπίμεν Θ' Διὸς υἱόν, δρῆϊον λυίοχόν τε
 Χαλκῶ δηώσῃ, καὶ δ' ὀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχῶ λείων σὺν ἐκλυε Φοῖβ' Ἀπόλλων
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπ' ὤρσε βίβω Ηρακληΐδω.
 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλων Θ' Παρνασσέης
 Λάμπειν ὑπαὶ δεινοῖο θεῶν τεύχεων τε, καὶ αὐτῶν.

Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ σβαροῖσι μέλεσσι.
 Ος ῥα τότε ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦν μετ' ἀθανάτους μάκαρες, τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν,

Ἡλπεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θέλει
 Ἠλθε, λιπὼν Τίρωθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρυόνα, βοῶν ἑνεκ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείονα καὶ Ἠνίοχῳ πανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρέχον,
 Ἡ δίκη ἑσθ' ἰκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόδι μάλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὖσφύρῳ Ἠλεκτρυόνῃ
 Ἥϊ ἀλόχῳ. τίχα δ' ἄμμες ὅππῃ πλομένων ἐπαιυτῶν
 Γεινόμεθ' ἔπεφυκὼς ἐναλίγκιοι ἔπενόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ· τῶ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ος προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκήας,

Ὀιχεῖτο πμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιος ἦ πρ πολλὰ μετισταχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτλω ἀχέων ἢ δ' ἐπαλινάγρεός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 Ω φίλτατος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία Φοινικέεντα
 Ἰπῶν ὠκυπόδων· μέγα γ' ὅφρ' ἐσὶ θάρσος ἀέζων,
 Ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων δένειον ἵππων,

Μηδέν

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis
autem illi (prodire,
Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum .n. & vis magna, & manus inuictæ (bris.
Ex humeris prognatę erāt, vna cū robustis mem-
Is igitur tunc aurigā allocutus est fortem Iolaum.

O Heros Iolæ mortaliū lōge charissime omniū,
Nēpe vere in imōtales beatos, q̄ olympū tenēt,
Peccauit Amphitryo, qñ bene munitas ad The-
Abijt, relicta Tiryntho, vrbe bene fundata, (bas
Postquā occiderat Electryonem, propter boues
latas habentes frontes; (vestibus,

Venitq; ad Creontē, & Heniochē lōgis ornatam
Qui ipsum vltro receperunt, & necessaria omnia
præbuerunt, (mo magis.

Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex ani-
Viuebat a. exultabundus cum formosa Electryo-
Coniuge sua: moxq; nos reuoluto anno (nide
Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit
Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abijt veneraturus sceleratum Eurystheum:
Infœlix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
Mihi vero deus difficiles imperauit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas ruti-
lantes (mulans

Equorū alipedū, magnamq; mētib. fiduciā accu-
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur
equestrum.

Nihil veritus strepitū Martis, hominū occisoris.
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per
 sacrum nemus

Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis.

Enimvero etiam validus licet existat, tamen exa-
 turabitur bello.

Hunc cōtra allocutus est inculpatus Iolaus:

O patruē, q̄ multū v. pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarū mœnia tenet, & tuetur ciuitatem:
 Quemadmodum & hunc mortalem, validumq;
 magnumque (auferas.

Tuas in manus adducunt, vt gloriam magnam
 Sed age, induere arma Mauortia, vt q̄ celerrime
 Currus inter se cōmittentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniā neq; intrepidū Iouis filiū,
 Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae,
 Qui sibi prope eunt, cupientes bello (q̄ cœna.
 Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior

Sic ait. arripit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus: admodum enim sibi com-
 moda dixerat. (cutus est:

Atque ipsum, respondens, verbis voluerib. allo-

O heros Iolac, Iouis alumne, non procul etiam
 hinc (bellicosus,

Pugna aspera. Tu v. quemadmodum antea fuisti
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigrican-
 tibus feris obsitum (poteris.

Quoquouerſum conuerte, & auxiliare pro eo ac

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox

Μηδὲν ὑποδδείςας κτύπον Ἀρεῶ· αἰδροφόνοιο,
 Ὁς νυῦ κεκληγῶς πειμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος· ἐκατηβέλεται ἀνακλῖ·
 Ἡ μὲν κ' κρατερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' Ἰόλαος,
 Ἡ θεῖ, ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶσιν κεφαλῶν, κ' ταῦρε' ἔννοσίγαιος,
 Ὁς Θήβης κρήδεμνον ἔχῃ, ῥύετ' ἀπὸ λῆα.
 Οἶον δὴ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέῃ ἐσθλὸν ἄ-
 ρηαι.

Ἀλλὰ γε δύσσετο δ' ἔχ' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρας ἐμπελάσωντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔπη ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλίδην δ' ἐδίξετ'· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὴ σφι χεῖδον εἰσι, λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά τ' ἐσθ'· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοῶ-
 νης.

Ὡς φάτο· μείδησεν ἧ βίῃ Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἡρως ὦ Ἰόλαε διοτρεφές, ἔκ' ἐπὶ τηλοῦ
 Ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 Ὡς καὶ νυῦ μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ
 Πάντῃ αἰσρωφᾶν κ' ἀρηγέμεν, ὥς κε διώηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρεχάλκῳ φαεινῷ,
 Ἡφαίστος κλυτὰ δῶρα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη θυρῇ Διὸς, ὅπως ἔμελλε
 Τετρώτων σπονδῆας ἐφαρμήσασθαι αἰετῶν.
 Θήκατ' δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀγῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κείλιν ἢ περὶ στήθεσσι φαρέτελιν,
 Καθεάλετ' ἐξ ὀπίθεν· πολλοὶ δ' ἔνταθεν οἴσσι
 Ριγηλοὶ, θάνατοιο λαθιφθόγοιο δατῆρες.
 Πρόθεν μὲν θάνατον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι ἢ ξέσοι, περὶ μήκεες· αὐτὰρ ὀπίθεν
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι περύγεσιν
 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετ' χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυχτὸν ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ' ὅ, ἔπι κρατῆροισι δ' ἐπαῖσεν.
 Ἦτ' εἴρυτ' κάρη Ἡρακλῆϊ ὅ, θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκες εἶλε παναίολον· ἔδ' ἐπεὶ
 αὐτὸ

Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ πᾶν ὠλεσκέωντ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὲς ἔειν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυαῖς ἢ ἀπὸ πύχης ἡλῆλαιτ'.
 Ἐν μέσῳ ἢ δράκοντ' ὅ, ἔειν φόβῳ ὅ, ἔκφρατος,
 Ἐμπαλιν ὅσοισιν περὶ λαμπομένοισι δεδorkώς.
 Τὰ δ' ὀδόντων μὲν πᾶσι σῶμα λευκὰ θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων ὅ, ἔπι ἢ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Εὐρυπύπῃ, κερύσσεια κλόνον αἰδρῶν,
 Σχετλίη, ἢ ῥα νόον τε καὶ ἔκφρατος εἶλετο φωτῶν
 Οἴπνες αἰπὸν πόλεμον Διὸς ἢ ἰφθίμοιο.

Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum, quē ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum cōperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros nocumenti depul-
 sorium ferrum,

Sæuus vir, cāuam autem circa pectora pharetrā,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimētis datrices.
 Hæ a capite quidē mortem habebant præfixam,
 & vnguentum lacrymarum:

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo

Nigræ aquilæ contactæ alis

Erāt. ille a. validā hastam præfixam ære corripuit.

Capiti v. ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.

At manibus clypeum accepit, varium totum,
 quem nemo quisquam (rum visu.

Neq; perrupit iaciendo, neque comminuit, mi-

Nā totus quidē circūqua; gypso, cādidoq; ebo-

Et electro lucidus erat, auroque fulgido (re,

Splendēs, cæruleis plicis fulgorē interfecantibus.

In medio a. draconis erat terror, haud quaquam

Retro oculis igne lucentibus tuens. (effabilis,

Cuius & dentibus quidem repletum erat os can-
 didantibus,

Sæuis, inaccessis super terribilem autem frontem

Sæua Contentio deuolitabat, accendens pugnas

hominum, (ris

Tetra, quæ & mētem eximebat, & præcordia vi-

Quicunq; bellum aduersus Iouis filium gererēt.

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad
Orcum intro

Ipsorum: ossa a. ipsis, pelle circum putrefacta,

Sinio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propersecutio, & vicenversa per-
secutio factæ erant. (ferebâtur.

In eo tumultus, cedesq;, & homicidium huc illuc

In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciola Parca, (illæsum,

Vivum alium tenēs recens vulneratum, alium a.

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruen-
tam sanguine virorum,

Sæuum videns, clamoribusque ingrauescens.

In eo autem & serpentum capita sæuorum erant
haud quaquam effabilem, (hominum

Duodecim, quæ ppterrefaciebât sup̄ terrâ genera

Quicumq; bellum contra Iouis filium mouerent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur
quoties pugnat (da opera.

Amphitryoniades. Hæc a. distincta erant miran-

Porro veluti puncta quædam apparebant viden-
da sævis draconibus (xillæ.

Cærulea per terga, denigratæque erant illis ma-

In eo autem & suum greges agrestium erant, at-
que leonum, (nantium,

Mutuo sese aspicientium, irascentiumq;, & festi-

Quorum etiam turmatim ordines incedebant.
neque vero hi, (amborum.

Neq; illi alteros timebât, horrebât atramen colla

Iâ. n. ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger

Cruor

Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα διώσ' αἰδῶτο ἔσω
 Αὐτῶν. ὅσέα δέ σφι πρὸ ῥινόιο σαπείσης,
 Σειρεὶς ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴη.

Εν δὲ παρῳξίς τε παλῳξίς τε τέτυκτο,
 Εν δ' ὁμαδὸς τε φόβῳ τ' ἀνδροκτασίῃ τε δε-
 δῆται.

Εν δ' ἔρις, ἐν δ' κυδοιμὸς ἐβιύειον, ἐν δ' ὅλοη
 κῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσαι νεύματα, ἄλλον ἄστον,

Ἄλλον τε θνείωται κτ' ἄλλον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφνίεον αἵματι φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβρωθῆα.

Εν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔπι φατῶν

Δώδεκα· παρ' ὀφείεσκον ὅππῃ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώ-
 πων

Οἵ τινες ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἢ φέροισιν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὐτε μάχοιτο

Ἀμφιτρωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτα ἔργα.

Σπύγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκται

Κυάνεα κτ' ἔνθα μελάνθησαν ἢ γῆραια.

Εν δ' οὐρανῷ ἀγέλαι χλοῦν ἔσαν ἡδὲ λεόντων,

Ες σφέας δερκομένων, κατεόντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν καὶ ὁμιληδὸν τίχες ἦσαν· ἐδένυ τῷ γε

Οὐδέτεροι τρέετ'· φέρον γε μὲν αὐχένας ἀμ-
 φω,

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἀπὸ

Δοιοὶ δ' ἀπυρράμενοι ψυχὰς κτ' δέ σφι κελαινὸν

Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένιας ἐξελεπόντες,
 Κεῖατ' τε θνείωντες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.
 Τοὶ δ' ἐπιμᾶλλον ἐχθρέαθην, κοπίοντε μάχεσθ',
 Ἀμφοτέροι, χλοῦναι τε σῦες, χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὕσμινη λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἀμφι αἶακτα, Δρύαντά τε, Πειριθόον τε,
 Ὀσπλέα τ', Εἰσαδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἀρηῶ,
 Θησέα τ' Αἰγιδίην, ὅππείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χερσὶν ἔχοντες.
 Κενταυροὶ δ' ἐτέρωθεν ἐναετίοι ἠγερέθοντο
 Ἀμφιμέγαν Πετρεῖον, ἠδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστήν.
 Ἀρκτον θ' Οὐρλόν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πρωκείδας, Περμῆδεά τε, Δρύαλόν τε.
 Ἀργύρεοι, χρύσεας ἐλάπας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε πτωαίεσσιν ὥσεί ζῶοι περ ἐόντες,
 Εὐχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρεγγῶν.
 Ἐν δ' Ἀρεῶ βλοσυροῖο παδῶκεες ἔπασσαν ἵπποι
 Χρῦστοι. ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρῳ ἔλιϑ' Ἀρης
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λῆεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικῶς, ὥσεί ζῶας ἐναρίζων.
 Δίφρῳ ἐμβεδεαῶς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε φόβῳ τε
 ἔπασσαν, ἴεμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν ᾗ Διὸς θυγάτηρ ἀγέλειη Τροτογῆρα,
 Τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχην ἐφέλασσε κορύσειν,
 Εὐχῶ ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσεῖν τε τρυφάλεια,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ὅππ' δ' ὠχέλο Φύλοπιν αἰνέω.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσῳ

Cruor distillabat in terrā. ipsi a. ceruicib. deiectis
lacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabatur, incensi ad pu-
gnandum,

Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo aut erat & pugna Lapitharum bellatorum,

Ceneum circa regem, Dryātemq; Pirithoumq;,

Hopleumq; Exadiūq; Phalerumq; Prolochūq;,

Mopsumq; Ampycidē, Titaresiū, nothū Martis,

Theseumque Ægeidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos con-

gregabantur

Circa magnum Petræum atq; Asbolū augurem,

Arctumq; Huriumq; nigrumq; pilis Mimātem,

Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atq; imperu pariter facto, perinde ac si viui essēt,

Lanceis atque abietibus cominus certabant,

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes sta-

bant equi

(Mars,

Aurei, & ibidē ipse quoque spoliator perniciosus

Mucronem in manibus habens, milites exhortās,

Sanguine cruentus, perinde atq; viuos spolians,

Currui insistens. iuxta autē Pauorque Metusque

Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidē autem & Iouis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam,

Ægidemque circum humeros: gradiebatur au-

tem in prælium sæuum.

(medio,

At erat in eo clypeo & imortaliū chorus, in cuius

Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latonæ filius

Aurea cithara. deorum a. sedes, purus Olympus. Ibi & forum, circum autem opulencia infinita, quasi in corona erat posita (cantum

Immortalium in certamine: Deæ a. incipiebant Musæ Pierides, canorum quiddā canētib. similes.

In eo a. & portus appulsu facilis immensū maris,

Rotundus factus erat liquefacto e stanno,

Inundanti similis: multi vero per medium ipsius

Delphines hac atq; illac ferebāt. piscib. inhiātes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis

Sedebat vir piscator obseruans: habebat autem

Piscium rete, proiecturo similis. (manibus

In eo autem erat & pulchricomē Danaes filius

eques Perseus,

(ratus ab illo:

Neq; qdē cōringēs clypeū pedib. neq; lōge sepa-

Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam

insistebat illi.

Ita. n. ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes a. habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus ni-

gra ensis pendebat,

Æreus de loro: ipse autē velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum eius tenebat caput sæui

monstri

(visu,

Gorgonis. circū ipsum a. pera ferebatur, mirum

Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ,

Auræ. sæua autem circum tempora regis (bēs,

Posita erat Orci galca noctis caliginem grauē ha-

Ipsc

Ἰμερόεν κιθάρηζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' αὖ γὰρ Ὀλύμπῳ·
 Ἐν δ' ἄγορῃ, πρὶ δ' ὄλβῳ ἀπείριτ' ἐστεφά-

νωτο

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγύμελπομέναις εἰκῆαι.
 Ἐν δὲ λιμνῇ εὖορμ' ἀμφομακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθχ κασιπτεροιο,
 Κλυζομένω ἵκελ'. πολλοὶ γὰρ μιν ἀμμέσων αὐτῶ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθιύεον ἰχθυόοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθιύων ἔλλοπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑποχάλκαιοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἦτο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημέν', εἶχε δ' ἔχειν χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, δισπῶν ἰσοκῶς.

Ἐν δ' ὧ ἡυκόμχ Δανάης τέκχς ἰπώοτα Περ-
 σεύς,

Οὗτ' ἄρ' Ὀπιφάυων σάκεος ποσὶν, ἔθ' ἐκὰς αὐτῶ
 Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσῆλκετο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμης πῦξε κλυτῆς Ἀμφιγυῆς
 Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ωμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον αἶορ ἔκειτ',
 Χάλκεον ἐκ τελαμώνος. ὁ δ' ὥς τε νόμ' ἐποτῶ.
 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρχ,
 Γοργῆς. ἀμφὶ δὲ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρῆ· θύσανοι δ' ἀκατηρεῦντο φαινοὶ
 Χρύσοι· δέην δ' ὡς κροτάφοισιν ἀνακλῖ
 Κεῖτ' Αἰδ' κινῶν, νυκτὲς ζόφον αἶνὸν ἔχουσαι.

Αὐτὰς δὲ σπύλοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικῶς
 Περσέως Δαναΐδης ἐπιπάνετ'. πῇ γ' μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπληγί τε καὶ ἔφατ' ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ὅππ' ἢ χλωρὴ ἀδάμασσι
 Βαίνουσέων ἰάχεσκε σάκῃ· μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγέως· ὅππ' ἢ ζώνησι δράκοντι
 Δοιῶ ἀπηρωεῦτ', ὅππ' ἢ κρυπτόν τε κάρηνα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τῶγε· μένει δ' ἐχάρασσαν ὁδόν τ' αἶ
 Λαγρία δερκομένῳ· ὅππ' ἢ δεινοῖσι καρλίωσι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμῆϊα τὰ χεῖ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ γ' πρᾶξουσιν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατ', πλέονες δ' ἐπὶ δῆρ' ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ γ' γυναικες εὐδμήτων ὅππ' ἢ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, καὶ δ' ἐδρύπηοντο παρειαῖς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίσιοι.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸς ἑσθῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀθροοὶ ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, αὐτὰς γ' ἱερίσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, πρὸς σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὐτὴ μάχην ἔχον, αἱ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λαοκῆς δ' ἐραβεῦσαι ὁδόν τ' αἶ,
 Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφνοί τε, ἄπληγοί τε,
 Δῆρ' ἔχον πρὸς πίπλοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἶμα μέλαν πύφν'· ὃν γ' πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπλοντα νέεσσαν, ἀμφὶ μὲν αὐτὰς
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δεκατέειν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἱ γ' φρένας εὖτ' ἐρέσαντο
 Αἶματ'

Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupiêtes ipsû apprehendere. in viridi a. adamãte.
 Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
 Acutû & tinnulum quippiã. in zonis a. dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, iraq; infrendebãt dentes,
 Crudele tuentes. supra sæua autem capita
 Gorgonû agitabatur magn⁹ terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi a. depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebant, plures autem etiam
 pugnam tenentes, (turribus
 Dimicabant. mulieres autem a bene constructis
 Æreû acutum clamabant, lacerabãturque genas,
 Viuis similes, opa inclyti Vulcani. (henderãt,
 Viri autē qui seniores erãt, & senectutem appre-
 Conferti extra portas ibant, sursumque dijs
 Manus tendebãt beatis, pro suis liberis (ipsos autē
 Metuentes. illi a. contra pugnam cõserebãt. post
 Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 Toruæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
 Certamen habebant de ijs qui cadebant. omnes
 enim cupiebant
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum for-
 te ceperant
 Iacentem vel cadentē recens saucium, ei quidem
 Inijciebant vngues magnos, anima que ad Or-
 cum abibat, (exatiassent
 Tartarum in frigidum. illę a. præcordia postquam
 F

Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant
post tergum: (rum ire,

Retro aut in tumultum & stragem festinabāt ire.

Clotho & Lachesis ipsis astabāt, atq; paulo minor

Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen

Alijs quidē prāstantiorq; erat, & æuo grādissima.

Omnes autem circa vnum virum pugnam acer-
bam instituerant. (succensentes,

Sæuoq; modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis

Inter se a. vngues manusq; audaces exequabant.

Iuxta a. & Caligo stabat, perustæ similis, & grauis,

Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,

Crassipes: longiq; vngues a manib. prominebāt.

Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex ge-
nis autem (tes stringēs

Cruor destillabat in terrā. ipsa a. terribiliter den-

Stabat, multusque pulvis constrauerat ei hume-
ros, (num.

Lachrymis humida. iuxta a. turrata ciuitas homi-

Auræ a. ipsam tenebāt superliminarib. adaptatæ

Septē portæ: hominesq; in voluptatib. & choreis

Oblectationem capiebant. Alij siquidem fabre-
facto in curru (tabatur.

Ducebant viro vxorē, multusq; hymenæus exci-

Et procul ab ardentib. facib⁹ fulgor resplēdebat,

In manibus famulorum. Mulieres autem venu-
state florentes

Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidē canoris tibijs emittebant cantum.

Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur
sonus. (bilem.

Illæ autem ad modulationē ducebāt chorū ama-

Inde

ἄματ' αὐδρομέα, τὸν μὲν ῥίππασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰῶσαι,
 Κλωθὰ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέεσσιν· ἡ μὲν ὑφίσ-
 σων,

Ἀτρεοπ' ἔπι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 τῶν γε μὲν ἀλλῶων προφερές τ' ἰὺ πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φῶϊ μάχῃ δριμύτιαν ἔθεντ.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Παρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει δῖοιο μυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρή, αὐσαλέη, λιμῶ καταπεπληγῆα,
 Γενοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρες αὖ ἐπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαί ῥέον, ἐκ δ' παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζε. ἡ δ' ἄπλητον σεσκευῖα
 Εἰσῆκει· πολλὰ δ' ἐκόνις κατενέωθεν ὤμους,
 Δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργ' πόλις ἄν-
 δρῶν.

Χρυσάαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις δῖαρυῖαι
 Ἐπὶ αὖ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερος ἐπ' ἀπλώης
 ἤεντ' αὐδρὶ γυναιῆα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώ-
 ρει.

Τῇ λε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δρυῶν. καὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλυῖα
 Πρόσθ' ἔπιον, τοῖσιν δ' χοροὶ πᾶλλοντες ἔποντ.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν σφίγγων ἴεσαν αὐδῶ
 Εξ ἀπαλῶν σμαμάτων, πρὶ δέ σφισιν ἄγρυπτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγῃων ἀναζον χορὸν ἱμερόεντα.

Ενθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῶ,
 Τοίγ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ,
 Τοίγ γε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκα-
 ς ⑤

Πρόσθ' ἔκινον πᾶσαν ἧ πόλιν θαλίσαι τε χοροί τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περπάροιτε πόλιν ⑥
 Νῶθ' ἱππῶν δ' ἰππιβάντες ἐθώμεν. οἱ δ' ἄροτῆρες
 Ἡρεκον χθόνα διὰ δ' ἰππολάδην ἧ χιτῶνας
 Εἰσάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαθὺ λήϊον· οἷ γε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κερωνιόωντα πέτηλα,
 Βελθόμενα σαχύων, ὥσεί Δημήτερ ⑦ ἀκτῶ·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλὸν ἀλωεύ·
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρειν ὑπὸ τευγητῆρων
 Λαγκυὸς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ὄρ-
 χων,

Βελθόμενων φύλλοισιν καὶ δρυγυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρειν. παρὰ δέ σφισιν
 ὄρχ ⑧

Χρύσεος ἴω, (κλυτὰ ἔργα παῖ Φρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμεν ⑨ φύλλοισι καὶ δρυγυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἔν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἕκας ⑩
 Βελθόμενος σαφυλῆσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷ γε μὲν ἐτράπειον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγρός ἥρειν
 Ἄνδρες θηροῦται, καὶ καρχαρόδοι κινέωντες,
 Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπ' ἀλύξαι.
 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆμον

Inde rursus ex alia parte iuuenes comessabantur ad fistulam,

Alij quidem cōtra ludentes saltatione & cantu,
 Alij a. contra ridentes, ante tibicinem a. singuli
 Præcedebāt, totamq; ciuitatē læticiæ, choreæq;
 Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra
 ciuitatem (autem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores
 Proscindebant terrā bonam, ornateque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, vbi
 alij quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,
 Grauida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebant
 arcem: (habentes:

Rursus alij vindemiabāt vineas, falces in manib.
 Alij autem in calathis ferebant a vindemiatori-
 bus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Grauidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabāt, iuxtaq; ipsos vitis
 Argentea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludūt ad tibicinē vnusquisq;
 Oneratus vnus, quæ ipsæ nigræ erant.

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij
 autem dimicabant (nabantur,

Pugnis, & luctando: alij vero alipedes lepores ve-
 Viri venatores, & ferratis dentib. canes duo ante
 Cupiētes assequi, illi a. cupiētes effugere. (ipsos,
 Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem,
 proque præmijs

. Certamen habebant & pugnam. bene iunctis autem in curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (eo resonabât.

Currus ferruminati, rotarūq; modioli, valde ex

Illi quidem igitur perpetuum habebât laborem, neque enim dum ipsis (tamen.

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebât cer-

Ipsis a. etiā propositus erat magnus tripus intra 2-

Aureus, inclyta opera prudētis Vulcani. (gonē,

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis. (autem

Totū a. cōtinebat clypeum variegatū. per ipsum

Cygni alitruolantes magnum clangebant, qui illic multi (bantur,

Natabât in summa aqua. iuxta autē pisces moue-

Mirum visu, etiā Ioui grauitonāti, cuius consilijs

Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumq;

Cōponēs manibus: quem quidē Iouis fortis filius

Iactabat facile: equestrem autē assiliit in currum

Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,

Leuiter ingrediens. huic a. auriga fortis Iolaus,

Bigis insistens regebat curuum currum.

Prope a. ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerva,

Atq; ipsos cōfirmans verbis volucris alloqueba-

Salute Lyngei progenies longe inclyti. (tur

Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat, (spoliare.

Cygnumque interficere, & inclyta arma eius de-

Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissimè populorum:

Postquam

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὖ πλεκέων δ' ἔπ' ἰδίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσσι ὠκέας ἵππους,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἔπ' ἑπικρατέοντα πέτοντο
 Ἀρμαλα καλλήεντ', ἔπ' ἡ πλῆμναι μέγ' αὐτέων.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων ἔχον πόνον· ἔδ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπ' ἰπποπόδη, ἀλλ' ἀκρίλον ἔχον ἄεθλον.
 Τοῖσι δ' καὶ προὔκειτ' μέγας τρίπ' ἐν πόνῳ ἀγῶ-
 νος,

Χρυσή, κλυτὰ ἔργα πείφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵπῳ ῥέει Ωκεανὸς πλῆθον πέποικώς·
 Πᾶν δ' ὁ σωεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τὸν

Κύννοι ἀερισπύται μεγάλ' ἤπνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἵχθυες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὶ βαρυκτύπῳ, ἔδ' ἄρ' Ἰφιδάμῃ
 Ἡφαίστος παρήειρε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἑπικρατέως· ἔπ' ἰππῶν δ' ἵππῳ δ' ἵππῳ,
 Εἴκελ' ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγυόχοιο,
 Κῆφ' ἀβιδάς. τῷ δ' Ἡνίοχ' ἑπικρατέος Ἰάλα
 Δίφρ' ἐπεμύθεα ἰθὺς ἐκκαμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχίμαλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας παρσύνεσ' ἔπειτα πειρόμενα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγγῆ γυνὴ τηλεκλειτῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτ' ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 σων,

Κύννον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἄλλο δέ σι τι ἔπ' ἐρέω μέγα φέρειτε λαῶν.

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ὦ ἀμέρσης.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὰ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖα,
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρμὴν ὀπιάντω δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκκος ὑπὲρ δαυδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς· ἐνθ' ἑτάμεν ὅξει χαλκῷ·
 Ἀψ' δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ ἐνύτοι αἴσιμόν ἐστι
 Οὐδ' ἵππως ἐλέειν, ἕτε κλυτὰ τεύχεα τοῖα.

Ὡς εἰποῦς' ἐς δίφρον ἐβήσας διὰ θεάων,
 Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εὐθυμένως· τότε δὴ ρα διόγητ' ὦ Ιόλα ὦ
 Σμερδαλέονθ' ἵπποισιν ἐκέλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀ-
 μοκλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κενόοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μὲν ὦ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Αἰγίῳ δ' αἰάσσεισάσα· πρὸς ὀνόμαζεν δὲ γαῖα·
 Τοὶ δ' ἄμυδ' ἀποχρόντ' ἵκελοι περὶ ἠὲ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἀρης ἀχέρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναστίαι ἀλλήλοισιν
 Ὄξεια χρέμισαν, πρὶ δὲ σφιν ἄγνυτ' ἡχώ.
 Τὸν πρῶτον προσέειπε βίη Ηρακλεΐη·
 Κύκνε πέπον, τί νυν ὧν ὀπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν οἵτε πόνου καὶ οἷζυ' ὦ ἰδριες εἰμέν;
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελεύθου
 Εἵκε παρέξ ἵεναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ες Κήρυκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δινώμετε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνας πρὸ βέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα εἶδ' αὖ καὶ
 αὐτός.

Τοῦ γὰρ ὀπῆεις παῖδα θεμισγενόω κυανῶπι.

Postquam igitur Cygnum dulci quo spoliaueris,
 Illū quidē tū eodē loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominum pestem Martem accedentem
 Vbi nudatum clypeo variegato obseruans,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalib. manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem a com-
 minatione *(per campū:*

Leuiter ferebant celerem currū, puluerē cientes
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis
 Minerva, *(tellus.*

Ægide concussa. ingemiscebat a. circumquaque
 Illi autem pariter procedebant, similes igni siue
 procellæ, *(more.*

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis cla-
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuerē, circaque ipsos reuerberaba-
 tur sonus.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignaue, cur cōtra nos tenetis veloces e-
 Viros qui laboris & erūnē experti sumus? (quos,
 Ad diuersum tene currū bene politum, atq; e via
 Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter &
 maiestate *♦ (ipse.*

Trachini antistat. Tu v. satis admodum scis etiā
 Eius enim cōnubio tenes filiam Themistonoen
 nigroculam.

O ignaue, nō. n. tibi neq; Mars mortis exitiū (dos
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellā-
 Iā ipsum quidē aio ante quoq; aliquoties piculū
 Hastæ nostræ, quādo pro Pylo arenoso (fecisse
 Aduersus stetit mihi pugnā insatiabiliter optans.
 Ter si quidē mea hasta percussus sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi fe-
 mur eius, (foravi.

Totis animis festinās, magnumq; illius clypeū p-
 Pronus autem in pulueribus humi prostratus ce-
 cidit hastæ impetu,

Vbi etiā ignominia affectus inter imortales fuit,
 Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam
 curabat, (equos,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum
 Actunc a bene compactis bigis desilierunt cele-
 riter in terram,

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Aurigæ a. propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis a. irrudentib. sonitu pedū cōcitata est lata ter-
 Vr autem ab alto vertice montis magni (ra.

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multræque quercus, multæ item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentib. donēc in campū perueniāt:

Ita & illi in se mutuo ruebant cū magno clāgore:

Tota a. Myrmidonum ciuitas celebrisq; Iaolcus,

Arneq; & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce vtriusque valde resonabant. Illi autem
 cum clamore (rius Iupiter,

Mirādo cōgressi sunt. magnū a. intonuit consilia-
 Eta

Ω πίπῃ, ἡ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῶ
 Ἀρκέσθ', εἰ δὴ νῶϊ στωισόμεθα πολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ εἰ Φημί καὶ ἄλλοτε πῆρθε ἰὺ αἶ
 Εὔχεσθ' ἡμετέρῃς, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃς ἡμαρτόεντ'
 Ἀντίθε' ἔσθ' ἐμῆο, μάχης ἄμολον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἡρεῖσά τ' ἰαίη,
 Οὐταμένῃς σάκεσθ' ἃ τ' ἵ τέτρατον, ἤλασσε μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, Διὰ δ' ἵ μέγα σάκκος ἄραξαι.
 Πρὶν δ' ἐν κονίεσσι χαμῶ πέσεν Εὔχεσθ' ὀρμή.
 Ἐνθά κ' ἐδὴ λωβήτης ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρ εἰς βροτῶντα.
 Ως ἔφατ'· ἔσθ' ἄρα Κύκν' ἐϋμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ δ' ὅπι πτόμεν' ἐχέμεν ἐρυσσάρματα ἴππους.
 Δὴ τότε ἀπ' Ὀπλεείων δίφρων θόρον αἰψ' ὅπι
 γαῖαν

Παιῖς τε Διὸς μεγάλα καὶ ἐνυαλίῳ ἀνακλίσθαι.
 Ἡνίοχοι δ' ἔπλεον ἔλασσαν καλλιτέριχας ἴππους·
 Τῶν δ' ὑποσδόμενων κανάχιζε πόσ' ὄρεϊα χθῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεσθ' ἐπὶ μέγαλοιο
 Πέτραν δ' ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δ' ἐπέσῃσι,
 Πολλὰ δ' ὄρνυς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεῦκη,
 Αἰγῆροι τε τανύρροιζοι ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰς πεδῖον δ' ἀφίκωνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσαι δ' Μυρμιδόνων τε πόλεις κλέτῃ τ' Ἰαωλῆς
 Ἀρνητ' ἢ δ' Ἐλίκη, Ἀνθηά τε ποιήεσθαι
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θισπεσίῳ σπύισαν. μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα Ζεὺς,

Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἑρπύλλων ψιλάδας βάλεν αἵμα-
τόεσσας,

Σῆμα πιδεῖς πολέμοιο ἑὼν μεγαθυροῖσι παυδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεσσι χαλεπὸς περὶ δέσσαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρώτης, θήρ δέ τε λακὸν ὀδόντα
Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς ᾗ περὶ σῶμα ματιχόωνι
Λείβεσθαι, ὅσπερ οἱ περὶ λαμπερόωνι εἰκτύν,
Ορθας δ' ἐν λοφίῃ φείσσει τείχας ἀμφί τε δόρυ.
Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπποῖσιν ἵκετο δὶ φρεσ.
Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέει τέτιξ
Οἷος ἐφειζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
Ἀρχεσθαι, ὥς τε πόσις καὶ βρώσις θήλυς ἔερση.
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χεῖρ' αὐδῶν
Ἰδεῖ ἐν αἰνοπαίτῳ, ὅππότε χροῶς Σείριος ἄζει.
Τῇ μ' ὅθ' ἐν κέγχροισι περὶ γλῶχες τελεθῶσι
Τῆς τε θέρους ἀπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ἄρ' ἔτι μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυγμαθὸς ὀρώρει.
Ὡς ᾗ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοισι κατέοντες, ὅττι σφέας ὀρμήσωσι,
Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἄρα βόας δ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυποὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μετὰ λακλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃ ἐλάφοιο
Πάνος, ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰὼ ἀπαυανδρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεσθαι ἄλλα
Χώρα αἰδρὸς ἐών· οἱ δ' ὅτ' ἀλεῖως ἐνόησαν,

Εὐρυμύ-

Et a cœlo guttas demisit sanguinolentas,
 Signū id ponens bello, suo multū cōfidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad
 pugnandum (tem

Cum viris venatoribus, acuitque candidum den-
 Per obliquū actus, spuma autē circa os mandenti
 Destillat: oculiq; ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis a. in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando a. viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus fœmineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram
 fundit vocem

Æstu in grauissimo, quādo corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum vix acerbæ colorem
 mutant, (laborem.

Qualia Bacchus dedit hominibus in læticiam &
 Eo tempore pugnabāt, multus a. tumultus exci-
 Ut autē leones duo, pro occisa cerua (tabatur.
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sequusque inter ipsos rugitus, strepitusque exori-
 tur dentium:

Atq; ut vultures incuruis vnguibus repādi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissa: ipse a. vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduer-
 terunt,

Certatimq; pro ea pugnā acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cū clamore cōtra se mutuo irruerūt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo & cream hastam adegit,
 Neq; tamē perrupit æs: defendebāt .n. dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ.
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, ambosque detondit tendones
 Homicida lancea. magnū .n. robur incidere viri.
 Cecidit a. veluti cū quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant ar-
 ma variegata ære. (filius.

Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus
 Ipse autem occisorem hominum Martem accen-
 dentem observans,

Sæuum videns oculis, vt leo corpus forte nactus,
 Quiq; admodum accurate pelle validis vnguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur cor,
 Accæsis intuens oculis sæuum quiddam, costas-
 que & humeros

Cauda flagellās, pedib. fodit, neq; quisquā ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens prope ire, neq; pu-
 gnare. (more

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis cla-
 Cōtra Martē stetit, in præcordijs audaciā augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtriq; a. cum clamore alter alterum inuaserunt.
 Vt a. quādo a magno rupes cacumine præcipitās,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorque

Venit

Εοσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύτως ἔθεντο·
 ὧς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνῳ μὲν ὑπερμένεῳ Διὸς υἱὸν
 Κτηνέμεναι μεμαῶς αἰκεί ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν ἔρυτο δ' ὄνυχ' αἰετοῦ.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δ' ἔβη Ἡρακλεΐη,
 Μεσσηγύς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδ' ἔγχρ' ἱμακρῶ
 Λυχένα θυμωθέντα θοῶς ὑπένερθε χυθείς·
 Ἡλκ' Ὀπικρατίας· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόνῳ μελίη· μέγα γὰρ δένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἡλπε δ' ὥς ὅτε πῖς δρυὶς ἤρπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίσσας πωληγεῖσαι Διὸς ψολόεντι κεραυνῶ·
 ὧς ἔριπ' ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδι' υἱός·
 Αὐτὸς δ' ἐβροτολοιγὸν Ἀρην Ὀπτιόντι δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσοισι, Λέων ὡς σώματι κύρσας,
 Ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν
 Σχίσας ὀπίσθ' ἔκτανε μελίφρονι θυμῷ ἀπὸ πύργου·
 Ἐμμένεως δ' ἄρα τῶν κελαϊνὸν πῖμα λαπατῇ ἤτηρ·
 Γλαυκιόων δ' ὅσοις δεινὸν, πλάσας τε καὶ ὄμους
 Οὐρῇ μασιόων, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖ' ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκέρητ' αὐτῆς
 Ἀντί' ἔστη Ἀρη, ἐνὶ φρεσὶ θάρσ' αἰέζων,
 Εοσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν' κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 ὧς δ' ὅτ' ἀπαυ' ἐμεγάλ' ἐπέτρεπε πρηνῶν ὄρεσσιν,
 Μακρὰ δ' Ὀπτιθρῶσκα κυλίνδετο, ἢ δέ τε ἤχη

Ερχεταί ἐμμεμαῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 ἡ ψῆλός, τῷ δὴ συνενείκετα, ἔνθα μιν ἴαχε·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροσάρμαλ' ἔλι' Ἀρης
 κεκληγὼς ἐπόρυσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ἰστέδειο.
 Αὐτὰρ Αἰθιωαῖη κόρυς Διὸς αἰγιόχοιο
 ἀντήν ἤλθεν Ἀρης, ἐρεμνὺ αἰγίδ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ἰστέδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄρες ἴπτιχε μὲν κρατερόν κ' ἡσάρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν δ' αὖτε κλυτὰ τεύχεα δύσσει.
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' αὐτὶ ἴσασ' ἐμῆιο.
 ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ παῖθ' Ἀρεως μεγαλήτορα θυ-
 μόν.

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 καρπαλίμως ἐπόρυσε βίη Ἡρακληεή,
 κακτάμεναι μεμαώς· κ' ἔμβαλε χάλκειον ἔγχος,
 σπερχνόν, εὐδ' παῖδος κατέον πέρι τιθνεῖωτ',
 ἐν σάκει· μεγάλῳ δ' αὖτε γλαυκῶπις Αἰθιῶη
 ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεζαμένη δ' αὖτε διφρε.
 Δρμυδ' Ἀρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσάμενος δ' αὖτε ὀξὺ,
 εἰσὺτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι. τὸν δ' ἴπτιόντα
 ἀμφιτρωνιάδης δόνης ἀκώρητ' αὐτῆς,
 μῆρὸν γυμνωθέντα σάκεος ἰστέδαυδαλέοιο,
 οὐτ' αὖτε ἴπτικρατίως· διὰ δὲ μέγα σάκεος ἄραξεν,
 ἀδρατινωμήσας, ἴπτι' ἡ χθονὶ κάβαλε μέσση.
 τῷ δ' αὖτε φόβος, κ' αὖτε δ' αὖτε εὐτρεσχόν ἄρμα κ' ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἔγχους, καὶ δ' αὖτε χθονὸς εὐρυοδείης
 εἰς διφρον θῆκαν πολυδαίδαλον. αἰψὰ δ' ἴπτιοντα

Venit subito ingens, collis, autem ipsi obuius fit.
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, pernicio-
 sus Mars

(exceptit.

Vociferans irruit, ille autem prompte venientem
 Porro Minerua filia Iouis ægida tenentis

Obuiâ venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua autem toræ intuens, verbis volucris al-
 locuta est:

(ctas.

Mars inhibe animos ingentes, & manus inui-
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,

Hercule occiso, Iouis magnanimo filio. (mihi.

Sed age, desiste a pugna, neque aduersus steteris

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi
 animo:

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrâs,

Celeriter inuasit vim Herculeam,

Occidere festinans. & coniecit æratam hastam

Acriter, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul cæssa Minerua,

Hastæ impetum auertit, manu deflectens a curru.

Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoq;

gladio acuto

(cedentem

Irruit contra Herculem magnanimum. at illū ac-

Amphitryoniades, sæuo insatiabilis clamore,

Femore clypeo sub variegato

Vulnerauit valide, magnumq; traiecit clypeum

Hasta vibrâs. in terra a. prostrauit media Martem.

At illi Pauor & Metus agilem currum, & equos

Adegerunt celeriter propius, & a terra habente

latas vias

(riter

In currum posuerunt variegatum, atq; inde cele-

Equos flagellis impulerūt, veneruntq; in altū O-
 Filius a. Alcmenæ & gloriosus Iolaus, (lympū.
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris de-
 tractis,

Reuertebantur. moxque exinde ad ciuitatem
 Trachiniam venerunt,

Equis velocibus. At cæsijs oculis Minerva

Peruenit in Olympum magnū, & domus patris.

Cygnū a. cōtra Ceyx sepeliuit, & populus infini-

Qui prope ciuitatē habitant inclyti regis, (tus,

Anten, Myrmidonumque ciuitatem, celebrem-
 que Iolcum, (pulus,

Arnenque & Helicē. multus a. cōgregabatur po-

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.

Sed illius sepulchrum & monumentum obscu-
 rum reddidit Anaurus,

Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo

Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas he-
 catombas

Quicumque portaret Delphos, cum vi spoliabat
 infidiatus.

ARGV.

Ἰπποῦς μασιπέτῳ, ἴκοντ' ἢ μακρὸν Ὀλυμπῷ.
 Τὶος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάμις Ὀϊάδα
 Κύκνον σκυλεύσασσας ἀπ' ὤμων τόλχεα καλά
 Νίσسونτ'· αἴψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν ἴ-
 κοντο

Ἰπποῖς ὠκυπόδεςσιν, ἀπαρ γλαυκῶπις Ἀθηνῶν
 Εξίκετ' ἄλμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κηϋξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγύς ναῶν πόλιν κλειτὴ βασιλῆϊ,
 Ἀντίω, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλ-
 κήν,

Ἀρνέω τ' ἢ δ' Ἑλίκῳ πολλὸς δ' ἠγέρετ' λαὸς,
 Τιμῶντες Κηϋκα Φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφῳ καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
 Ομβρῶ χειμερίῳ πλήθων, τῷ γάρ μιν Ἀπόλλων
 Ληϊοδὴς ἠΰωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατ' ἔμβαε
 ὅς τις ἄγχι Πυθῶϊδε, βίη σύλασκε δοκίμων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΗΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ στρατεύσαντες Ἰπὶ ταῖς ἡλεκτρεύουσιν
 βῆς, ἀνείλοντες τῆς ἀλκμήνης ἀδελφῆς, τῶν
 θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένων. τῇ ἁμφιτρεύου-
 σι βελομένῃ αὐτῇ σωελθεῖν, καὶ πρότερον αὐτῇ ὑπὶ-
 χεῖν, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται
 πμωρίαν ὃν Ἰπὶ στρατίσας, αἰεῖλεν αὐτῆς. κατὰ
 τῇ πλὴν αὐτῇ νύκτι σπυέρονται αὐτῇ ἁμφάτεροι, ὃ
 τε Ζεὺς καὶ ὁ ἁμφιτρεύων· ὁ μὲν ἐκ τῆς πολέμου ὑπο-
 σπείρας, Ζεὺς δὲ βεληθεὶς τῆς ἀνθρώποις βοηθὸν γη-
 νῆσαι. ἢ δὲ κύβη, ἐκ μὲν ἁμφιτρεύουσιν ἱφικλέα, ἐκ
 δὲ διὸς ἡρακλέα. ὃς καὶ Ἰπὶ κύκνον ἄρεσιν ὕον, ἡνίο-
 χον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται ὃς τῆς ταῖς δεκάδας ἁ-
 γονίας εἰς πυθῶν, πειεσύλα. σκεπαθεὶς οὐκ ἠφαι-
 στευκίῳ ἀσπίδι, πρόσφιν εἰς τραχίνα πρὸς κήρυκα.
 συμβαλὼν δὲ τῷ κύκνῳ, αὐτὸν μὲν αἰαρεῖ· τὸν δὲ ἄ-
 ρην ὑπεραπίζοντα τῇ ἡμῇ, καὶ μὴρὸν περὶ σκέ-

καὶ ἔτιως ἔρχεται πρὸς κήρυκα. ἢν δὲ ὁ

κύκνος, γαμβρὸς κήρυκος,

Ἰπὶ θυγατρὶ θεμι-

σινόμῃ.

ARGUMENTVM SCVTI.

TAPHII militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmenæ fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autem volente ipsi coire, non prius ei promisit, quam de fratricidis poenas sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi vtrique, Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuerfus, Iupiter autem volens hominibus auxiliatorem generare. Illa vero parit ex Amphitryone quidem Iphiclem, ex Ioue autem Herculem: qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredabatur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusque cum Cygno, ipsum quidem interemit: Martem vero scuto defendentem filium, in crute vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis ob filiam Themistonomen.

DE EODEM SCVTO.

H V I V s Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur vsque ad versum 50, & 200. Suspicatus est autem Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homericum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin reprehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod Iolaus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Iridem & Stesichorus dicit Hesiodi esse hoc poema.

F I N I S.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΗΣ Ασπίδος ἡ δέχνη ἐν τῷ δὲ καταλόγῳ φέ-
 ρεται μέχρι σίχων ν' κ' σ'. ὑπὸ πλάκει τῇ δέ-
 σφάνης, ἔχ' ὁ κωμικός, ἀλλὰ πρὶς ἑπ' ὅ γ' ἡραμμα-
 τικός, ὡς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡσιόδῳ, ἀλλ' ἐπὶ τινὲς
 τῷ ὁμηρικῷ ἀσπίδα μιμήσασθαι περαιομένου.
 μεγακλῆς τῇ ὁ ἀθλευαῖ ὅ γ' ἡσιόδῳ μὲν οἶδε τὸ ποίημα·
 ἄλλως τῇ δ' ἡπιτιμᾷ τῷ ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ. Φησί,
 ποιεῖν ἡφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα παρέ-
 χοντα. ἀπολλῶνι τῇ ὁ ῥόδι τῇ ἐν τῷ γ' Φησὶν αὐτὸ
 εἶναι, ἔκ τε τῆς χαρὰς τῆς τῇ, καὶ ἐκ τῆς τὸν ἰόλαον
 ἐν τῷ καταλόγῳ εἶρ' ἰσκειν, ἡνιοχοῦντα τῷ
 ἡρακλεῖ. ὡσαύτως τῇ κ' σ' ἡσιόχορος φη-
 σιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίη-
 μα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ-

γενία.

HESIODI ASCRAEI

DEORVM GENE-

ratio.

HESIODI ASCRAEI

DE ORVM GENE-

ratio.

MVsas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, ma-
gnumque diuinumque:

Et circa fontem nigram pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnij,
Atque ablutæ tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olmæo ſacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterq; trepudiarūt pedib.
Inde concitata, velatæ aere multo
Nocturnę incedebāt, perpulchram vocem emit-
tentes, (Iunonem

Celebrātes Iouemq; ægida tenentē, & venerandā
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iouis, cæruleos oculos ha-
bentem Mineruam: (dentem,

Auguremq; Apollinem, & Dianam ſagittis gau-
Atq; Neptunū terrā cōtinentem, terræ motorē:
Et Themis venerādam, & nigris oculis Venerē,
Hebēq; aurea corona decorā, formosāq; Dionē,
Auroramq; Solemq; magnū, ſplēdidamq; Lunā,
Latonamq;, Iapetumq;, ac Saturnū verſipellem,
Terramq;, Oceanumq; vaſtum, & Noctē atram,
Aliorumque immortalium ſacrum genus ſem-
per exiſtentium:

Quę olim Heſiodū pulchrum docuerūt carmen,
Agnos paſcentem Heliconē ſub diuino.

Hoc autē me primum deæ ſermone cōpellarunt,
Muſa

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ

γονία.

Μουσιάν Ελικωνιάδων δ' ἐρχώμεθ' αἰεὶ δειν,
 Αἴθ' Ελικῶντος ἔχουσιν ὄρος μέγα πρὸς Ζαθέον πε.
 Καί πε πρὸς κρῆν' ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ορχειῶται, καὶ βωμὸν ἐριθενέ^Θ Κρονίων^Θ.
 Καί πε λοεσσάμεναι τέρενα χρῶα Περμησσοῖο,
 Ἡ Ἰππεκρῆης, ἡ Ολμειῶς Ζαθέιο,
 Ἀκροτάτῳ Ελικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντ'
 Καλὰς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντ' δὲ προσὶν.
 Ἐνθεν δότορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἤερε πολλῇ,
 Ἐννύχια σῆχον, πρὸς καλλία ὄσαν ἰεῖσσι,
 Τμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαῖοχον, ἐννοσίγαιον,
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλὴν τε Διώνην,
 Ἡώ τ', Ἥελιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἀητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ' Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆ^Θ αἰὲν ὄντων.
 Αἰνύποδ' Ἡσίοδον καλῶ ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,
 Ἀρνας ποιμαίνοντ' Ελικῶν^Θ ὑπὸ Ζαθέιο.
 Τόνδε δέ με πρῶπις θεαὶ πρὸς μῦθον εἶπαν,

Μῆσσι Ολυμπιάδες κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέξαν ἐτόμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς δρεπέπται·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, θάφνης ἐρμηλέεσσι ὄζον,
 Δρέψασθαι θητόν· ἐνέπλωσαν δέ μοι αὐδῶν
 Θείων, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶ τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆρ' αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεΐδην.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα πρὶ δρυὶ ἢ πρὶ πέτρῳ;
 Ἴ· Τῶν Μυσῶν δέχώμεθα, πατρὶ Διὶ πατρὶ
 Τμνεῦσαι, τέρπουσι μέλαιν νόον ἐντὶς Ολύμπῃ,
 Εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶ τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάμας ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σμαμάτων ἡδέα· γιγᾶ δέ τι δώματα πατρὸς
 Ζεῦος ἐργιδούπιο, θεῶν ὅππ' λειροέοση
 Σκιδαμένη· ἥ χ' εἰς κάρη νιφόντ' Ολύμπῃ,
 Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰῆσαι,
 Θεῶν γῆρ' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῆ,
 Ἐξ δρεχῆς ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπ' κλιν,
 Οἷ τ' ἐκ τῶν ἐγρόντ' θεοί, δωτῆρες ἑάων.
 Δεῦτερον αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατέρ' ἡ δὲ καὶ αἰδρωῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρπατός ἐστι θεῶν, κράττε μέγιστ'·
 Αὐθις δ' αἰθρῶν τε γῆος κρατερῶν τε γιγάντων
 Τμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὶς Ολύμπῃ,
 Μῆσσι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Musæ Olympiades filiaꝝ Iouis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra,
ventres solum.

Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiaꝝ Iouis magni veridicaꝝ,
Et mihi sceptrū dederūt, lauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandū. inspirarunt aut mihi vocem
Diuinam, ita vt audirem tam futura quam præte-
rita: (ternorum,

Et me iubebāt celebrare beatorum genus sempi-
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petrā?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectāt magnum animū in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Voce cōcordantes. illarū vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iouis, valde tonantis, dearum voce a suavi
Dispersa: resonat vero vertex niuosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vo-
cem emittentes, (tilena,

Deorū genus venerandū in primis celebrāt can-
Ab exordio; quos Tellus & Cælū latū genuerūt,
Quiq; ex his prognati sunt dij, datores bonorum.
Secundo rursū Iouem, deorum patrem atque
etiam viroꝝ,

Incipientesque canunt deæ, & finiunt carmen,
Quā sit præstātissim⁹ deorū, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
Celebrantes, oblectāt Iouis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiaꝝ Iouis ægida habentis:

Quas in Pieria Saturnio reperit patri mixta
Maemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Obliuionemque malorum, & solatium curarum.
Nouem .n. ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalib. sacrum lectum conscendens.
Sed cum iam annus exactus, circumuoluta vero
essent tempora (essent,
Mensium decrescantium, diesq; multi transacti
Ipsa peperit nouem filias tocordes, quib. carmen
Curæ est, in pectorib. securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice niuosi cæli:
Vbi ipsis splendidi que chori, & ædes pulchræ.
Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant,
In conuiujs: amabilem autem per os vocem
emittentes
Canunt, omniumq; leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pul-
chra (atra
Immortali cantilena, vndiq; vero resonabat terra
Canentibus hymnos: iucundus vero a pedibus
strepitus excitabatur
Euntium ad patrem suum. ille autem in cælo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Visuperato patre Saturno: bene autem singula
Immortalib. disposuit simul, & induxit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes
Nouem filia magno e Ioue progeneræ:
Clioq; Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneq;
Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Vraniaque,
Calliopeq;: hæc autem excellentissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcum.

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι.
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Εὐβοΐης μεδέεσσαι,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Εννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσχετ' μηκέτι Ζεὺς,
 Νέσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος ἐσσαναθάινων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν αὐτὸς ἦν, πρὶ δ' ἔτραπευ ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, πρὶ δ' ἡμάτε' πόλλ' ἔτελέετο,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κύρας ὁμόφρονας, ἦσιν αἰοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδεά θυμὸν ἐχέουσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ολύμπου,
 Ενθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάρεις καὶ ἱμερῶ' οἰκὲ' ἔχουσιν
 Εν θαλίσῃ· ἐρατὴν δ' αἰεὶ σῶμα ὄσσαν ἰῆσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦγεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰῆσαι.
 Αἱ τὰτ' ἴσαν πρὸς Ολύμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· πρὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Τμνεύουσαι, ἐρατὸς δ' ποδῶν ὑπὸ δ' ἄπ' ὁρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρανώ' ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἢ δ' αἰετὰ λόντα κεραυνὸν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάταις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσται αἶειδον, οὐλύμπα δώματ' ἔχουσαι
 Εννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε.
 Τερψιχόρη τ', Ερατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἣ δ' ὅτε φερεσάτη ἐστὶν ἀπιστέων.
 Ἡ δ' βασιλεύουσιν ἅμ' αἰθεροῖσιν ὀπηδεῖ.

Ὅτινα τιμήσουσι Διὸς κῆραι μεγάλοι,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διατρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ὅππῃ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἀοιδῶν,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἔκ σῶματι ῥέει μείλιχα· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 Παιῖτες ἐς αὐτὸν ὀρώσιν· ἀλακρίνοισι θέμισας
 ἰδέησι δίκησι· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα τέκε· ὅππιστα μένως κατέπασι.
 Τοιῦνε καὶ γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐδέ κα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τρεοπαῖεργα τελεῦσι
 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μείλιχῃ, μὲν δὲ πρὸ πρὸ ἀγρομένοισιν,
 Οἷα τοι Μυσίων ἱερὴ δόσις αὐθράπαισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσίων καὶ ἐκ ἐκὼν Ἀπὸλλων·
 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ὅππῃ χθονὰ καὶ κίχραρται·
 Ἐκ δ' Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὅλβιος ἄνθρωπος Μῦσῃ
 φιλεῶνται· γλυκερὴ οἳ δὲ σῶματι ῥέει αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀκαχήμεν· αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μυσίων θεράπων κλεία πατέρων αὐθράπων
 τιμήσῃ, μάκαρες τε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὅππῃ λήθεται, ἐδέπκηδεων
 μέμνηται· ταχέως δ' ἀπέρτερα πεδῶρα θείων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαι ἀοιδῶν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆ· αἰὲν ἔόντων,
 Οἳ γῆς ἐξεχέοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστράεντ·
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, αὖς δ' ἀλμυρὰς ἔττειφι Πάν-
 τ·

Quemcunq; honoraturę sunt Iouis filię magni,
In lucem editumque aspexerint a Ioue nutrito-
rum regum; (tilenam,

Huic quidem super linguā dulcem fundunt can-
Huius verba ex ore fluunt blāda; cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
Rectis iudicijs, hic autem tuto *canteque* loquens,
Statim etiā magnam cōtentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras resti-
Facile, mollibus alloquentes verbis. (tuunt

Incedentem vero per vrbē, veluti deum, placant
Reuerentia blāda: eminet v. inter ipsos cōgrega-
Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Ioue v. reges. ille v. beatus, quemcunq; Musę
Amant; suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolo-
re faucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
Musarū famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebrauerit, beatosq; deos qui Olym-
pum incolunt;

Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quic-
quam dolorum

Meminit: cito. n. deflexerunt eū alio dona dearū.
Saluete natę Iouis, date v. amabilem cantilenam,
Celebrate quoq; immortalium diuinum genus,
semper existentium,

Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Nocteq; caliginosa, quosq; salsus nutrit Pôtus

Dicite insuper, vt primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
 Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Vtq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint,
 Atque quomodo primum multis implicitum
 Iphæris tenuerint cœlum. (rantes

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabi-
 Ab initio: & dicite quodnā primum fuerit illorū.
 Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta
 semper

Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartaraq; tenebrososa in recessu terræ spaciosa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immorta-
 les deos, (minum
 Soluens euras, & omnium deorū, omniumq; ho-
 Domat in pectorib. animum, & prudēs cōsiliū.
 Ex Chao vero Erebusq;, nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noëte porro Ætherq; & Dies prognati sunt:
 Quos peperit vbi cōcepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
 Cœlū stellis ornatum, vt ipsam totam obtegar,
 Vtq; esset beatis dijs sedes tuta semper: (luncas
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas spe-
 Nympharum, quæ habitāt per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugiferū pelagus peperit æstu furēs,
 Pontum absque amore suauī. cæterum deinde
 Cœlo concumbens, peperit Oceanum profun-
 dos vortices habentem,

Cœumq;, Creumq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheāq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœben-

Εἶπατε δὲ ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γήνοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντ' ὁ ἀπείρατος αἰδμαλιθίων,
 Ἀστράτε λαμπετῶντα, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερῆεν,
 Οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγήνοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφεν' ὁ δάσσαντ', καὶ ὡς ἡμᾶς διέλοντ',
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολυπύχον ἔχον Ὀλύμπιν.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γήρετ' αὐτῶν.
 Ἡτοίμην πρῶτα Χά' ὁ γήρετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερν', πάντων ἐδ' ὁ ἀσφαλὲς αἰὲς
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῳ
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἡ δὲ Ἐρ' ὅς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσι νόον καὶ ὀπίφρονα βελήν.
 Ἐκ Χάεος δὲ Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγγήνοιο.
 Νυκτὺς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγγήοντ',
 Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει Φιλότῃ μιγείσασα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν πᾶσι πᾶντα καλύπῃσι,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἐδ' ὁ ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γαῖατο δὲ ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐσαύλας
 Νυμφέων, αἰναίεσιν ἀν' ἔρεα βηοσθέντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγ' ὁ τέκεν αἰδμαλιθίων.
 Πόντον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφιμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖοντε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε

Φαίδιω τε χρυσοστόφανον, Τηθύϊ τ' ἐρατήν τε.
 Τούς ᾗ μέθ' ὀπλόπετος γυνὴ Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Δεινότατ' ὅ παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκήα.
 Γαίνα τε δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἤτορ ἔχοντας,
 Βρόντιω τε, Στερόπλιω τε, καὶ Ἀργίῳ ἀεμμόθυμον,
 Οἱ δ' αὖ βροντῶν τ' ἔδασσαν, πῦξ αἰ τε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἄρ' αὖ τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μὲν δ' αὖ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτ' μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπ' ὠνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίον
 Κυκλατερῆς ὀφθαλμὸς ἔφ' ἐνέκειτ' μετώπῳ.
 Ἰαχὺς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγχεοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, σὺν ὀνομασθῆναι,
 Κότῃος τε, Βριαρείως τε, Γύγης δ', ὑπὲρ ἅπανα τέχνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
 Ἀπλάσιοι, κεφαλὰ δ' ἑκάστω πεντήκοντα.
 Εἰς ὤμων ἐπέφυκαν, ὅππῃ τι βαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἰαχὺς δ' αὖ ἀπλάτ', κρατερή, μεγάλῃ δ' ὅππῃ εἶδεν.
 Οἶσσι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγχεοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθητο τοκή.
 Εἰς δ' ἄρχῃς καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένετο,
 Πάντας ἀπακρύψασκε, καὶ εἰς φάσκει σὺν αἰήσκει.
 Γαίης ἐκ κοίτης καὶ κακῶ δ' ἐπ' ἐτέρπετο ἔργα
 Οὐρανός, ἡ δ' αὖ ἐν τὸς σπινθῆρας. Γαῖα πελώρη,
 Στήνομένη· δολίῳ δ' ἐκάλει ἐπὶ φράσασα τέχνῃ.
 Αἰψὰ δ' ἐπείσασα γένετο πολὺν ἀδάμαντα,
 Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπὶ φράδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ἰαροσύνασσε, φίλον τετιμημένη ἦτορ.

Παῖδες

Phæbenque aurea corona insignem, Tethynque
amabilem. (vafet,

Hos vero post natu minimus natus est Saturnus
Acertimus inter liberos. floridum autem odio
profequebatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes,
Brontenque, Steropenque, & Argen forti ani-
mo præditum:

Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt ful-

Qui sane per alia dijs similes erant, (men.

Vnus vero oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero cognomēto erāt, eo quod ipforū
Circularis oculus vnicus inerat fronti:

Roburq; & vires, & molimina erāt in operibus.

Alij deinde e Tellure & Cælo prognati sunt

Tres filij magni, & præualidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusq; Gygesq; superba proles.

Quorū centū quidē manus ab humeris manabāt,

Inaccesse: capita vero vniciue quinquaginta

Ex humeris prognata erant, super robustos artus.

Robur aut immensum, validū, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sūt,

Potentissimi filiorum, suo v. infensi erāt parenti

Ab initio. & horum quidem vt quisque primum

nascebatur,

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,

Terræ in latebris: malo autē oblectabatur opere

Cælum. ipsa v. intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam v. malamq; excogitauit artem.

Statim vero cum procreasset genus cani ferri,

Fabricauit magnā falcem: edixit v. charis liberis.

Dixit aut animum addens, charo mærens corde

Filij mei & patris nefarij, si volueritis

Parere, patris malam vlciscemur contumeliam

Vestri. prior enim sæua machinatus est opera.

Sic dixit. illos vero omnes inuasit metus, neq;
quispiam illorum (nus versurus

Locutus est. cōfirmato animo tādē magn° Satur-

E contra verbis compellauit matrem castam:

Mater. ego certe hoc in me recipiens peragam

Facinus. patrem enim inauspicatam nihil curo

Nostrum. prior enim sæua meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem valde animo Tellus
ingens: (romanui

Collocauit aut ipsam celās in insidijs: indidit ve-

Falcem asperis dentib. dolo aut instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Cæ-

lum, vndique vero Telluri

Cupiens amorē imminebat, & sane extentum est

Passim: ex insidijs autem filius petijt manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,

Longam, asperos dentes habentem, charique
genitalia patris

Festinatēter demessuit, rursumq; abiecit vt ferrētur

Pone. illa quidem nō incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,

Omnes suscepit Terra: circumuolutis aut annis,

Produxit Erinnyesq; validas magnosq; Gigantes,

Armis nitentes, lōgas hastas manibus tenentes:

Nymphasq;, quas Melias vocāt super immensam

Testiculisq; vt prius resectis, ferrum (terram.

Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontum.

Sic ferebantur per pelagus longo tempore. cir-

cum circa vero alba

Spuma

Παῖδες ἐμοὶ ἔπατρός ἀπαθάλα, αἵ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρες γε κακὴν ποσάμεθα λώβην
 Ἡμετέρῃ. πρῶτερ ὦ γ' αἰκία μῆσατο ἔργα.

Ὡς φάτο. τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἐδὲ πο
 κύων

Φθέγγατο. θαρήσας ἣ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι προσσύδα μητέρα κεδνὴν·

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τῷτο γ' ὑποχόμενος τελέσωμι
 Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃ σὺκ' ἀλεγίζω
 Ἡμετέρου. πρῶτερ ὦ γ' αἰκία μῆσατο ἔργα.

Ὡς φάτο. γήθησεν ἣ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνήθηκε ἣ χεῖρ
 Ἀρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἠλθε ἣ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἣ Γαίῃ
 Ἰμείρων Φιλότῃτ' ἐπέχετο, καί ῥ' ἐπανύσθη
 Πάντῃ. ὃ δ' ἐκ λοχεῖο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκηψή, δεξιτερῇ ἣ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, Φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς
 Εὐσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 Εξοπίσω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 Οὔσα γ' ῥα θάμιγξες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα, πειπλομένων δ' ἐν αὐτῶν,
 Γείνατ' Εὐρινύς τε κρατεράς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπρομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεα θ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείρονο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλας πελὺν χρόνον, ἀμφὶ ἣ λευκὰς

ΑΦρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτ'· τῷ δ' ἐνὶ κοῦρῃ
 Εἰρέφθη· πρῶτον ἧ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Εἰπλεῖ· ἔνθεν ἔπειτα Πείρῳ τὸν ἱκεῖ· Κύπρον.
 Εκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεὸς· ἀμφὶ ἧ ποίῃ
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξειο. πλὴν δ' ΑΦροδίτῃ,
 ΑΦρογῆραιά τε θεὰν καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐδέκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἀπὰρ Κυθήρειαν, ὅτι παρσέκυρος Κυθήροισ'
 Κυπαργῆραια δ', ὅτι γῆτο πολυκλύς ὡ ἐνὶ Κύπρῳ.
 Ἡ δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἱμερ^Θ ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη περὶ ὧπα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἰχθή.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς πρὶν ἔχθρῃ, ἧ ἧ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν αἰθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίους τ' ὁάρας, μειδήματα τ', ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλότητά τε, μελιχρὴν τε.
 Τοὺς ἧ πατὴρ Τιτῶας Ἰτρίκλῃσιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτὴς.
 Φάσκε ἧ πταίνοντας ἀπαθ' ἀλὶ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετ' ἴσθ' ἐσέσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγγρόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἰκνον, ἔπικε ἧ Φῦλον Οὐρανῶν
 Οὐ πνιχθιμηθεῖσαι θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἶζυν ἀλγινέουσαν·
 Ἔσπερίδας δ', αἷς μὴλα πέρην κλυτὰς Οκεανοῖο
 Χρύσια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπίν·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπίνυς,
 Κλωθὰ τε, Λάχυσίν τε, καὶ Ἀτρεσπν· αἵ τε βροτῶσι

Spuma ab imortali corpore oriebat: in ea puella
 Innutrita est: primum vero ad Cytheras diuinas
 Vehebatur, inde tū circumfluā puenit ad Cyprū.
 Prodiit v. venerāda formosa dea: circum v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditē aut ipsā,
 Spuma progeneratam deam & decoram pulchris
 fertis Cytheream,

Nominant tā dij quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream q̄ appulit Cytheris:
 Cyprigenā vero quod nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantem genitalia, quia ex genitalibus
 emerfit. (pulcher,

Hāc v. Amor comitat⁹ est, & Cupido sequebatur.
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.

Hunc v. ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgineas cōfabulationes, & risus, & deceptiōes,
 Oblectationemq; suauē, & amicitia, blāditiasq;.

Illos vero patet Titanas cognomēto vocabat,
 Filios obiurgās, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Dictitabat porro, extendentes ex proteruia ma-
 gnum patrasse (sit.

Facinus, cuius deinceps vltio in posterum futura
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam
 atram, Somniorū:

Et Mortē: peperit etiā Somnū. peperit v. agmen
 Nō vlli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursū postea Momū, & Ærurnā dolore plenā,
 Hesperidesq; quib. mala vltra inclytū Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fr̄
 Et fatales deas, & parcas genuit immites, (Æus,
 Clothoq; Lachēsinq; & Atropon: quę mortalib.

Nascentib. dant habendum bonumq; malumq;
 Quæq; hominūq; deorumq; delicta pſequentes,
 Nunquam deſinunt deæ a vehementi ira,
 Priuſquam illi repēderint malam ultionem quiſ-
 quis peccarit. (hominib.

Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalib.
 Nox pernicioſa: poſt hancque Fraudem enixa eſt,
 & Amicitiam (cem.

Seniumq; noxiū, & Cōtentionē peperit pertina-
 Cæterum Contentio odioſa peperit quidem La-
 boreſ moleſtum, (biles,

Obluionemq;, Peſtemq;, & Doloreſ lacryma-
 Pugnaſq;, Cædeſq;, Præliaq;, Strageſq; viroſum,
 Iurgiaq;, mēdaceſq; Sermones, Diſceptationeſq;,
 Legū contemptū Noxamq;, familiares inter ſeſe,
 Iuramētumq; quod plurimū terreſtreſ homineſ
 Lædit, quādo quiſpiā volēſ peierauerit: (Pōtuſ,
 Nereumq; alienū a mendacio, & veracem genuit
 Maximum natu filiorum. ſed vocant ſenem,
 Eo quod veruſ atque placiduſ, nec iuriſ & æqui
 Obluiſcitur, ſed iuſta & māſueta conſilia nouit.
 Deinde ruruſ Thaumātem magnum & fortem
 Phorcyn, (tam,

Terræ commiſtuſ, & Ceto pulchriſ genis prædi-
 Eurybiamque, adamantiſ in pectore animuſ ha-
 bentem. (boleſ dearuſ

Ex Nereo porro prognati ſunt pquā amabiliſ ſo-
 Pōto in infructuoſo, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani perfecti fluuij,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetiſque, Galeneque, Glaucceque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque iucunda,
 Et Me-

νομένοισι διδοῦσιν ἔχον ἄραθόν τε κακόν τε,
 ἄνδράν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
 δέποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 ἔν γ' ὅπῃ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 τε ἢ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτῆσι,
 ἔολον· μὲν γὰρ τῶν δ' Ἀπάτων τέκε καὶ Φιλότῃται,
 ρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ερμῆν τέκε καρτερόθυμον.
 παρ Ερμῆς συζυγὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 θῶν τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἀλγία δακρυόεντα,
 μίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 ἰκτα τε, ψαδίας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 ἰσνομίλῳ, Ἀτῶν τε, σωήθεας ἀλλήλοισιν·
 ἰκον θ', ὅς δὴ πλείστον ὀπιχθονίης αὐθρόπης
 ἰμαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν Ἰπτιόρκεν ὁμόοση·
 ἰρέα τ' αἰψαδία καὶ ἀληθία γείνατ' Πόντ' ὅ,
 ἰεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 ἰνεκα νημερτῆς τε καὶ ἡπια ὅ. ἐδὲ θεμισίων
 ἰηται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἡπια δυνάεα οἶδεν.
 ἰπτι δ' αὖ θάυμαίῃα μέγαν, καὶ ἀγνώορα φόρ-
 κων,

κίη μισγόμεν' ὅ, καὶ Κηθὼ καλλιπάρηον,
 ἰρυβίλῳ τ' ἀδάμαντ' ὅ ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσα.
 ἰρη ὅ δ' ἐγρόντο μεγέρετα τέκνα θεάων,
 ὄντω ἐν ἀτρυγέτω, καὶ Δωρίδ' ὅ ἠυκέμοιο,
 ἰρη κεαοῖο τε λήεν' ὅ ποταμοῖο,
 ἰρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρέτη τε,
 ἰδώρη τε, Θέπης τε, Γαλιῶν τε, Γλαύκη τε,
 ἰμοδόη, Σπηώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα·

Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀζαυή,
 Πασιθή τ', Ερατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δατώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσα τε, Διωαμένη τε,
 Νησμή τε, καὶ Ἀπτιάη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια.
 Ἰπποθόη τ' ἐρώεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυν.
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πίντω
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ.
 Ρεῖα πηγύνει, καὶ εὐσφύρω Ἀμφιτρίτῃ.
 Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, εὐσεφάνος θ' Ἀλιμήδη.
 Γλαυκονόμη τε Φιλομμείδης, καὶ Ποντοπόρεια.
 Λεαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια.
 Πηλιωόμη τε, Ἐὐπινόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε Φυλὴ τ' ἐρατὴ καὶ εἰδὼ ἄμωμῳ.
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίπῃ.
 Νησώ τ', Εὐπύπη τε, Θεμισώ τε, Προνόη τε.
 Νημερτής θ', ἥ πατρὸς ἔχρ' ἴσον Ἀθανάτιο.
 Αὐτὰρ μὲν Νηρῇ ἄμύμονι ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῆαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρείταιο θύγατρα
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτεριν. ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἰριν,
 Ἠυχόμεν θ' Ἀρπύρας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτιν τε,
 Αἶψ' ἀνέμων προΐησι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἐπονται,
 Ὀκείης περύγεσσι μετὰ χερσὶν αἰὶν ἰάλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητῷ Γραίας τέκε καλλιπαρῆος,
 Ἐκ γρετῆς πολλῆς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμῶ ἐρχόμενοί τ' αὐθρῶποι.
 Περφρηδῶ τ' εὐπέπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,

Melita gratiosa & Eulimene & Agaue, (dita,
 sitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis præ-
 stoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 elæaque, & Actæa, & Protomedia,
 oris, & Panope, & speciosa Galatea,
 ipsothoeque lepida, & Hippone roseis lacer-
 tis prædita,

ymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 & flatus diuinorum ventorum, vna cum Cymatolege
 facile mitigat, & cum pulchros talos habente
 Amphitrite: (mede,

ymoq;, Eioneque, pulchreque coronata Hali-
 laucenomeque hilaris, & Pontoporia,
 iagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 olynemeque, & Autonome, & Lyfianassa,
 uarneq; tam indolis grata, quam inculpata formæ,
 & Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Iesoque, Eupompeq;, Themistoq;, Pronoeque,
 Nemertesq;, quæ patris habet animum immortalis.
 hæc quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
 filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.

Phaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram. hæc autem celerè peperit Irim,
 pulchricomasq; Harpyias, Aelloq;, Ocypetenq;,
 quæ ventorum flamina, & aues assequuntur
 pernicipibus alis, in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris
 genis præditas,

A partu canas, quas ob id Græas vocant.
 immortalesque dii, humiq; incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque crocco
 peplo,

Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanũ.
 In extrema parte ad noctẽ. vbi Hesperides argutę,
 Sthenoq;, Euryaleq;, Medusaq; grauiã perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, alt aliæ immortales, & senio
 non obnoxia

Duę: cū vna cōcubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegafus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani
 apud fontes (nib. charis:

Natus esset: ceterũ hic ensẽ aureũ tenebat ma-
 Et ille quidem cum auolasset, relicta terra matre
 pecorum (bitat,

Peruenit ad immortales. Iouis vero in domib. ha-
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum quidem armis exuit vis Herculana,
 Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, vltra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, ni-
 hil simile

Mortalibus hominibus neque immortalib. dijs,
 Specu in cōcauo, diuinã animo infraçto Echidnã:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingẽtem serpentem horrendum-
 que, magnumque,

Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.

Illic

ργούς θ' αἰναιόουσι πέρι κλυτὰς Ωκεανοῖο,
 χατῇ πρὸς νυκτὸς ἔν' Εἰσσερίδες λιγύφωνοι,
 θεινώτ', Εὐρυάλη τε, Μέδυσά τε, λυγρὰ παρθῶσα.
 μὲν ἔλω θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 ἰδύο· τῇ ᾗ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 μαλακῶ λειμῶνι, καὶ αἰθέσιν εἰαρινῶσι.
 ἥς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀπεδειροτόμησεν,
 ἔξεορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 ὦ μὲν ἐπ' ὠνυμονίῳ, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς πρὸς πηγάς
 εἶνεθ'· ὅδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μὲν χερσὶ Φίλησι.
 ὦ μὲν δ' ἀποπλάμεν, περὶ πῶν χθόνα μητίεσ
 μήλων,

κετ' εἰς ἀθανάτας· Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναίει.
 ροντῶ τε στεροπῶ τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρεῖς ἀρκυῶν Γηρυονῆα,
 Λιχθεῖς Καλλιρόη καὶ ὕρη κλυτὰς Ωκεανοῖο.
 γόν μὲν ἄρ' ἐξενάρχισεν Βίη Ηρακλεΐη,
 καὶ πᾶρ εἰλιπόδεσσι, πρὸς ῥύτῳ ἐν Εὐρυδείῃ.
 ἡματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπης.
 Γίγνηθ' εἰς ἡρώεα, Διὰ βῆας πόρον Ωκεανοῖο,
 ὄρθησεν τε κτείνας, καὶ βεβέλον Εὐρυτίωνα,
 σταθμῶ ἐν ἡρώεσσι, πέρι κλυτὰς Ωκεανοῖο.
 ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὃ δὲν εὐκὼς
 θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆν ἐν γλαφυρῷ, θείῳ κρατερόφρον' Εὐχιδναί,
 ἡμισυ μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδά, καλλιπάρηον,
 ἡμισυ δ' αὐτὲ πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε.
 Ποικίλον, ὠμμήτην, Ζαφείης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.

Ενθα δέ οἱ ἀπὲς ἐσὶ κάτω, κρίλη ὑπὲρ πέτρῃ,
 Τηλοῦ δ' ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' αἰθρώπων.
 Ενθ' ἄρα οἱ δάσσαντ' θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Εχιδνᾷ,
 Ἀθάνατ' ὅνυμφη ἔα γήρα ἥματι πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάωνα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὕβρισι λυαῖμον, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τέκετο κρατερὸν Φροναίωνα.
 Ορθὸν μὲν πρῶτον κυῖα γείνατ' Γηρυονίη·
 Δεύτερον αὖτις ἐπικτεν ἀμύχανον, ὅππῃ Φατῖον,
 Κέρβερον, ὠμῆς δὲ, αἰδέω κυῖα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντοκάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 Τὸ τρίτον, Τόρην αὖτις ἐγένετο, λύγρ' εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ Λοκῶ λην ὅττι Ἡρῃ,
 Ἀπλητον κατέκασε βίη Ἡρακλεσίῃ.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατ' ἡλεΐχως λακῶ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δ' ἐνὶ Φίλῳ Ἰολαίῳ,
 Ἡρακλῆς, Βελήσιν Ἀθλῶαίης ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Χίμαιρας ἐπικτε, πνέσσει ἀμυγμάκελον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἣν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέοντος·
 Ἡ δ' ἥ, χιμαίρης· ἥ δ' ὅφιος κρατεροῖο δράκοντ' ὅττι.
 Πρῶσθε λέων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσση δ' ἥ χιμαίρα,
 Δεινὸν δότο πνέσαι πυρὸς μὲν ὅττι αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασον ὅττι εἰλε ἡ ἐσθλὸς Βελεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὅλοῦν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ορθῶν ὑποδμηθεΐσαι· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 Τόν ῥ' Ἡρῃ θρέψασαι Διὸς κυδνὴν παράχρως,

ic v. ei specus est in imo, caua sub petra, (nihil
ocul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; homi-
i sane ei destinantur dii inclitas domos incolere
que coercebatur in Arimis sub terra tetra E-
chidna, (bus.

immortalis nympha, & senij expers dieb. omni-
uic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
ehementem & violentum ventum, nigris ocu-
lis decoræ puellæ.

a vero grauida facta, peperit fortes filios,
rthum quidē primo canem peperit Geryoni.
rum secundo edidit partu immensum, mini-
me effabilem,

erberū crudiūorū, Plutonis canem ærea voce,
quinquaginta capitū, impudentemq; fortemq;
ertio, Hydram genuit odiosa edoctam,
ernæam, quam enutrit dea albis vlnis Iuno,
isatiabiliter indignans virtuti Herculæ.

cillam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
mphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Iercules ex cōsilijs Mineræ prædatrixis, (ignē,
um ipsa Chimæra peperit, spirantē terribilem
rucemq; magnamq; pernicemq; validamque.
lius erant tria capita: vnum quidem terribilis
leonis, (draconis:

alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti
fronte leo, pone vero draco, media vero capra,
torrendę efflans ignis robur ardentis. (phōtes,
lanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Beller-
la sane Sphingen exitiale peperit, Cadmeis per-
b Ortho subacta: Nemeumq; leonem, (niciē,
quem Iuno cū enutruisset, Iouis veneranda vxor,

In locis fertilibus collocavit Nemæe, cladem hominibus. (num,

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus homi-
Imperans cauernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto v. minimū natu, cū Phorcæ amore mixta,
Peperit grauem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ.

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorcæ genus est.

Tethys autē Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem, (fluum,

Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchri-
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū argentiuorticæ
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque,
Heptaporumque,

Granicumque, & Æsapum, diuinumque; Simoenta,
Poneumque, & Hermū, amœneque; fluentū Caicum,
Sāgariumque; magnū, Ladonemque; Partheniumque;
Euenumque, & Ardescū, diuinumque; Scamandrū
Peperit quoque; filiarū sacrum genus, quæ per terrā
Viros a teneris educant, vna cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Ioue sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Iantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnæque, & Vrania forma deā referēs,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Cytieque, Idyiaque, Palithoeque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoeque, & venusta Polydora,
Cerceisque; indole amabilis, Plutoque; bouinis ocu-
Perceisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque. (his,

PENELOPE

ωῶϊσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' αὐθράπις.
 Ἦ ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' αὐθράπων,
 ρανέων τρητοῖο Νεμείης ἥδ' Ἀπέσαντ' ὦ.
 ὣς εἰς ἐδάμασσε βίης Ηρακληείης.
 ὦ δ' ἑπλόπαιον, Φόρκυι Φιλότῃ μιγῆσαι,
 ἰαλο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 ρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύστα μῆλα φυλάσσει.
 ἔμην ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυ' ἔγένετο ἐστὶ
 ἦς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 λοντ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡελιδανὸν βαθυδίνην,
 ρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 πνυτε, Ρῆσον τ', Ἀχιλῶϊον δρυγροδίνην.
 ρσον τε, Ροδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπρόν τε,
 νικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμουῶτα,
 εἶον τε, καὶ Ἑρμόν, εὐρρείτῳ τε Κάϊκον,
 γράειόν τε μέγαν, Λαδωνά τε, Παρθένιόν τε,
 νόν τε, καὶ Ἀρδησκον, θείον τε Σκάμανδρον.
 τε δ' Ἰννατέρων ἱερὸν γένετο, αἰετὶ γαῖαν
 ῖρας κηρίζουσιν, Απόλλωνι ξυῖα ἀνάκλει,
 ποταμοῖς. ταῦτ' ἔτι Διὸς πάρα μοῖραι ἔχουσιν.
 θῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰαῶνι τ', Ηλέκτρῃ τε,
 ἰς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 ὦ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρόῃ τε,
 ξῶ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυῖα τε, Πασιφῇ τε,
 ἰξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἐρατῇ τε Διώνῃ,
 λόβοσις τε. Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ
 κῆς τε Φυῖν ἐρατῇ, Πλατῶ τε βοῶπις,
 πῆς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε, Ξάνθῃ τε.

Πετσαίη τ' ἐρώεσσαι, Μενεαδῶ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεαδῶ τε κροκόπεπλῳ.
 Κρυσίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ.
 Εὐδῶρῃ τε, Τύχῃ τε, ἘΑμφιρῶν, Ωκυρόῃ τε.
 Καὶ Στυξ, ἣ δὴ σφέων ποσὶ φερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὐτὰρ δὲ Ωκεανὸς καὶ Τηθύς ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσι πανύσφυροι Ωκεανίναί,
 Αἶρα πολυαπτερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφίπυσσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχρηδάρεοντες,
 Τίεες Ωκεανῶ, τὸς γαῖαν ἀπὸ πόντια Τηθύς.
 Τῶν ὄνορ' ἀρχαλέον πάντων βροτὸν ἀνδρῶν ἐνίαπειν,
 Οἳ ἅ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ αὖ περὶ ναυαγείῳσι.
 Θεία δὲ Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνῃν,
 Ἡὼ θ', ἣ παῖτεσσιν ὀπιχθονίοισι φασίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔσχατον εὐρυὺν ἔχουσι,
 Γαῖαν θ', Ἰσθμὸν θ' εἰς Τρωϊόν τε καὶ Φιλότῃν.
 Κρίαν δὲ Εὐρυβίη τέκτεν Φιλότῃν μιγῆσαι,
 Ἀσπράϊον τε μέγαν, Πάλλαντά τε, διὰ θεάων.
 Πέρσιον θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσκόησιν.
 Ἀσπράϊω δὲ Ἡὼς ἀνέμῳς τέκε καρτεροθύμῳς,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκέλδυσον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃν θεῶν θεὰ δύνῃ θείῃ πε.
 Τὸς ἅ μετ' ἀστὲρ τέκτεν Ἐωσφόρον ἡρμῆνεϊα,
 Ἀσρα τε λαμπροτάωντα, τὰ τ' ἔρανος ἐσεφάνωνται.
 Στυξ ἣ τέκε Ωκεανῶ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγῆσαι,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιόσφυρον ἐν μεγάροισι,

ræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 tisque, Eurynomeq; Telesstoq; croceo peplo:
 sieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 loreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeq;
 ityx, quæ ipsarū excellentissima est omniū:
 que hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 indiores natu filia. multæ quidē sunt & aliæ:
 mille enim sunt celeres filia Oceani,
 æ sane dispersæ terram & profunditates lacus,
 lim pariter incolunt, dearum splēdida proles.
 t rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 j Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 orum nomina difficile omnium mortalem
 irum proloqui:
 l singulatim nouerūt quicunq; circū habitāt.
 ia præterea Solemq; magnum, lucentemque
 Lunam, (bet,
 roramq; quæ omnib. terrestribus lumen præ-
 mortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 nuit, congressa cum Hyperione in amore.
 io autē Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 ræumque magnum, Pallantemque, præstan-
 tissima dearum,
 senque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 ræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 gestalten, Ephyrum, Boreamque rapidum,
 Notum, in amore cum deo dea congressa.
 t hos vero Aurora stellam genuit Luciferum
 nane genita,
 raque fulgentia quibus cælum cinctum est.
 x vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 lū & Nicen pulchros talos habentē, in edibus,

Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus nō est scorsim a Ioue domus nec vlla se-
 Neque via qua non illis deus præit: (des,
 Sed semp apud Iouē grauitē tonantē sedē habēt.
 S. n. cōsuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit autem, quod quisquis vna secum deorum
 contra Titanes pugnet,
 Nulli se adempturū præmia, sed honorē quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub
 Saturno atque immunis,
 Ad honores ac præmia prouecturum, vt fas est.
 Venit autē prima Styx incorruptibilis ad Olympū
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honorauit: eximia quoque
 dona dedit. (mentum,
 Ipsam .n. constituit deorum magnum vt sit iura-
 Filij autem dieb. omnib. sui cohabitatores vt sint.
 Similiter etiā omnib. prorsus sicuti pollicit⁹ erat,
 Perfecit. ipse autē præpotens est, atq; regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilē venit ad lectum.
 Grauida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam cæruleo peplo peperit blandā semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarē intra Olympū.
 Genuit insuper Asteriā claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domū, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem grauidata Hecaten peperit, quam su-
 per omnes (da dona,
 Iupiter Saturnius honorauit: dedit v. ei splendi-

ἰ Κράτῳ, ἡδὲ Βίην, δριδείκεται γοῖναλο τέκνα,
 ἢ σὺν ἑς' ἀπάνδρῃ Διὸς δόμῳ, ἔδῃ τις ἑδρῇ,
 δ' ὁδός, ὅπως μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 γὰρ ἐβλάδυσεν Στυξὶ ἄφθιτῷ Ωκεανίνῃ,
 ἀπὶ τῷ ὅτε πάντας Ολύμπιῳ ἀστεροπητῆς
 ἀνάτῃς ἐκάλεισσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν.
 εἰ δ', ὅς αὖ μ' εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιο,
 ἵν' ἀπερραίσῃν γεράων, ἱμῆν ἧ ἑκάστον
 μεν ἦν τοπαῖρ' ἔμετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 δ' ἔφαθ' ὅστις ἄλῃμος ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέραςτο
 ἡς καὶ γεράων ὀπιθεσέμεν ἢ θέμις ἐστί.
 θεὸς δ' ἄρα πρῶτῃ Στυξὶ ἄφθιτῷ ἔλυμπίνδῃ
 ἰ σφίσι πάδεσσιν, φίλῃ δ' αἰ μῆδ' αἰ πατρός.
 ἧ Ζεὺς τίμησε, πρὸς σὺν ἧ δῶρα ἔδωκεν.
 τῷ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 δας δ' ἡμάτῃ πάντῃ εὐὸς μεταναιέτας εἶναι.
 δ' αὐτῶς πάντεσσι δαμπερές, ὥς περ ὑπέστη
 τέλεσσ' αὐτῶς ἧ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.
 ἡ δ' αὖ Κοῖα πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνίῳ.
 σαιμένη δ' ἡπύτῃ θεᾷ θεῶν ἐν φιλότῃ
 ὠκυανόπυπλον ἐγγίνατο μείλιχον αἰεὶ,
 ὃν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λιχὸν ἐξ ἀρχῆς ἀθανάτων ἐντὸς Ὀλύμπῳ.
 αἰο δ' Ἀστέρην δ' ὠνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
 γατ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃν κεκλῆσθαι ἀκρίλιν.
 ὑποκυσαμένη ἑκάτῳ τέκε, τῷ περ πάντῳ
 Κρονίδης τίμησε· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα.

Μοῖραν ἔχον γαίης τε καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόενι ὑπὸ ἕραν ἔμμορε τιμῆς.
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
Καὶ γυνὴ ὅτε πού τις Ὀπιχθονίων ἀνθρώπων
Εἰδὼν ἱερὰ καλὰ κτ' νόμον ἰλάσκηται,
Κικλήσκει ἑκάτῳ πολλὰ τέ οἱ ἔσπετ' τιμῇ
Ρῆα μάλ', ὧ πρὸ φρων γέ θεᾶ. ὑποδέχεται εὐχάς·
καὶ οἱ ὄλβον ὑπάζοι· ἐπεὶ διῷαμ' ἡ γὰρ πάρεστιν.
Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
καὶ πμὴν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἶσιν ἀπάντων.
οὐδέ τι μὲν Κρονίδης ἐβόησεν ἔδ' ἑ τ' ἀπηύρα
Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μὲν πρῶτοι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει ὡς περὶ ὧτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπαλεο δασμός.
οὐδ' ὅτι μοιωνυχῆς, ἥσων θεᾶ ἔμμορε τιμῆς.
καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἕραν ὧ ἡδὲ θαλάσῃ·
ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολλὸν μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῷ.
ὦ δ' ἐθέλει μεγάλως παρὰ γίνεσθαι ἡ δ' ὀνίνησιν.
ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὧν κ' ἐθέλησιν.
Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισιλόγα θωρήσονται
ἄνδρες, ἐνθα θεᾶ παρὰ γίνεσθαι οἷς κ' ἐθέλησι,
νίκην πρὸ φρονέως ὀπίσται, καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθεύδει.
Εὐδλή δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
ἐνθα θεᾶ κ' τοῖς παρὰ γίνεσθαι, ἡ δ' ὀνίνησι·
νικήσας ἢ βίῃ κ' κάρτει καλὸν αἶθλον,
Ρῆα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάζει.
Εὐδλή δ' ἰπώηεσσι παρεστέμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυοῖν ἐμφελὸν ἐργάζονται,

Εὐχόμενα

tem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
 etiam stelligero a cœlo sortita est honorem,
 mortalibusque dijs honorata est maxime.

nim nūc quādo alicubi aliquis terrestriū ho-
 iens sacra honesta ex lege expiat. (minum,

ocat Hecaten: ingens v. eum sequitur honor
 illime, cuius beneuola dea suscipit preces:

Illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.

et quot enim Terra Cœloque prognati sunt,
 honorem sorte acceperūt, istorum habet sor-
 tem omnium: (priauit

q; quicquā ipsi Saturnius p̄ vim ademit, neq;
 rum quęcunque sortita est Titanas inter prio-
 res deos: (tio.

I habet sicut prius ab initio facta est distribu-
 c quia vnigenita, minus dea sortita est honorē
 premium tam in terra ac cœlo, quam in mari:
 I insuper multo magis, quoniam Iūpiter ho-
 norat ipsam.

Ii vero vult. magnifice præsto est, atque iuuat.

que concione inter homines eminet, quorum
 scilicet voluerit.

q; quādo ad bellum perdens, viros armantur

ti, tum dea adest quibus voluerit,

Storiam prompte vt præbeat, & laudē porrigat.

que iudicio reges apud venerandos sedet.

na insup quādo viri in certamine colluctantur:

dea & illis præsto est, atque iuuat. (mimum

Ii vero vicerit virtute & robore, pulchrū præ-

ile fert, lætisque parentibus gloriam dat.

Immoda itē equitib. quę adstet quib. voluerit:

his qui glaucum *mare* tempestuosum secant,

Votaq; faciunt Hecaræ, & valde sonâti Neptūno.
 Facile etiā prædam inclÿta dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem
 animo. (augere,

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus
 Armenta que boum, gregesque latos caprarum,
 Gregesq; lanigerarum ouium animo saltem vo-
 lens, (reddit

Ex paucis fœcunda facit; & ex multis pauciora
 Adeo sane licet vnigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam iuuenum,
 qui post ipsam (torz.

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis An-
 Sic ab initio nutriens filios: atq; hi sunt honores.
 Facile porro domita a Saturno, peperit illustres
 liberos, (gaudentem,

Vestam, Cererem, & Iunonē aureis calceamētis
 Fortemq; Plutonē, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde sonātem Neptunū,
 Iouemq; consiliariū, deorū patrem atq; hominū,
 Cuius & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus ma-
 gnus, quicunque

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hęc animo voluēs, ne vllus clarorū filiorū Cœli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis macante,
 Quod sibi fatale esset proprio a filio domari.

Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per
 consilia. (dias struens

Ideoq; hic nō cæcā speculationē habuit, sed insi-
 Filios

ζονται δ' ἑκάτη καὶ ἐρκετύπῳ ἔννοσιζαίῳ,
 ἥως δ' ἄρξην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ἔδ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐφέλκασί γε θυμῷ.
 ἢ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐσ' αἵξιν,
 κελίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλάτ' αἰ-
 γῶν,

κίνας τ' ἐροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλκασα,
 ἰλίγων βελάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 ὦτοί καὶ μοινοχρῆς ἐκ μητρὸς ἔβασε,
 τι μετ' ἀθανάτοισι τετήμηται γέρας οἶ.
 ἔδ' ἐμιν Κρονίδης κροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 θαλμοῖσιν ἰδόντ' Φάϑ' πολυδερκέϑ' Ἡῤε.
 ὡς ἐξ δερχῆς κροτρόφϑ', αἰδέ τε τιμῇ.

δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 ν, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 θυμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματ' αἰεῖ,
 νεεῖτο ἔχων καὶ ἐρκετύπον ἔννοσιζαον,
 ἔτε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται ὄρεϊα χθῶν.
 τῆς μὲν κατέπινε Κρόνϑ' μέγας, ὅς περ ἔκα-
 -ϑ

ϑ' ἐξ ἐροῆς μητρὸς πρὸς γαῖαν ἴκαστο
 ρρονέων, ἵνα μή τις ἀθανάτων ἐρασιγῶν
 ϑ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα ἡμῆν.
 θετο γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανῷ ἀστροέντ' ϑ',
 καὶ οἱ πέπρωτ' ἐῷ ὑπὸ παγδὶ δαμῆναι,
 κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάει
 γε ὥς αἰλαοσκοπὴν ἔχει, ἀλλὰ δοκῶν

Παῖδας ἰοὺς κατέπινε· Ρέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα Φίλον· ἔπειτα δὲ τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖαί τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τέκνα
 Παῖδα Φίλον, τίσασθαι δ' ἐρμηνῆς πατρὸς ἑοῖο.
 Παῖδων οὖς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἔθυσαν Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἥσδ' Ἰπείθον·
 καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσαι περ πέπρωτο χυῖσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ ἡῖ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόλιθ' ἄνθρον,
 ὅπως ἄρ' ὁπλοτάτην παῖδων ἡμελλε τέκασθαι.
 Ζῆνα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη [ἐν] δ' ὄρεϊ τρεφόμεν ἀππαλλέμεναι τε.
 Ἐνθα μὲν ἵκτο Φέρουσα θοὴν Διὶ νύκτ' αἰεταῖαι,
 Πρώτῃ ἐς Λύκτον κρύψεν δ' ἐχειρὶ λαβῆσαι
 Ἀντρώ· ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κείθεσι γαίης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρει πεπνυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δ' ἀπαργασίᾳ σάμεγαν λίσσον ἐγχεύαλιξεν
 Οὐρανὸν δὲ μέγ' αἰάκτι, θεῶν περὶ πύλαι βασιλῇ.
 Τὸν δ' ἔλῳν χεῖρεσσιν ἐν ἐγκάτθετο νηδύν.
 Σχέτλι· ἐπὶ δ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀπὸ λίσσου εὖς ὑὸς ἀοίκητο· καὶ ἀκηδὴς
 Δείπειθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμάσσειν,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν· καὶ Φαίδιμα
 γῆα
 Ἡΰξιο τοῖο ἀνακί· ὅτι πλομένη δ' ἐπ' αὐτῇ

ilios suos deuorabat, Rheam autem tenebat luctus grauis. (virorum

ed quando iam Iouē erat deorum patrem atque aritura, iam tum charis supplicabat parentibus uis, Terræque, & Cœlo stellato,

ŏsiliū vt suggererent, quo pacto lateret pariens filium charum, possetque vlcisci furias patris sui contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus. (serunt,

lli vero filiaē dilectæ auscultaunt & morem gestei cominemorantur quæcunque fati constitutum esset fieri

irca Saturnum regem, & filium magnanimum. Miserunt a. in Lycetū. Cretæ ad pinguem populū, dum minimum natu filiorum esse paritura, ouem magnū. hūc quidē ipsi suscepit Terra vasta in Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia. (nigram,

dum quidem peruenit ferens eelerem per noctē primū ad ipsam Lycetum, abscondit autem ipsum manibus prehensum

Intro in excelso, diuinę sub latebris terræ, urgeo in monte denso syluoso. (nus dedit

Iuic a. fascijs inuolutum magnū lapidem in mæli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quē tum arreptū manibus, suā cōdidit in aluum. Miser, nec cogitauit animo quod sibi in posterum

ro lapide suus filius inuictus & securus upeffet, qui ipsū mox esset vi & manib. domitū

x honore expulsus, ipseque imortalib. impatur. celeriter autem deinde robur & fortia membra

rescebant illius regis: reuoluto autem anno,

Terræ consilio astuto circumuentus, (futurus,
Suâ sobolem iterû emisit magnus Saturnus ver-
Victus artibus ac vi filij sui.

Primum vero euomuit lapidem ultimo deuora-
tum. (ciosam

Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terrâ spa-
Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,
Monumentum vt sit in posterum, miraculum
mortalibus hominibus.

Soluit vero patruos noxijs a vinculis
Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
Quibus confusus, mortalibus atque immortali-
bus imperat. (ceanidem

Filiâ porro Iapetus pulehros talos habentem O-
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimû peperit filiû.
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium,
atque Prometheus

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuen-
toribus rerum.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
Virginē. Iniuriû v. Menœtium lato vidēs Iupiter
In Erebum detruxit, feriens fuliginoso fulmine,
Propter improbitatē & fortitudinē insolentem.
Atlas v. cœlum latû sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, e regione Hesperidû argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinauit prudēs Iupiter.
Ligauit

αἷς ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 ἢ γόνον αἶψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 ἱκεθὲς τέχνησι βίη φέτε παῖδας ἑοῖο...
 ῥῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων
 ὃν μὲν Ζεὺς ἤραξε κτ' ἕχθονος ἄρυσσάτης
 υἱοῖ ἐν ἡραδίῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο.
 ἤμ' ἔμην' ἐξοπίσσω. Ἰαῶμα θνητοῖσι βροτοῖσιν
 ὕπερ ἢ πετροκασσιγότητος ὀλοῶν δ' ὀπὸ δεσμῶν
 ὕρανιδας, οὓς δήσας πατὴρ αἰεσιφροσυνήσιν,
 ἰαί ἀπεμνήσκατο χάριν εὐεργιστῶν,
 ὦκαν ἢ βροντῶν, ἢ δ' αἰθελόεντα κεραυνόν,
 αἰετοπῆκ' ταπεινὸν ἢ πελώρη Γαῖα κεκοῦρη.
 οἷς πίσυνον ἢ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
 ἔρην δ' Ἰαπετὺς καλλίσφυρον Ωκεανίην
 γαίαν Κλυμένην, καὶ ὅμον λείχῳ ἰσχυρῶς βαίνων.
 δέ οἱ Ἀτλαστος κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἴκτε δ' ὑπερκύδατα Μενόιπον, ἠδὲ Προμηθεῖα
 οἰκίλον, ἀγαστρίην ἀμαρτίνοον τ' Ἐπιμηθεῖα,
 κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι
 ἰὼν τῷ γαίῃ Διὸς πλάσσειν ὑπὸ δ' ἐκτ' ἡμιῶκα
 ἐρθένον. ὕβρισιν ἢ Μενόιπον εὐρύσπε Ζεὺς
 ἔρεβον κατέπεμψε, βαλὼν ψαλόεντα κεραυνῶν
 ἐκ' ἀποδαλῆς τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλης.
 ἄσας δ' ἕραν ὅν εὐρυὸν ἔχεν κρατερῆς ὑπὸ ἀνάγκης
 ἱράσιν ἐν γαίῃ, πρόσπαρ' Ἐσπερίδων λιγυφά-
 νων
 ἡῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 ἄτλῳ γάρ οἱ μοῖρα ἐδάσσατο μητίσσε Ζεὺς.

Δῆσι δ' ἄλυκτοπέδῃσι Προμηθεΐα πικυλόδεσσον,
 Δεσμοῖς δ' ἐραλείοισι μέσση Δακτύλιον ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσι πανύπερον· αὐτὴρ ὅγ' ἦ παρ
 Ἡφαιστὶ ἀθανάτοισιν, τὸ δ' αἰετὸν ἴσασιν ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρὸ πάρος ἡμᾶρ εἶδαι πανυσίπτερον
 ὄρνις.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλὸν Φύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆος ἔκτενε, κακὴν δ' ἀπὸ νῦν ἄλλαι κεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσας δυσφροσυνάων·
 Οὐκ αἰέκητι Ζηνὸς ὀλυμπία υἱὸς μέδωντο,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆς ὀθθαχρὸς κλέετο εἴη
 Πλεῖστον ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ὅππῃ χθόνα πονυβότοισιν.

Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενοι τιμὰ δριδείκετον υἱόν·
 Καὶ περ χρώμενοι, πάντῃ χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχισκεν,
 Οὐδ' ἐκ' ἐρίζῃσιν βυλὰς ὑπερμενέϊ Κρανίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοῖσι αἰθρῶσι
 Μηχανῇ, τὸτ' ἐπὶ τὰ μέγαστα Ζῆνι πρὸ Φρονι θυμῷ
 Δαδάμενοι περὶ ὕμῃ, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκοντο.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρακος τε καὶ ἔγκασσι πόνει δημῷ
 Ἐν ρινό κατίθηκε, καλύψας ραεὶ βοσκή·
 Τῷ δ' αὖτ' ἐστία λακὰ βούς δολίῃ ὅππῃ τίχῃ
 Εὐθείῃσιν κατίθηκε, καλύψας δ' ἐπὶ δημῷ.
 Δὴ τότε μιν πρῶτον πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων δριδείκετ' ἀνάκτορον,
 Ὡς πᾶσι, οἷς ἑτεροζήλῳσι διδάσασθαι μαίρας.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτον μῆδ' αἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε πρῶτον Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἢ κ' ὅτε

gavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum.

inculis duris mediam per columnam adigens.

ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hęc eparomedebat eternū, quin ipsū crescebat parvbiq; octu, quantum toto die edisset extentas alas habens aus.

(tis filius

ūc quidē Alcmene pulchros talos habētis fortercules occidit, malum v. morbum profligavit b lapetionida, & liberauit ab ægitudine:

Ion inuito Ioue Olympio in alto imperante,

quo Herculis Thebis geniti gloria esset

īaior etiam quam antea super terram multos pascentem.

Id itaq; veneratus honorabat præclarū filiū.

Quāvis succēssens, remisit irā, quā prius habuerat.

o quod cōtendisset consilio cū præpotēti Ioue.

tenim quando disceptabant inter se dij mortalesque homines,

Acconæ, ibi tum magnū bouē prompto animo

diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.

Vam hac quidē parte carnesq; & intestina pingui

n pelle deposuit, regens ventre bouino: (adipe

n altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte.

Uite disponens recōdidit regens candida aruina.

amq; tum ipsum allocutus est pater hominum-que deorumque:

lapetionida omnium illustrissime regum,

Dignauē, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua consilia sciens.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser.

Tacite arridēs (dolosa aut nō inēmor erat artīs.)
Iupiter gloriosiss. maxime deorū sempiternorū,
Harum elige vtrā tibi in pectorib. animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem eter-
na consilia sciens,

Cognouit certe nec ignorauit dolum. mala au-
tem praeuidebat animo

Mortalibus hominibus, quae & perficiēda erant.

Manib. vero hic vtrisque sustulit album adipem.

Irascebatur a. mente: ira v. eius occupabat animū,

Vt vidit ossa alba bouis, dolosa arte.

Ex illo tempore dijs super terrā genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nu-
bicogus Iupiter,

Iapetionida, super omnes consilia edoctus,

O ignaue, nondum sane dolosae oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter aeterna cōsilia sciēs.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessū

Mortalib. hominibus, qui super terram habitant:

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti, (dorem.

Furatus indomitū ignis eminus apparentē splen-

In concaua ferula. momordit vero imo animo

Iouem in alto tonantem, ad iramq; ipsum com-
mouit charo corde, (dorem.

Vt vidit inter homines ignis lōge apparentē splē-

Protinus autem pro igne struxit malū hominib.

E terra .n. cōformauit perquā celebris Vulcanus

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit v. & adornauit dea caesijs oculis Minerva,

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingenio-

κ' ὀππρκειδήσας, (δολίης δ' ἐλήθετο τέχνης)
 ὕς κύδιε μέγιστε θεῶν αἰετγμετῶν,
 ὦν δ' ἔλαδ' ὀπποτέρῳ σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 ὦρ' ἐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσπερ θυμῷ
 ἠτῆς αὐθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 ροὶ δ' οὐ γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λάκκον ἄλγφαρ.
 ὕστατο γ' φρένας, ἀμφιχόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸς,
 ἰδεν ὅς τε λάκκα βοῶς δολίῃ ὀπί τέχνη.
 τῷ δ' ἀθανάτοισιν ὀπίχθονι Φῦλ' αὐθρώπων
 ἴκσ' ὅς τε λάκκα θυγέντων ὀπί βωμῶν.
 ν δέ μιν γ' ὀχθήσας πρὸς σέφηνε φεληγερέτα Ζεὺς·
 πεπιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 πέπνυ, ὥκ' ἄρα πα δολίης ὀπιλήθεο τέχνης.
 ὧς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 τέττε δ' ἠπήτα, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεὶ,
 κ' ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μὲν ἄκαμάτοιο
 ἠτῆς αὐθρώποισι οἱ ὀπίχθονι ναεταύουσιν.
 λά μιν ἐξαπάτησεν εὖς ποίης Ιαπετιῶ,
 ἔψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή
 εἰλῶν νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεόθι θυμὸν
 ὕ' ὕψι βρεμέτιν, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 ἰδεν αὐθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή.
 τίκα δ' αὐτὶ πυρὸς πῦξεν κακὸν αὐθρώποισι.
 ἴης γ' ὅς σὺ πλάσσε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω Διὶ βελάας.
 σε γ' καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 κυφεί' ἐοθῆτι· κτ' κρηῖνεν γ' καλύπτειν

Δαίδαλίην χήριον καπῆχεθε, θάῤμα ἰδέσθῃ.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάνης νεοθηλίας αὔξεισι ποίης
 ἱμερτὺς παρέθηκε καρήαλῃ Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάνῃν χροστὴν κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαλκίζομεν Θ· Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πετόχαλο, θάῤμα ἰδέσθῃ
 Κνώδαλ' ὅσ' ἠπῆρ Θ· πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅ γε πολλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπτετο πολλῇ,
 Θαυμασίῃ. ζῶϊσιν εἰκότις φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τιῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀρεθῆιο,
 Ἐξάραγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ'· ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀραλλομένῃν γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
 ὧς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆ Θ· ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γὰρ ὁ λῳῖόν ἐστι γῆ Θ·, καὶ Φῦλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἡ σύμφορα, ἀλλὰ κόροισι.
 ὧς δ' ὅππ' ἐν σμύνεσσι κατρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφελῶας βόσκησι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων,
 Αἰ μέν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδιώπτει
 Ἡμάλας σπένδουσι, πείθεισί τε κηρία λούκα.
 Οἱ δ' ἐν ποσσὶ μένοντες ἐπηρεφίας κτ' σίμβλους.
 Ἀλλότρισιν κάματαν σφετέρῃν ἐς ραστὴρ ἀμῶνται·
 ὧς δ' αὐτὼς ἀνδρεῖται κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑπερβριμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 Ἀρχαλείων. ἔπειρον δὲ πῶρον κακὸν ἀντ' ἀρεθῆιο·

genioſe factam manib. detinebat, mirum viſu.
 cum v. ei ſerta recens florētis e florib. herbae,
 ſtata impoſuit capiti Pallas Minerua:
 ſcumque ei coronam auream caput poſuit,
 iam ipſe fecerat inclytus Vulcanus,
 laborans manibus, gratificans Ioui patri.
 hac artiſicioſa multa cæſata erant, mira viſu
 animantia quæcunque continens multa alit, at-
 que mare, (magna,
 illis hic multa indidit. gratia vero reſplēdebat
 irabilis, animantibus ſimilia vocalibus.
 iterum poſtquam effecit pulchrum malum
 pro bono,
 iuxit eo ubi alij erant dij atque homines,
 natu geſtientem cēſiꝑ Palladis forti patre pro-
 gnatae:
 admiratio autē cepit immortalesque deos mor-
 talesque homines (nibus.
 ſi viderunt dolū arduum, inexplicabilē homi-
 illa enim genus eſt mulierum ſcēminarum.
 ius. n. pernicioſum eſt genus, & ſexu mulierū.
 ocumentū ingēs mortales inter viros habitāt,
 rnicioſæ paupertatis non comites ſed luxus.
 : veluti cum in alvearijs rectis apes
 cos paſcunt malorum participes operum:
 æ quidem per totum diem ad ſolē occidentem
 urnæ feſtinant, & faciunt fauos albos:
 illi intus permanentes coopertis in alvearijs,
 ienum laborem ſuum in ventrem metunt:
 militer viris rem malam mortalibus mulieres
 piter alitonas dedit, participes operum
 oleſtorum. aliud v. præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierū,
Non vxorem ducere velit, grauem vero attige-
rit senectam, (indigus

In penuria eius qui senem foueat, hic non victus
Viuit: mortui vero possessionem inter se diuidūt
Remoti cognati. cui v. nuptiarū cōditio cōtigerit,
Pudicā vero habuit cōiugem, ornatā præcordijs,
Huic ab æuo malum bono adæquat (fœminā,
Esse. qui vero adeptus fuerit nocentis natiuitatis
Viuit in pectorib. habens indefinentē afflictionē
Animo & corde, & immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque
præterire. (metheus

Neque. n. Iapetionides nullo malo dignus Pro-
Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
Quauis multiscium existentem, magnum vin-
culum coerces.

Briareo vero vbi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligauit forti vinculo,
Fortitudinē immanē admiratus, atq; etiā formā,
Et magnitudinem, collocauit aut sub terrā latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Vsq; valde mœrētes, corde magnū luctū habētes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
Quos pepit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam
accepturos. (habentes,

Diu. n. pugnarunt, laborem animam cruciantem
Titanesque dij, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra

καὶ γάμον Φεύγων ἔμμενεν ἔργα γυναικῶν,
 γῆμα ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ὅππῃ γῆρας ἱκῆται,
 τῇ γηροκομῶ, ὅσῳ δ' ἐβίωται ὅππῃ δόξης
 εἰ, δαποφθιμένον ὃ δὲ πῆσιν δαπύοντα
 ὥσπερ. ὡς δ' αὖτε γάμος μὲ μοῖρα γῆρας,
 ἵλω δ' ἔχεν ἀκρίβη, δῆρ' αὖτε πρὸς ἀπὸ δέσπῃ,
 ὃ ἀπ' αἰῶν ὁ κακὸν ἐσθλῶ αἰτιφειρίζει
 μέναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀπαρτηρεῖο γνέθλης,
 εἰ ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσσων ἀνίλω
 ἡδὲ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκετον κακὸν ἐστίν.
 οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον ἔδω παρελθεῖν.
 ὃ γὰρ ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεύς
 ὅγ' ὑπέξήλυξε βαρυὺ χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἰσχυροὺς ἰσχυρὰ μέγας κτ' δεσμούς ἐρύκει.
 ἰάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 πῶ τ' ἦδε Γύγη, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
 ἰσχυρὸν ὑπεροπλὸν ἀγῶμεν ὁ ἦδε καὶ εἰς ὁ,
 ἰμέγος· κατίνασσε δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀφρυοδείης.
 τ' οἶγ' ἄλγος ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 τ' ἐπ' ἐξατῇ μεγάλῃ ἐσπεύρασι γαίης,
 γὰρ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέρα πένθος ἔχοντες.
 ἰα σφέας Κροτιάδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἰς τίκεν ἡ ἔκτα μὲν Ρεῖη Κρόνον ἐσφιλότητι,
 ἰης Φραδμοσύνησιν ἀνέραρον ἐς Φάσιν αἵ τις.
 τῇ γὰρ σφιν ἅπαντα δίλωκεώς κατέλεξε,
 ὑπὸ κείνοισι νίκων τε καὶ ἀγλαὸν ἔχοντες.
 ἰὸν γὰρ μάρνασθαι, πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,
 ἰαὶς τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγόντο,

Ἀντίον ἀλλήλοισι Διὶ κρατερὰς ὕσμινας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὕψηλῆς Οὐρύ[Ⓢ] Τιτῶνες ἀζαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θοοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομ[Ⓢ] Ρεῖη Κρόνον ἀνηθείσσε.
 Οἷρά τ' ἀλλήλοισι μάχῃ θυμαλγὰ ἔχοντες,
 Σωνιχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτός.
 Οὐδέ τις ἔω[Ⓢ] χαλεπῆς λύσις ἔδωκε τελευτῇ
 Οὐδέ τι τοῖς, ἴσον δ' ἐπὶ τέλος πόλεμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πέντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, πάντερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδυσαν
 Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξειο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπίσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρετήνῃν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε καὶ Οὐρανῶ ἀγέλαα τέκνα,
 Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦ δὴ γὰρ μάλα δηρὸν ἐνασπίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα
 Τιτῶνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐκχθρόμεθα.
 Τμῆς δ' ἐμεγέλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῶεσσιν ἐνασπίοι ἐν δαΐλυγῃ,
 Μησάμενοι φιλότῃ[Ⓢ] ἐσθέ[Ⓢ], ὅσα παθόντες
 Ες Φά[Ⓢ] ἀψ' ἀφίκασθε δύσσιλεγέ[Ⓢ] ἀπὸ δειμῶ,
 Ἡμετέρας Διὶ βυλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερέεντ[Ⓢ].
 Ὡς Φάτω. Ἦν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κότι[Ⓢ] ἀμύ-
 μων,
 Δαιμόνι σὺν ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅτι πῶς μὲν περσίδες, πῶς δ' ἐστὶ νόημα.
 Ἀλλὰ τὴν δ' ἀδύνατον δέξῃς γῆρας κρυερεῖο.

contra sese mutuo per validas pugnas:
 i quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 i vero ab Olympo, dij datores bonorum,
 uos peperit pulchricoma Rhea Saturno con-
 cumbens. (habentes,

i sane tum inter se pugna animū excruciantem
 continue pugnabant, decem plus annis.
 eque vlla erat contentionis grauis compositio
 neque finis

entris: equaliter autem finis extentus erat belli.
 d quādo iam illis apposuit cōgruentia omnia,
 ectarq; ambrosiamq; quib. dij ipsi vescuntur,
 mnum in pectorib. augebatur animus supbus,
 bi v. nectar comederūt & ambrosiā amabilem;
 m tum ipsis interlocutus est pater hominum-
 que deorumque:

Audite me Terræque & Cæli inclyti liberi
 t dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 m enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 to victoria & imperio pugnauius dies omnes,
 itanesq; dij, & quotquot e Saturno sati sumus.
 os vero magnamque vim & manus inuictas
 stendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 lemores amicitie placidæ, quibus perpeffis
 d lucem redieritis molesto a vinculo,
 ostra per consilia a caligine obscura.

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus ir-
 reprehensibilis:

enerande, non ignota loqueris: sed & nos
 imus quod excellunt quidem tibi præcordia,
 excellens vero est & intellectus,
 epulsor immortalibus damni fuisti horrendi.

Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retrograde iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideoq; nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperiū in graui cōflictu,
Pugnantes cum Titanibus per actia prælia.

Sic dixit. collaudarunt v. dij datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiā q̃ antea: pugnam v. arduam excitarunt
Omnes, fœminæque & mares, die illo,
Titanesq; dij, & quotquot Saturno prognati sūt,
Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucē,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris pro-
manabant

Omnib. simul: capita vero vnicuiq; quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tū Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant pha-
langes,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus
ostentabant

Vtrique. horrende v. insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero
latum cælum

(Olympus

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplius
Impetu a deorum. concussio vero venit grauis
Ad Tartarū tenebricosum, & pedū altus fragor,
Immodici tumultus, iētrumque fortium.

Ita sane in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
Vox autē vtrorumq; peruenit ad cœlū stellatum

ε δὲ ὑποφραδμοσιώνησιν ἀπὸ ζόφου ἡρόεντες
 ἑορρόνδ' ἐξαυτίς ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 ὕθμεν, Κρόνῃ ἢ ἀναξ, ἀνάελπια παθόντες.
 ὃ καὶ νῦν ἀπενεῖτε νόῳ καὶ ὀπίφρονι βελῆ
 πόμειθε κράτ' ὃ ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
 χρεόμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Ως φάτ'· ἐπήνησεν ἣ θεοὶ δωτῆρες εἰῶν,
 ὕθον ἀκούσασθες. πολέμου δὲ ἐλιλαίετο θυμὸς
 ἄλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐζήσαν
 ἔντες, θηλειαὶ τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 τιμῆς τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγρόντο,
 ὅς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθενὸς ἦκε φόως δέ.
 κινοί τε κρατεροί τε, βίβω ὑπέρωπλον ἔχοντες.
 ὦν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούτο
 ἄσιν ὁμῶς, κεφαλὰι δ' ἐκάστω πεντήκοντα
 ὤμων ἐπίφυκεν ὀπίσι βαροῖσι μέλεσσι.
 ἰτ' τε Τιτῶες κατέστανεν ἐν θαλίῳ λυγρῇ,
 ἐτ' αὖς ἡλιβάτης σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 ἰτῶες δὲ ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 ροφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔρζον ἔφαινον
 μφότεροι. δεινὸν ἣ πείραχε πίντ' ἀπείρων.
 ἦ ἣ μὲν ἐσμαράγησεν ἐπέστενε δὲ ἔρανος ἄρως
 εἰόμενος, πεδούθεν δὲ ἐπινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος
 ἰπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δὲ ἵκανε βαρεῖα
 ἄρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπέα τ' ἰωῇ
 σπέτε ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 ἰς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔεισαν βέλεια σονέοντα.
 ὦν δὲ ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀστερόεντα,

Κεκλομένων. οἳ ᾗ ξυνίσταν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴσχευ' ἐὼν μέν' ὦ· ἀλλ' ἀνυτῆγε
 Εἴδαρ' μιν μένε' ὦ πᾶλιν το Φρένες, ὅκ' δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔραν' ἢ δ' ἀπ' ὅ
 λυμποῦ

Ἀσράπλων ἔσχε' στωχάδον. οἳ ᾗ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἄμ' α βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτέοντο.
 Χειρὸς δ' οὐδ' ἐβάρης, ἱερὸν φλόγα θ' εἰλυφόντες
 Ταρφέες. ἄμφι ᾗ γαῖα φερέσβι' ὦ μαράζιζω
 Καιομένη. λάκε δ' ἄμφι πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Εἴσε' ᾗ χθὼν πᾶσα, καὶ Ωκεανὸς ῥέεθρα,
 Πόντ' ὦ τ' ἀτρεύετ' ὦ· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς
 αὐτμῇ

Τιτῶας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
 Ἀσπετ' ὦ. ὅσπερ δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων πρὸς ὄλῳ
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶ τε στροπῆς τε.
 Καῦμα ᾗ θεασέσιον κάτεχεν χά' ὦ· εἴσας δ' αὐτὰ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσ' αὖ ἀκύνουσι,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανός τε εὐρύς ὑπερθε
 Πίλνατο. τοῖ' ὦ γάρ κε μέγιστ' ὦ δοῦπ' ὦ ὀρώρει.
 Τῆς μὲν ἐρεμπομένης, τῆς δ' ὑπόθεν ἐξερχόμ' ὦ.
 Τόσ' ὦ δοῦπ' ὦ ἔλυστο θεῶν ἐρδι ξυνιδόντων.
 Σὺ δ' αἶεμοι ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφάραζιζον,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἰγυαλόντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. Φέρον δ' ἰαχλὺ τ' ἐνοπλίτε
 Ες μέσση ἀμφοτέρων· ὅτ' ὦ δ' ἀπλητ' ὦ ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἐρδι' ὦ· κάρτος δ' αἰεφαίνετ' ἔργων.
 Βελίνθη ᾗ μάχη. πρὶν δ' αἰθήλεις ἐπέχοντες,

Adhortantium. at illi congregiebantur magno
cum clamore. (sed ipsius

Neq; sane amplius Iupiter cohibebat suū robur,
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim simul etiam a cœlo atq; ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime vna cum tonitru & fulgure volabant
Manu a robusta, sacrā flammā circumvoluentia
Crebra, circum vero terra alma reboabat (ua.
Ardēs: crepitabat v. vndiq; igne valde magna syl-
Feruebat v. terra tota, & Oceani fluentia, (por
Pontusq; immensus. circundedit aut calidus va-
Titanes terrestres, flāma v. ad aerē diuinū puenit
Magna. oculos v. visu priuabat quantumuis fortiū
Splendor radians fulminisque fulgurisque.

Incendium autem immensum occupauit Chaos:
videbatur autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire,
Itidem vt cum olim & terra & cœlum latum su-
perne (citabatur,

Appropinquabat: talis .n. maximus strepitus ex-
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulueremque
cum strepitu excitabant

Tonitruque fulgurque & ardens fulmen,
Tela Iouis magni, ferebant autem fremitum, cla-
moremque (tabatur

n medium vtrorumque: strepitus a, ingens exci-
stupendæ pugnae; robur autē exerebatur operū.
Inclinata vero est pugna, prius vero sibi mutuo
imminentes,

Fortiter pugnabant in forti prælio.

Illi v. inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusq;, Briareulq;, Gygesq; insatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robultis a manibus

Mittebant frequentes. obumbrarunt aut iaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe parentem

Miserunt & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus magnanimos licet existētes:

Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Nouem enim noctes ac dies ferrea incus

Cœlitus delapsa, decimo die ad terrā perueniret:

Nouem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perueniret. (nox

Quem circa ferreū septū ductum est. circū v. ipsū

Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne

Terre radices creuerunt, & infructuosi maris.

Illic dij Titanes sub caligine opaca

Abconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,

Loco in squalido, vastæ vltima terre.

His nō exitus patet: portas v. imposuit Neptunus

Ferreas: murus etiam circumdatus vtrinque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus

Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.

Ibidem terre tenebricosæ, & Tartari opaci,

Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidj, quos oderunt etiam ipsi dij:

Hiatus

ἀμυνέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἰδὲ ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην θριμύειαν ἔχθραν,
 ἰπὶ Θῦτε, Βριάρεώς τε, Γύχης τ' ἄατος πολέμοιο·
 ἱρά τριηκασίας πέτραις σιβαρῶν δ' οὐδὲ χειρῶν
 ἐμπὼν ἐπίστυπας· καὶ δὲ ἐσκίασαν βελέεσσιν
 ἰτλιῶας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἐμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν δ' ἑξαλείουσιν ἔδησαν,
 ἰκήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 ὅσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανός ἐς δ' οὐδὲ γαίης.
 οὐ γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τρίταρον ἠερόεντα.
 ννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέραι χαλκείος ἄκμων
 ὑρανόθεν κατιῶν, δεκάτη ἐς γαῖαν ἵκχαιτο·
 ννέα δὲ αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέραι χαλκείος ἄκμων
 κ' γαίης κατιῶν, δεκάτη ἐς τρίταρον ἵκχαι.
 ὃν περὶ χαλκείον ἔρκος ἐλήλατ' ἡ, ἀμφὶ δὲ μιν ὑψὺ
 ἑλσυχαι κέχυται πᾶσι δειρύν. αὐτὰρ ὕπερθεν
 ἦς ῥίζαι πεφύασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 νῆα θεοὶ Τιτῶες ὑπὸ ζῳφῶ ἠερόεντι.
 ἐκρύφαται βελῆσι Διὸς νεφεληγερέτῃας,
 ὥρῳ ἐνὶ εὐρώεντι, πελώρης ἑχάστα γαίης.
 τοῖς σὺν ἐξίτον ἐστὶ πύλας δὲ ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 χαλκείας· τείχος παρ' ἵκειται δὲ ἀμφοτέρωθεν.
 νῆα Γύχης, Κόπρος τε, καὶ Βριάρεως μεγάρθυμος.
 ταίουσιν, Φύλακες πρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 νῆα δὲ γῆς ἀναφερῆς, καὶ Ταρταύρου ἠερόεντος Θ.
 ἰόντες τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρανός ἀερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ παύρατ' ἔασιν,
 ἡρκαλὲ, δ' Ὀρέωντα, τὰ τε συζήουσιν θεοὶ περ.

Κάσμα μέγ', ἔδ' ἐκ πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδ' αὖτε ἴκ' οἱ, εἰ πρῶτα πυλίων ἔντραδε γήοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πορθύελλα θυέλλη
 Ἀρχαλήη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶν τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πορθ' ἱαπετοῖα παῖς ἔχει· ἔρανον εὐρυκῇ
 ἔσηώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερσίν
 Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας πορσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ἔδον,
 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταθήσεται, ἡ δ' ἔνθα ζεν
 ἔρχεται, ἔδ' ἐπ' ἀμφοτέρων δόμος ἐντὸς ἔργη·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἔκτοθεν ἔξασε,
 Γαῖαν ὀπιπρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἔξασε,
 Μῆναι πλὴν αὐτῆς αἰρῶν ὁδοῦ, ἔς' αὖ ἴκηται.
 Ἡ μὲν, ὀπιχθονίοισι φάσθ' πολυδερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ δ' ὕπνον καὶ χερσὶ κασίγνητον Θανάτῳ,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροφδέη.
 Ἐνθα δ' ἡ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκῆς ἔχουσιν,
 Ὑπνὸς καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· ἔδ' ἐπ' αὐτὰς
 Ἡελὶος φαέθων ὀπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσπαιών, ἔδ' ἔρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γῆ τε καὶ εὐρέαν ὥτα θαλάσσης
 Πουχὸς αἰσπρέφεται καὶ μέλιχ' ἀνθρώποισι.
 Τῇ δ' ἐσθλὴν κεν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 Νηλεὶς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δ' καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονὶς πορθέει δόμοι ἡχήμεναι

liatus ingens. nec vero toto integro anno
 olum attingeret, vbi primū portas intra venerit:
 ed tane huc & illuc ferret impetuosa procella
 soletta: horrendumque etiā immortalibus dijs
 loc monstrū: & noctis obscuræ domus horrēda
 tans, nubibus obrecta nigris.
 las iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 tans capiteque & indefessis manibus
 imiter, vbi Noxque & Dies circum euntes
 ese mutuo compellabant, alternis subeuntes
 magnum limen,
 erreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
 greditur, neque vnquam vtrasque domus intus
 cohibet,
 ed semper altera saltem domos extra existens,
 erram super mouetur: altera rursus in domo
 existens,
 xpectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 lęc quidē terrestribus multa cernēs lumen habēs,
 la vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Iox noxia, nube recta atra.
 ai autem Noctis obscuræ filij domus habent,
 omnus & Mors, graues dij: neque vnquam eos
 ol lucidus intuetur radijs,
 cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
 forum alter quidē terramq; & lata dorsa maris
 uictus percurrit & placidus hominibus.
 Iterius vero ferreum quidem cor, æreum vero
 eipectus (puerit
 rudele in præcordijs habet a. quem primū arri-
 lominum: hostis vero etiam immortalibus dijs:
 lic dei inferi in interiore parte edes resonantes.

Fortisque Plutonis, & grauis Proserpinæ,
 Stant. Horrendus autē canis pro forib. custodit.
 Sæuus: artem autem malam habet. introeuntes
 quidem

Adulatur pariter candaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterū permittit denuo, sed obseruans
 Deorat, quemcunq; præderit portas extra euntē
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani, (lit
 Maxima natu. seorsim v. a dijs inclytas & des inco-
 ingentibus saxis superne tectas. circum v. quaq;
 Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quilquis mentiatur celestes domos te-
 nentium,

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum infu-
 randum vt ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam
 aquam,

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Nouem quidē circa terramq; & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Vna v. ex petra profluit, magnum damnum dijs.

Quisquis periturum libens iurauerit

Immortalium, qui tenent verticē niuosi Olympi,

laetet spiritus expers integrum per annum:

Necque

ρθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς ΠερσεΦονείης
 εἴσιν. δφνὸς ᾗ κύων παρῆροιθε φυλάσσει,
 ἡλειῆς, πέχυνω ᾗ κακλὼ ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
 αἶνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 ξελθῆν δ' ὅσῃ αὐτὶς ἐὰ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ὀΐει ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκποθεν ἰόντα
 ρθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς ΠερσεΦονείης.
 νθάδε ναιετάει συμερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 εἰνὴ Στύξ, θυγάτηρ αἰψορρόου Ωκεανοῖο
 ρεσβυτάτη. νόσφιν ᾗ θεῶν κλυτὰ δώματα νάει
 ἀκρῆσι πέτρῃσι κατρεφέ· ἀμφὶ ᾗ πάντα
 ἰοσιν δαρυρέοισι πρὸς ἑρανὸν ἐσηρκται.
 αὔρα ᾗ θαύματος θυγάτηρ πόδας ὠκέα ἱερῆς,
 μελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέανῳτα θαλάσσης,
 παύτ' ἔρις καὶ νεκρὸς ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 αἶρ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 εὖς δέ τε ἱερὴν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνῆκα
 ἡλόθεν ἐν χρυσῇ περὶ πόσῳ πολυώνυμον ὕδαρ,
 υἱὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 φηλῆς, πολλὸν ᾗ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιαν,
 κεανοῖο κέρως. δεκάτη δ' ἔπι μοῖρα δέδασται.
 νεά μὲν πρὶ γλῶ τε καὶ εὐρέανῳτα θαλάσσης
 ἰνῆς δαρυρέης ἐλιγμένῃ εἰς ἅλα πίπῃ,
 ᾗ μὲν ἐκ πέτρης παρέρει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 κεν τὼ δ' ἔτιορκεν ἀπολείψας ἐπομέσση
 θανάτων οἵ ἐχουσι κάρη νιφέντ' Ὀλύμπῳ,
 ἦται νήϊν τε παλεσμένον εἰς αἰαυτῶν

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ἔρχεσθαι ἄσπον
 Βρώσι, ἀλλὰ τε κῆται αὐτὰ πνέουσ' ἔχ' ἀναυδῶ.
 Σπρωγῆς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἵπτι κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλης δέχεσθαι χαλεπώταί τε ἄθλῳ.
 Εὐνάεες ἢ θεῶν δόπομείρεται αἶν' ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἵπτι μίσγεται ἐδ' ἵπτι δαῖτας
 Εὐνέα πάντ' ἔπειτα δεκάτῳ δ' ἵπτι μίσγεται αὐτῆς
 Εἰοέας ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Ταῖον ἄρ' ὄρκεν ἔφηντο θεοὶ Στυγὸς ἄφ' Ἰθιὸν ὕδαρ,
 Ωγύγιον. τὸ δ' ἴησι κατακυφέλῃ διὰ χώρῃ.
 Εὐθαί ἢ γῆς ὀνοφερῆς καὶ παρτάρῃ ἡερόεντι,
 Πόντῃ τ' ἀτρυγέτῳ καὶ ἔρα νῆ ἀστερόεντι,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ, εὐρώεντα, ταῖ τε ευγίουσι θεοὶ περ.
 Εὐθαί τε μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκε' ἐδῆς
 Ἀστυφῆς, ῥίζησι διλωκίεσσιν ὄρηώς,
 Λύτφυης. παρὸθεν ἢ, θεῶν ἐκπαθεν ἀπάντων,
 Τιτῶνες ναίουσι, πέρην χάε' Ἰοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐλσιν μαρμαίροιο Διὸς κλειτὶ ἵπτι κευρα
 Δώμαθι ναεπέσσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέλοισι,
 Κόπτε' ἢ τ' ἠδὲ Γύγης. Βελάρων γέ μιν κῦν' ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐον ποίησε βαρύκτυπ' Εὐνοσίγαι.
 Δῶκε ἢ Κυμοπόλειαι ὀπῆεν, θυγατέρα κῦ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἀπ' ἔρα νοδ' ἐξέλασε Ζεὺς,
 Οπλόπαιτον τέκε πῶδα Τυφώϊα Γαῖα πλώρη,
 Ταρτάρῃ ἐν Φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χῆρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰχθυὶ ἐργματ' ἔχουσαι,

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum
per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ætümna.
Nouennio autem a dijs relegatur sempiternis,
Neque vnquam ad consilium ineundum com-
miscetur, neque ad epulas (iterum
Nouem totis annis. decimo tandem cõmiscetur
Cœtib. immortalium, qui cœlestes domos incolūt.
Tale itaque iuramentum constituerunt dij, Sty-
gis perennem aquam

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dij ipsi.
Illic splendideque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
Titanes habitant, vltra Chaos caligine obductū.
Cæterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atq; Gyges. Briareū quippe bonū existētē,
Generū suum fecit grauitè fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, vt ducat in vxorem
filiam suam.

Ast vbi Titanes e cœlo expulit Iupiter, (gna,
Minimū nati peperit filiū Typhocū Terra ma-
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cuius manus quidē sunt ob robur opetib. aprę,

Et pedes indefessæ robusti dei. ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrēdi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis mi-
 cabat, (nensis,

Omnib. autem ex capitibus ignis flagrabat cer-
 Voces quoq; in omnib. erāt horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem.
 interdum enim (sum

Sonabant, vt dijs intelligere liceret, interdū rur-
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem
 vocem, ferocis: (bentis:

Interdum rursus leonis impudentem animū ha-

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum v. stridebat, resonabantq; montes alti.

Et sane fuisset opus perplexum die illo,

Atq; ipse mortalib. & immortalibus imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumq; deo-
 rumque. (ro terra

Grauitèr autem intonuit, atq; fortiter vndiq; ve-

Horrende edidit fragorē, & cœlū latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terrę.

Pedibus vero sub immortalibus magnis contrem-
 uit Olympus

Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.

Ardor aut ab vtrisque occupabat nigrū pontum,

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,

Valde spirantiū ventorumq; & fulminis ardentis.

Feruebat aut terra omnis. & cœlum, atque mare.

Æstuabant etiam circum litora, circumquaque
 & vndique fluctus (riebatur.

Impetu deorū: commotio v. difficilis sedatu coo-

Expauit

Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δὲ δι' ὤμων
 Ἦν ἑκατὴν κεφαλαὶ ὄφι' ὅ, δεινοῖο δράκοντ' ὅ,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότῃ· ἥκ δὲ οἴ' ὄσων
 Θεωπιείης κεφαλήσιν ὑπὸ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετ' ἀερκεμένοιο.
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἰέισαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῳ ἐριβρύχεω μὲν ὅ, ἄχετον ὄσων ἀζαύρῳ,
 Ἀλλοτε δ' αὖτε λέοντι ὅ, αἰαιδέα θυμὸν ἔχοντι ὅ,
 Ἀλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εὐκρότα· θάυμα' ἀκῆσσι,
 Ἀλλοτε δ' αὖ φοιζαχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν ἕρεα μακρὰ.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κίνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θυητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξ' ὀνόση πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάεσσι, καὶ ἑρᾶνός εὐρύς ὑπερβεν.
 Πόντ' ὅ, τ' Ὀκεανὸς τε ῥοαὶ ἔκ' ἄρ' ἀνὰ γαῖαν.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμ-
 π' ὅ.

Ὀρνυμένοιο ἀνακ' ὅ, ἐπεσενάχεζε δ' ἡ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ' ἀμφοτέρων κάπτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς δόπο' τοῖο πελώρου,
 Πρησῆρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέοντι ὅ.
 Εἴεε δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἑρᾶνός ἡδὲ θάλασσα·
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτῆς, ὡεὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μά-
 κρ'.

Εἰπὴν ὑπὸ' ἀθανάτων ἑνοσίε δ' ἄσπετος ὄρασα.

Τρεῖς αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσων,
 Τιτῶνες δ' ὑποταρταῖοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσείδης κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτ'.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ἐόρθιυνεν ἐόν μένος, εἰλεῖο δ' ὅπλα,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Πληξεν ἀπ' ἐλύμπιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δ' πῖσας
 Ἐπρεσε θεωρεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πλεγῆσιν ἰμάσας,
 Ἡεπε γωθεῖς, σενάχιζε δ' ἰοῖα πελώρη.

Φλοξ δ' ἐκεραυνωθέντ' ἀπέσσυτ' αἰὲρ ἀνακλῶς.

Οὔρεσ' ἐν βήσῃσιν αἰδὼνῃς παμπалоόσσης,

Πληγύτ' πολλὴ δ' ἐπὶ πελώρη καίετ' ἰοῖα

Ἀτμῇ θεωρεσίῃ καὶ ἐτήκετο καοσίτερ' ὡς,

Τέχνη ὑπὸ αἰζῶν ὑπὸ τ' εὐτρετήσιν χοάνοιο

Θαλφθεῖς, ἥε σίδηρ' ὅπερ κρατερῶτατ' ἐστὶ

Οὔρεσ' ἐν βήσῃσι δαμαζόμεν' περὶ κηλῆα,

Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν·

Ὡς ἄρα τήκετο ἰοῖα σέλα πυρὸς αἰθόμενιο.

Εἴψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς τάρταρον εὐρυῷ.

Ἐκ δ' Τυφωέσ' ἀνέμῳ μένος ὑπερὸν αἰένων,

Νόσφι Νότα, Βορέω τε, καὶ δὲ γέσσω Ζεφύροιο.

Οἱ γέ μιν ἐκ θεόφιν γῆρῃ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἰ δ' ἄλλαι μάψ' αὖραι θηπιπνέουσι θάλασσαν,

Αἰ δὲ τοὶ πῖπταται ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, Διαισκιδναῖσί τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρουσι κακῶ δ' ἐγίνεται ἄλκη

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι στυγερῶσιν καὶ πόντον.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesq; sub Tartarum detrusi, a Saturno seorsim
existentes, (ctum.

Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflupiter vero postquā collegit suum robur, sumpsitque arma,

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum v. omnia
Combussit ingentia capita sæui portenti.

Cæterum vbi ipsum vicinictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiscebat autē terra vasta.
Flamma aut fulmine icto profiliebat ab hoc rege,
Montis in saltibus opacis asperis,

Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fusorio
Calefactum, atque ferrum quod solidissimū est,
Montis in saltibus, victum ab igne combustiū,
Liquecebat in terra diuina sub Vulcani manibus:
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit autē ipsum animo mœtus, in Tartarum
latum. (rium:

Ex Typhoeo autē est ventorū vis humide flante,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex dijs sunt natiuitate: hominibus magna
utilitas.

At alij sine vsu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominib. graui rapiuntur turbine,
Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
Nautasque perdunt. mali aut non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursum per terrâ immensam florib. ornatâ
Opera iucunda corrumpunt humo prognato-
rum hominum, (pitu.

Replentes puluereq; & molesto palearum stre-

Sed postquâ sane laborē dij beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarūt vi,

Iam tum iubebant regnare atque imperare,

Ex Terræ cōsilio, Olympiū late cernentē Iouem,

Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit

munia.

(cit Metin,

Iupiter autē deorū rex primam vxorem suam fe-

Plurimū ex dijs edoctâ, & mortalib. hominibus.

Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam

Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, in suam condidit aluum,

Telluris consilijs, & Cœli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorū sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

Primâ quidem, virginem cæsijs oculis apud Tri-

tonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens cōsiliū:

Ceterū deinde sane filiū deorū regum & virorū

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illâ sane Iupiter ante in suū cōdidit ventrem,

Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumque.

Postea duxit splendidâ Themis, quæ pepit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

Quæ opera matura faciūt mortalib. hominibus:

Parcasque, quibus maximum honorem dedit

prudens Iupiter,

Clothoque, Lachesisque, & Atropo: quæ dant

Morta-

Αἰ δ' αὖ καὶ κ' γαῖαν ἀπείριον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατ' ἀφθείρουσι χαρμυγνέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ δ' ἄρ' ἀλίου κλοσυρτῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τιτύνεσσι τ' ἡμιόων κρινάητο βίηφι,

Ἄῃ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλῆέμεν ἡδὲ αἰάσειν,

Γαίης φραδμοσυνῆσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῶν

Ἀθανάτασιν. ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμὰς.

Ζεὺς τ' ἰθὺς θεῶν βασιλεὺς πρῶτον ἄλαχον θέτο Μῆτιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδεῖν θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθλίω

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

Αἰμυλίοισι λόγοισιν, εἰνὲς ἐσκάτθετο νηδυνί,

Γαίης φραδμοσυνῆσιν καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντι.

Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάττω, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμᾷ

Ἀλλ' ἔχη, Διὸς αὖτις, θεῶν αἰεττογυγνέων.

Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο πείφρονα τέκνα γνέσθαι.

Πρῶτον γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τροίηναν

ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μέν τ' ἔπειτα φρονα βελύχον.

Αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν

ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπὲρ ὅσιν ἦτορ ἔχοντα.

Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρῶτον ἐν ἐγκάτθετο νηδυνί,

ὡς δὴ οἱ φράσσειτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.

Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ωρεά,

Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλῆαν.

Αἷτ' ἔργ' ὠραίουσιν καταθνητοῖσι βροτοῖσι.

Μοίρας δ' ἥς πλείεσσιν τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,

Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε ἑταίροισιν· αἵ τε διδοῦσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Ευρυώμῃ Χάρμης τέκε καλλιπαρῆους,
 Ωκεανοῦ κούρῃ πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Λυλαίῳ καὶ Εὐφροσυνῷ, Θαλίῳ τ' ἐρατὴν ἑνὴν.
 Τῶν καὶ Διὸς βλεφάρων ἔρ' εἶδετο δερκομα-
 νάων

Λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὕπ' ὀφρύσι δερκίοων.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνῳ λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεὺς
 Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐργασατο καλλικέμοιο,
 Εξ ἧς αἱ Μῆσση χρυσάμπυκες ἐξεγρόντο
 Εννέα. τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις αἰοδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἑσθαιῶνων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγυπόχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Λοιοδοτάτῳ δ' Ἡρην θαλερὴν ποιεῖσά τ' ἀκροῖπν.
 Ἡ δ' Ἥδην, καὶ Ἀρηα καὶ Εἰλείθυαν ἔπικλε,
 Μιχθῆας ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ὀκκεφαλῆς γλαυκώπιδα Τραιοχῆνας,
 Δεινὴν, ἐχρεκύδομον, ἀγέσρατον, ἀπρυτώνην,
 Πότνην, ἥ κέλαδοί τε ἄδον, πολεμοί τε, μάχαι πε.
 Ἡρῃ δ' ἩΦαιστον κλυτὴν ἐν Φιλότῃ μιγῆσαι
 Γείνατο, καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρσεν ὧ παρακροίτῃ,
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἑρانيῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπῃς Εννοσιγαίῃς,
 Τρίτων εὐρυβίης χθρὲρ μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φιδῇ καὶ πατρὶ αἰῶακι.
 Ναιή

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque. (habentes,

Tres v. ei Eurynome Gratias pepit pulchras genas Oceani filia, peroptabilem formam habens,

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliāq; amabilem, Quarum & palpebris amor destillat cōtuentium Soluēs mēbra, iucundū v. sub supercilijs aspiciūt.

Porro hic Cereris multa nutriētis ad lēctū venit, Quę peperit Proserpinā pulchris vlnis, quā Pluto Rapiuit sua a matre: dedit aut cōsiliarius Iupiter.

Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomā, Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt, Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus. (dentem,

Latona autē Apollinem & Dianam sagittis gaude desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis, Peperit sane, Ægiochi Iouis amoris mixta.

Postremam v. Iunonem floridam duxit vxorem. Hæc autē Heben, Martem, & Lucinam peperit, Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse v. ex capite, celsijs oculis præditā Tritogeniā, Acrem, tumultum excitantem, duce[m] exercitus, indomitam, (gnæque.

Venerandā cui clāmore[s]q; placuerūt, bellaq; pu- Iuno autem Vulcanū inclytum, amoris indulgens, Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito).

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno.

Triton late potens natus est magnus: qui maris Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

Incolit aureas ædes magnus deus fed Marti
 Clypeos dissecâti, Venus Timorē & Metū peperit,
 Graues, quiq; vitorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, vna cū Marte vrbes deuastante,
 Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit vxorem. (curium,

Ioui v. Atlātis filia Maia peperit gloriosum Mer-
 Praconem deorum, sacrum lectum cōscendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dii sunt.
 Alcмене vero peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubicogi. (can

Aglaiā v. Vulcanus p̄celebris, utroq; pede claudi-
 Minimam natu e Gratijs floridam duxit vxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam A-
 riadnen, (gem:

Filiam Minois, in flore existentem fecit coniun-
 Hanc vero ei immortalem expertemque senij, fe-
 cit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiā Iouis magni, & Iunonis aureis calceamētis v-
 Pudicam duxit vxorē in Olympo niuoso: (tētis
 Felix, qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illætus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & Æetem regem.

Æetes autē filius lucem hominib. dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij (præditam.
 Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchris genis
 Hæc

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρηΐ
 Ρινοπύρῳ Κυθήρεια φόβον καὶ Δεῖμον ἔπικτεν
 Δεινὸς, οἷ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέεσσι Φάλαγξας
 Ἐν πάλῃ κρυόεντι στυγερῇ Ἀρηΐ· πολυπύρρῳ
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θῆτ' ἄκχιλιν.
 Ζῶϊ δ' ἄρ' Ἀτλασὶς Μαιή τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῃ ἐίσωα βάσσει.
 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθία,
 Ἀθανάτον θνητῇ· νυῦ δ' ἄμφότεροι θεοὶ εἰσὶν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίην Ἡρακληίδει,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέτα,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀρακλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Οὔλοπιδ' ἑλπίων, θαλερὴν ποιήσας ἄκχιπιν.
 Χρυσόκομος δ' Διώνυσῳ ξανθὴν Ἀριάδην,
 Κόρην Μίῳ, θαλερὴν ποιήσας ἄκχιπιν.
 Τὴν δ' οἱ ἀθάνατον ἐν ἀγῇρα θῆκε Κρονίων.
 Ἡέλω δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεα ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῆα τελέσας συνόντας ἀέθλας,
 Παῖδα Διὸς μεγάλαιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλος,
 Αἰδώνην θῆτ' ἄκχιπιν, ἐν Οὐλύμπῳ κρυόεντι.
 Ὀλβιῷ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας,
 Ναίει ἀπήματι, καὶ ἀγῇρα ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴν Ὠκεανίην.
 Περσῆς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτιν βασιλῆα.
 Αἰήτης δ', υἱὸς Φαιακίδος Ἡελίοιο,
 Κόρην Ὠκεανοῖο τελέεντ' ὅτε ποταμοῖο
 Γῆμι, θεῶν βαλῆαιν, Ἰδύα καλλιπάρημον.

Ἡ δέ οἱ Μῆδεια εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ

Γείναθ'· ποδομηθεῖσαι Διὶ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ.

Τρεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσσί τ', ἠπείροι τε, καὶ ἄλμυρος ἔνδοθι πότις Θ.

Νῦν δὲ θεῶν Φῦλον αἰεῖσαι τε ἠδὲ πᾶσι

Μῆστοι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο,

Οὔσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὄνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς Ἰπείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγένεατο, Δία θεῶν,

Ἰασίῳ ἥρῳ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,

Νεῖῳ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πόνι δήμῳ,

Εὐδλόν· ὃς ἔσ' Ἰπὶ γλῶττι καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσι τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τόν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,

Ἰνῷ καὶ Σεμέλλῃ, καὶ Ἀζαυῷ καλλιπάρῃον,

Αὐτονόῳ δ', ἣν γῆμεν Ἀρκαίῳ Θ βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖ τε φάνω ἐνὶ Θῆβῃ.

Κέρη δ' Ὀκεανοῖο Χρυσέοιο καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρυσῆς Ἀφροδίτης.

Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα· τὸν κτείνει βίη Ηρακληεΐη,

Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπύδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ερυθεΐῃ.

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοχρυσῆν,

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακλῆα.

Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ Φυτῆσσι φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθιμον φαέγοντα, θεοῖς Ἰπείκελον αἶδρα.

Τόν γὰρ νῦν τέρεν αἴθρῃς ἔχοντ' ἐρμυδί Θ ἥβης

Παῖδ'.

Hæc a. ei Medea pulchro talos habet in amore
Peperit, subacta per auream Venerem. (tes.

Vos quidem nunc valete cælestes domos tenē-
Insuleq; & cōtinentes terrę, & salus intus Pōtus.
Nunc autem dearum cætum cantate bládiloque
Mux Olympiades, filię Iouis Ægiochi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt dijs similem prolem.

Ceres quidē Plutum genuit, præstātissima dearū
Iasio heroi mixta iucundo amore,

Nouali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonū: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui verò obuiam fuerit, & cuius ad ma-
nus venerit, (licitatem.

Illum locupletē fecit, multamque ei præbuit scæ-
Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas ha-
bentem, (præditus,

Autonoenq; quam duxit Aristæus densa cæsarie
Pepit, & Polydorum, mœnijs pulchre cinctis in
Filia v. Oceani Chrysaori magnanimo (Thebis.
Mixta amore abundantis auro Veneris,

Callirhoe peperit filiū mortalium præstantissimū
Geryonē, quē interfecit vis Herculana, (omniū
Boues propter flexipedes circumflua in Erythea,
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea
galea munitum,

Æthiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Fortem Phaethontem, dijs similem virum,

Quem sane iuuenem tenerum florem habentem
gloriosæ pubertatis,

Puerum iuuenilia sapientem, amans risus **Venus**.
 Incitauit, abripiens, & ipsum in templis
 Ædituum nocturnum fecit, dēmonem diuinum.
 Filiam vero Ætæ a Ioue nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæ, peractis suspiriosis certaminib.
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impi⁹, fortiū facinorū patrator.
 Quib. peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſſus,
 Veloci in naue vehens nigris oculis præditam
 puellam,
 Æsonides, & ipsam floridam fecit vxorem.
 Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorū,
 Medeam peperit filium, quem in montib. edu-
 cabat Chiron (tur.
 Phillyrides: magni v. Iouis volūtas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filia marini senis, (dearum
 Phocum quidē Plamathe peperit, præstantissima
 Æaci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo autem subacta dea Theris argenteos pe-
 des habens,
 Peperit Achillem prorumpentem per viros, leo-
 nis animo præditum. (rea;
 Æneam porro peperit pulchre coronata Cythe-
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore, uolæ.
 Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, syl.
 Circe vero, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnos in amore,
 Agrium, atq; Latinum inculpatumq; , fortemq;
 Qui sane valde procul in recessu infularū sacrarū,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Naufithou v. Vlyſſi Calypso excellētissima dearū
 Peperit

Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμείδης Ἀφροδίτη
 Ωρετ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσασα, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα
 Λισσνίδης, βελῆσι θεῶν αἰγιόχετάων
 ἦγε παρ' Αἰήτα, τελέσας σπινόεντας ἀέθλους,
 Τῆς πολλὰς ἐπέταλλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 Τρωϊδὸς Πελίδης, ἣ ἀπείσθαιτο δόρυ μοιρῶν.
 Τῆς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μοχθήσας,
 Ωκείης ὄπι νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρειν,
 Λισσνίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσας ἀκροίτη.
 Καί ῥ' ἦγε δμῆθεῖσ' ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μῆδειον τίκε παῖδα, τὸν ἔρυσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλοφειδῆς· μεγάλα δ' Διὸς νότα ἔξετελεσε.
 Αὐτὰρ Νηρῆα κῆραι ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μιν φῶκεν Ψαμάθῃ τίκε δῖα θεάων,
 Αἶακῃ ἐν Φιλότῃ, διὰ χερύσῃν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δ' ὀδμήθεσσιν θεῶν ὅστις δαγυρόπτεζα,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα, θυμοδλέοντα.
 Αἰνείαο δ' ἄρ' ἐπικλεν εὐσέφῃ Κυθέρειᾳ,
 Ἀγχισηΐῳ μίγχεσ' ἑρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν χορυφῇσι πολυπύχου, ὕληέσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἠελίᾳ θυγάτηρ Τρωϊονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσῆα παλασίφρονος ἐν Φιλότῃ,
 Ἀχαιοῦ, ἦ δὲ Λατῆνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
 Οἳ δ' ἄγε μοῖαι μάλα τῇ λευκῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀρχαλυτῆσιν ἀνασσάν.
 Ναυσίθεον δ' Ὀδυσσῆϊ Καλυψάδῃα θεάων

Γέναντο, Ναυσίνοόν πε, μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ.

Αὐται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖ νηθεῖσαι,
 Αἰάναται γέναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπαι
 Μῆσαι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλει τῆς Ησιόδου Θεογονίας.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΟΙΩΝ.

Οἱ Ἀδιώνυσοι δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἔχθρον.
 Οἷος ἄδην πίνει, οἶνον δὲ οἱ ἔπλετο μάρχον,
 Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει, γλῶσσαν τερόν τε,
 Δεσμοῖς ἀφρέσσεισι. Φιλεῖ δὲ ἐμάλθακός ἔστι.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἦδ' ὃς ἐν δαίτῃ καὶ ἐλαπίνῃ τε θαλήῃ
 Τέρπειται μύθοισιν, ἐπὶ δαίτῃς κρέσσεται.

Εκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου
 Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' αὖ αἶψα

Καὶ πάλιν.

Καὶ ἴτε μαῖστις μὲν δεσμὸν βιοδ' αἴνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' Ὀπείκῃ ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπὶ πτόθεν,
 Σκύφον ἔχων ἑτέρῃ, ἐτὶ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
 Εἰσὶν ἐν φύλακι, καὶ ἐν δμῶεσσιν ἔειπεν.

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc v. fœminarum agmen cantate suauiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iouis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

EX EOËIS HESIODI.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium &
odium.

Quicumq; largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul vero pedes manusque ligat, linguamque,
mentemque
Vinculis improuisis: amatq; ipsū mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum .n. est in conuiuio & epulis florentib.
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus sa-
turati fueriat.

Ex eadem.

— Huic a Mares celer nuntius venit per domū,
Impletumque argenteum scyphum attulit, &
dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidē lorū arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terga vrgebat: illi vero pone,
Scyphū tenens altera, altera v. sceptrū subleuans,
Instabat Phylacus, & seruos alloquutus est.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀσκη μὲν πατέρις πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντ' ὅ-
οσ' ἄρα πλεῖστον γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου· τὸ πλεῖστον ἔν' ἀνθρώποις κλέ' ὅ' ἐστὶ
ἀνδρῶν κρινομένων, ἔν' βασιλεύ' Ἰοφίης.

ΑΛΚΑΙΟΥ ΕΙΣ Τὸν αὐτόν.

Δοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν' Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λῦσον δ' ὅτ' σφετέρων,
καὶ τ' ἄφρον' ὑψώσαντ'· γάλακ' ἡ δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραν' ἄν, ξανθῶν μίξ' ἄμενοι μέλιτι.
τοῖν γ' ὃ καὶ γῆρι ἀπέπτειν, ἐννέα μυχῶν
ὁ πρῖστος καθαρῶν γαστρίμενος λιβαίων.